

รายงานผลการพิจารณาศึกษา
เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร
โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการพิจารณาศึกษา
เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร
โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั่วประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหาร
จัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่
สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบ
สายไฟฟ้าลงดินและการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมลลิกา จิระพันธุ์วานิช)
และนางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการย้าย
สายไฟฟ้า - สายสื่อสารลงใต้ดินทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี - ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล
เป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบ
สายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ นั้น ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายภิญโญ นิโรจน์	๒. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
๓. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	๔. นางสาวมลลิกา จิระพันธุ์วานิช
๕. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	๖. นางสาววรรณวีระ ตะล่อมสิน
๗. นายจิตเทพ สะสมทรัพย์	๘. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ
๙. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	๑๐. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
๑๑. นายวิรัตน์ มั่นขัยนันท์	๑๒. นายกษิต์เดช ชูติมันต์
๑๓. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	๑๔. นายสยาม หัตถสงเคราะห์
๑๕. นายพนิต วิกิตเศรษฐ์	๑๖. นางกรรณิศา กามสุขนธร์ธนา
๑๗. นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม	๑๘. นายธนู งามเนียม
๑๙. นายธิตีพิพัทธ์ นรวิทย์โชติกุล	๒๐. นายประทวน สุทธิอำนาจเดชะ
๒๑. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	๒๒. นายภราดร ปริศนานันท์กุล
๒๓. นายภาสกร เงินเจริญกุล	๒๔. นายรณเทพ อนุวัฒน์
๒๕. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	

โดยกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญได้ขอขยายเวลาการศึกษา จำนวน ๕ ครั้ง ประกอบด้วย ครั้งที่ ๑ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๓ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๔ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๕ จำนวน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ รวมเป็นระยะเวลาการศึกษา ๔๘๐ วัน ต่อมานายวิรัตน์ มินชัยนันท์ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ และสภาผู้แทนราษฎรยังมิได้แต่งตั้งบุคคลใดเป็นกรรมการแทน เนื่องจากอยู่ระหว่างปิดสมัยการประชุม

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาผู้ตติงกล่าวเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณารายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ภิญโญ นิโรจน์

(นายภิญโญ นิโรจน์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม

และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๒๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : telecom.cct@gmail.com

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวปรียาภรณ์ แก้วโยน)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นายบรรจง ชาทุม/ร่าง
นางสาวอรุณศรี โพธิ์ทองคำ/พิมพ์
นายพิศณุ พลพิชน์/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นายบรรจง ชาทุม

ครั้งที่ ๒ นางสาวโสภา พิษผักหวาน

ครั้งที่ ๓ ว่าที่ร้อยตรี เอกศักดิ์ โชติรัมย์

รายนามคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร

นายภิญโญ นิโรจน์
ประธานคณะกรรมการ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลก
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

นายจिरายุ ท่วงทรัพย์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่

นางสาววรรณวีระ ตะล่อมสิน
รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า

นายจิตเทพ สะสมทรัพย์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หก

รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่เจ็ด

นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ
กรรมการและที่ปรึกษา
คณะกรรมการ

นายสยาม หัตถสงเคราะห์
กรรมการและที่ปรึกษา
คณะกรรมการ

นายพนิต วิภิตเศรษฐ์
กรรมการและที่ปรึกษา
คณะกรรมการ

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา
กรรมการ

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม
กรรมการ

นายธนู งามเนียม
กรรมการ

นายนิติพัทธ์ นรวิทยโชติกุล
กรรมการ

นายประทวน สุทธิอำนวยเดช
กรรมการ

นางฟ่องศรี แซ่จิ่ง
กรรมการ

นายภราดร ปริศนานันทกุล
กรรมการ

นายภาสกร เงินเจริญกุล
กรรมการ

นายรณเทพ อนุวัฒน์
กรรมการ

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ
กรรมการ

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
โฆษกคณะกรรมการ

นายวิรัตน์ มีนชัยนันท์
โฆษกคณะกรรมการ

นายชิตีเดช ชูติมันต์
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี
เลขาธิการคณะกรรมการ

รายนามคณะอนุกรรมการ

๑. คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๑. นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นายวิรัตน์ มั่นชัยนันท์	อนุกรรมการ
๕. ว่าที่ร้อยตรี ธนพศ วรรณช	อนุกรรมการ
๖. นายพริษฐ์ จิตตโรภาส	อนุกรรมการ
๗. นายมณฑล โพธิ์คาย	อนุกรรมการ
๘. นายเดชา วิริยะเจริญกิจ	อนุกรรมการ
๙. นางสาวปัทมา ชุตินันต์	อนุกรรมการ
๑๐. นายพรพรม ฦ. ส. วิกิตเศรษฐ์	อนุกรรมการและเลขานุการ

๒. คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายประทวน สุทธิอำนวยเดช	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม	อนุกรรมการ
๕. นายสยาม หัตถสงเคราะห์	อนุกรรมการ
๖. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	อนุกรรมการ
๗. นายปิยะพงษ์ เมฆจันทร์	อนุกรรมการ
๘. นายเอกพล ญาวงค์	อนุกรรมการ
๙. นายณัฐพล ภาคกุล	อนุกรรมการ
๑๐. นายสุระชัย กนกปะปิตตะ	อนุกรรมการและเลขานุการ

๓. คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสตูล จังหวัดชลบุรี

๑. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. ร้อยเอก จองชัย วงศ์ทรายทอง	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สาม
๕. นายภารดร ปรีศนันท์นุกุล	อนุกรรมการ
๖. นายชลอ เอี่ยมโหมด	อนุกรรมการ
๗. นายณัฐพงษ์ สาโรจน์	อนุกรรมการ
๘. นายพีระพงษ์ บุญเลิศ	อนุกรรมการ
๙. นายธนพศ วรรณช	อนุกรรมการ
๑๐. นายศาสตรา ศรีปาน	อนุกรรมการและเลขานุการ

รายนามที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
สายสื่อสารและการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

๑. นายสุรชัย กนกกะปิณฑะ
๒. นายทวีศักดิ์ ไตรโลกา
๓. นายสิทธิธา สุวีรัชวิทยกิจ
๔. นางสาวจันทร์จิรา มะโนเครื่อง
๕. นายณัฐกานต์ ชูชนะ
๖. นายศุภณัฐ อิมทอง
๗. นางสาวนริศรา ศรีเดช
๘. นายเอกรักษ์ รัฐปฐมวงศ์
๙. พันตำรวจโท คเชนทร์ บุญทวี
๑๐. นายพริษฐ์ จิตตโรภาส
๑๑. นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์
๑๒. นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ
๑๓. นายธนาวิทย์ ฤทธิศรี
๑๔. นายธรรมรงค์ ราชามุสิกะ
๑๕. นายวีระชัย ยอดเพชร
๑๖. นายสุฤทธิ อภิวันท์
๑๗. ว่าที่ร้อยตรี ธนพศ วรรณุช
๑๘. นายสมศักดิ์ อรุณสุรัตน์
๑๙. นายอริย์ธัช ขาดิอาริยะพงศ์
๒๐. นายธันวา คุณทวีสิน
๒๑. นายวิชา กลิ่นประทุม
๒๒. นายพีรพันธ์ วงศ์สวัสดิ์

บทสรุปผู้บริหาร

คณะกรรมการกิจการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎร ให้พิจารณาศึกษาในเรื่องการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยคณะกรรมการ ได้กำหนดเป้าหมายในการพิจารณาศึกษา เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่สะสมมาอย่างยาวนานนับแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลพวงจากการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในการเกื้อหนุนและส่งเสริมต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน และจากความเจริญดังกล่าว ได้นำไปสู่การขยายตัวของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น สายส่งไฟฟ้า สายสื่อสารโทรคมนาคมและสารสนเทศ รวมถึงสื่อสารมีเดียต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง ดังนั้น เมื่อความเจริญและระบบสาธารณูปโภคได้ขยายตัวไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยที่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่างมิได้เตรียมการรองรับถึงสภาพปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาจากการที่สายไฟฟ้าและสายสื่อสารได้สะสมรวมกันเป็นจำนวนมากตามเส้นทางต่าง ๆ ทำให้เกิดปัญหาการบดบังทัศนียภาพ ส่งผลเสียทางภูมิทัศน์ รวมถึงผลกระทบทางภูมิสถาปัตยกรรมหรือระบบนิเวศแวดล้อมอื่น ๆ ตลอดจนผลกระทบต่อพื้นที่ที่มีความสำคัญในทางเศรษฐกิจ พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเส้นทางวิกฤติที่ต้องรับแรงเหวี่ยงทางแก้ไข และบ่อยครั้งมีกรณีเกิดเหตุการณ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เช่น เกิดอุบัติเหตุแก่ร่างกายจากสายสื่อสารที่พาดห้อยหรือห้อยระยงระยางตามสองฝั่งถนน หรือเกิดอัคคีภัยจากไฟไหม้สายสื่อสารที่สะสมบนเสาไฟฟ้า เป็นต้น นอกจากนี้ ในส่วนของภาครัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ก็ยังขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง รวมทั้งขาดมาตรการที่เข้มงวดเพื่อระมัดระวังและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ อันเนื่องมาจากขาดความชัดเจนของภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่คาบเกี่ยวกันในระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่ยังไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาด้วยวิธีบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับในเรื่องการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างนั้น การพิจารณาศึกษาจะมุ่งเน้นในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงเพียงพอและมีคุณภาพ เพื่อสร้างความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตให้กับประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ปัญหาให้กับกลุ่มประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากไฟฟ้าอันเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านการให้บริการของภาครัฐ รวมถึงปัญหาอุปสรรคในด้านกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยให้หน่วยงานของรัฐเข้าไปดำเนินการวางระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าในพื้นที่ดังกล่าวได้ ดังนั้น ในการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการในครั้งนี้ จึงมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยมองถึงผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติที่สามารถจะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม โดยแนวทางการดำเนินงานนั้นได้แบ่งออกเป็น ๒ ด้าน ด้วยกัน คือ (๑) ด้านการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร และ (๒) ด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างให้ครอบคลุมและทั่วถึง ซึ่งจากการพิจารณาศึกษาดังกล่าว ได้มีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงาน ในด้านต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะด้านการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร ประกอบด้วย

๑) ให้มีหน่วยงานทำหน้าที่กำกับดูแล (เป็นเจ้าภาพหลัก) เพื่อรับผิดชอบโดยตรงต่อการขับเคลื่อนและผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดระเบียบสายไฟฟ้าสายสื่อสารในภาพรวม

๒) ยกกระดับแผนการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารให้เป็นวาระแห่งชาติ มีการกำหนดยุทธศาสตร์และวางแผนทางการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลในทางปฏิบัติที่ชัดเจน มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้เพียงพอ ตามระเบียบวิธีการทางงบประมาณ ตลอดจนการควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปตามนโยบายอย่างเคร่งครัด

๓) กำหนดแผนการดำเนินงาน และขั้นตอนทางปฏิบัติให้เป็นไปตามความจำเป็นและเร่งด่วน เช่น (๑) แผนระยะสั้น ที่ต้องรีบดำเนินการอย่างเร่งด่วน โดยกำหนดระยะเวลาในการจัดระเบียบให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ ปี ด้วยวิธีการและรูปแบบที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่ เช่น การรวบ มัด ผูก การปรับปรุงแบบสายแขวนอากาศ หรือนำลงใต้ดิน (๒) แผนระยะกลาง ที่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๕ ปี เพื่อการจัดระเบียบสายสื่อสารพร้อมกับวางมาตรการเพื่อป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาในแบบเดิม ๆ อีก และ (๓) แผนระยะยาว เพื่อวางแผนการไปสู่การป้องกันแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นอย่างเป็นรูปธรรม ภายในระยะเวลา ๑๐ ปี

๔) การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดให้การก่อสร้างหรือปรับปรุง ถนน อาคาร หมู่บ้าน หรือสิ่งก่อสร้างใด ๆ จะต้องมีการออกแบบโครงสร้างทางภูมิสถาปัตยกรรมให้รองรับการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้วยทุกครั้ง โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพิจารณา อนุมัติ อนุญาต ในการก่อสร้างดังกล่าว

๕) การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดระเบียบสายสื่อสาร โดยใช้มาตรการเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยให้ผู้ประกอบการสามารถนำค่าดำเนินงานในการจัดระเบียบสายสื่อสารมาหักค่าใช้จ่ายในทางภาษี รวมทั้งลดหย่อนอัตราค่าธรรมเนียมที่จะส่งเข้ากองทุนต่าง ๆ ของรัฐได้ รวมถึงการอุดหนุนค่าใช้จ่ายบางส่วนจากเงินกองทุนต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระจนเกินควร เช่น ค่าเช่าสถานที่จัดเก็บซากสายสื่อสาร ค่ากำจัดหรือทำลายซากสายสื่อสาร ด้วยวิธีการที่ถูกต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๖) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใช้โครงข่ายร่วมกัน โดยกำหนดอัตราค่าเช่าใช้โครงข่ายและท่อร้อยสายสื่อสารที่เหมาะสม มีการจัดทำระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) ซึ่งอาจให้ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้าง เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐ ๆ ย่อมสามารถจะกำกับและควบคุมดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายและให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วนได้ หรือ ให้หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันดำเนินการในรูปแบบ Clearing House โดยสร้างบริษัทกลางขึ้นมาเพื่อให้เป็นผู้จัดทำระบบ Single Last Mile โดยให้หน่วยงานของรัฐถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ และให้มี

คณะกรรมการร่วมกันในการกำหนดมาตรฐานการใช้งาน (Service Level Agreement) และการเข้าใช้โครงข่ายอย่างเป็นธรรม

๗) การปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ซึ่งมักเกิดปัญหาระหว่างหน่วยงานในขอเข้าใช้พื้นที่เพื่อดำเนินการใด ๆ ที่บางกรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าไปดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของสังคม โดยต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ต้องใช้ในการพิจารณาให้ชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจในการอนุมัติอนุญาต โดยมองถึงประโยชน์ที่สังคมส่วนรวมจะได้รับเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ ส่วนสำคัญของการดำเนินนโยบาย ที่ภาครัฐต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและโดยเร็ว นั้น ประกอบด้วย

(๑) ต้องให้การจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารถูกกำหนดเป็น วาระแห่งชาติ โดยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ควรเป็นเจ้าภาพในการกำหนดแผนการดำเนินงาน และขั้นตอนในทางปฏิบัติให้เป็นไปตามความจำเป็นและเร่งด่วน

(๒) รัฐต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลเพื่อรับผิดชอบโดยตรงต่อการกำกับดูแลการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารในภาพรวมอย่างเป็นระบบ

(๓) ต้องปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ เพื่อกำหนดให้การก่อสร้างเพื่อการอยู่อาศัยหรือใช้ประโยชน์ใด ๆ จะต้องมีการออกแบบให้รองรับการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารหรือโครงข่ายสาธารณูปโภคอื่น ๆ ด้วยทุกครั้ง

(๔) ต้อง กำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการเจ้าของโครงข่ายสายสื่อสารภาคในภาคเอกชน เพื่อให้การจัดระเบียบสายสื่อสารเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

(๕) รัฐต้องกำหนดมาตรการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดระเบียบสายสื่อสารไว้ในแผนงานของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้เกิดการทำงานที่แท้จริง

(๖) รัฐต้องออกกฎหมายในประการที่สามารถจะบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้จริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใช้โครงข่ายร่วมกัน และ

(๗) การแก้ไขปัญหาสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร รัฐต้องเร่งดำเนินการให้ได้โดยเร็วและทันที เพื่อให้สอดคล้องกับการที่ประเทศไทยต้องก้าวไปสู่ยุคใหม่ในอาเซียน

๒. ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ประกอบด้วย

๑) การถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะทั้งหมดของกรุงเทพมหานครและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล และอาจรวมถึงไฟฟ้าส่องสว่างในส่วนของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทในพื้นที่ด้วย ให้มาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของการไฟฟ้านครหลวงแต่เพียงหน่วยงานเดียว เพื่อจะลดภาระความซ้ำซ้อนในการดูแลและลดขั้นตอนในการบริหารจัดการ ซึ่งอาจเป็นต้นแบบหรือแนวทางในการบริการจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในอนาคตด้วย หรือเพิ่มงบประมาณด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ให้กับองค์กรบริหาร

ส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการและดูแลไฟฟ้าส่องสว่างให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

๒) การปรับปรุงหลักเกณฑ์สิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมกิจการต่าง ๆ ที่กระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการกำหนดฐานสิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะ ที่ควรจะปรับอัตราเพิ่มขึ้นจากเดิมที่กำหนดให้เพียงร้อยละ ๑๐ ให้เพิ่มเป็นร้อยละ ๑๕ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

๓) การขยายเขตให้บริการไฟฟ้าไปยังพื้นที่ที่ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงได้ เช่น พื้นที่บริเวณแนวเขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตหวงห้ามอื่น ๆ ซึ่งที่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีทั้งโรงเรียน และสถานพยาบาล แต่ยังมีขาดแคลนสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้า เนื่องจากข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคในด้านกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ แม้พื้นที่ดังกล่าวจะไม่มีสภาพเป็นป่าโดยธรรมชาติแล้ว กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงควรต้องพิจารณาแก้ไขหรือผ่อนปรนระเบียบหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า โดยอาจพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีมติกำหนดแนวทางและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า โดยให้สามารถจัดทำระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เฉพาะในพื้นที่ที่จำเป็น เหมาะสม และภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่จะต้องกำหนด ต่อไป

ทั้งนี้ เป้าหมายในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จุดประสงค์เพื่อให้ประชาชนในทุกพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวดที่ ๕ ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ ในมาตรา ๕๓ ที่กำหนดให้รัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

จากการประชุมพิจารณา การรับฟังความคิดเห็น การศึกษาดูงานในพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงการรวบรวมเอกสารข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาศึกษา คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร ได้มีข้อสังเกต ดังนี้

๓.๑ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และผู้ประกอบการโทรคมนาคม เป็นต้น ในการดำเนินงานเพื่อจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารนั้น ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมตามสภาพของแต่ละพื้นที่ ว่าควรจะได้รับ การจัดระเบียบในรูปแบบใด เช่น การนำสายไฟฟ้าสายสื่อสารลงใต้ดิน การปรับปรุงแบบสายแขวนอากาศ หรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากลักษณะของพื้นที่ สภาพทางภูมิสถาปัตยกรรม หรือระบบนิเวศแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบกับความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการ

ในพื้นที่ใดก่อนหรือหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเส้นทางวิกฤติที่ควรรีบเร่งแก้ไข รวมถึงพื้นที่ที่มีความสำคัญในทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร สามารถดำเนินไปได้อย่างเหมาะสมต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณจนเกินควร

๓.๒ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จะต้องสร้างกลไกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใช้โครงข่ายและระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน และการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) อย่างเหมาะสม และเป็นธรรม

๓.๓ การจัดระเบียบสายสื่อสาร ด้วยการสนับสนุนให้ใช้โครงข่ายท่อร้อยสายใต้ดิน หรือการจัดทำระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) นั้น จะต้องคำนึงถึงการลงทุนที่เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด โดยพิจารณาจากจำนวนครัวเรือนหรือจำนวนผู้บริโภคในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ หากถือว่าการดำเนินการดังกล่าว เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคตามมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แล้ว รัฐก็ควรจะต้องมีมาตรการดูแลให้มีการเรียกเก็บค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม จนกลายเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ซึ่งค่าบริการดังกล่าว ส่วนหนึ่งย่อมมาจากการสะท้อนต้นทุนในการเข้าใช้โครงข่ายบริการนั้นด้วย

๓.๔ หน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทางที่อยู่ในบริเวณพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานในสังกัด อาทิ กระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท การรถไฟฯ) กระทรวงมหาดไทย (ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมชลประทาน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สปก.) กระทรวงวัฒนธรรม (กรมศิลปากร) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นต้น) ควรพิจารณาทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ซึ่งที่ผ่านมา มักเกิดปัญหาต่อการที่หน่วยงานอื่นจะขอเข้าใช้พื้นที่เพื่อดำเนินการใด ๆ ที่อยู่ในภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งบางกรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าไปดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของสังคม แต่หน่วยงานที่เป็นเจ้าของสิทธิแห่งทางนั้นได้ขอใช้สิทธิในการพิจารณาก่อน ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้า สูญเสียโอกาสและประโยชน์ที่สังคมที่จะได้รับ ดังนั้นจึงควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ต้องใช้ในการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต ต่อการใช้อำนาจบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โดยต้องมองถึงประโยชน์ที่สังคมส่วนรวมจะได้รับเป็นสำคัญ

๓.๕ ปัจจุบันมีนโยบายในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ด้วยวิธีการนำลงใต้ดิน ในหลาย ๆ โครงการทั่วประเทศ อาทิ โครงการ ๑ จังหวัด ๑ ถนนเพื่อเฉลิมพระเกียรติ โครงการมหานครแห่งอาเซียน โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ตามสถานที่สำคัญ ๆ โครงการ Smart City และโครงการนำร่องในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งหากนำแต่ละโครงการ

เหล่านั้นมาบูรณาการในแนวทางและวิธีปฏิบัติเข้าด้วยกัน จะทำให้การจัดระเบียบไฟฟ้าและสายสื่อสารสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ริเริ่มและดำเนินการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแต่ยังมีแล้วเสร็จและครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง เช่น โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและให้เสร็จสิ้นตามเป้าหมายโดยเร็วและควรขยายไปยังเมืองขนาดใหญ่อื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาด้วยเช่นกัน ซึ่งรัฐต้องกำหนดนโยบายและให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ ทั้งการจัดสรรจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวิธีการงบประมาณและการอุดหนุนจากกองทุนต่าง ๆ ของรัฐ ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวควรกำหนดเวลาในการดำเนินงานให้ชัดเจน ทั้งเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด

๓.๖ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง ประเด็นสำคัญ คือ การมองถึงศักยภาพในการให้บริการไฟฟ้าส่องสว่างอันถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐาน ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีบริการแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียม ครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งนี้ โดยมองถึงศักยภาพและเงื่อนไขในการดำเนินงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้าส่องสว่าง ที่หากภาระหน้าที่ดังกล่าวมีความซ้ำซ้อนกันในหลายหน่วยงาน ก็ควรจะโอนภารกิจนั้นมาให้หน่วยงานที่มีศักยภาพและความพร้อม รวมถึงความเชี่ยวชาญที่มีมากกว่าเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบทั้งหมด ซึ่งน่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนที่ควรจะได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

๓.๗ หากกรณีมีข้อจำกัดในด้านนโยบายแห่งรัฐ หรือติดขัดในปัญหาอุปสรรคใด ๆ ที่ทำให้หน้าที่ในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวไปยังหน่วยงานอื่นได้ รัฐก็ควรมีมาตรการในการดูแลให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ทั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในเขตเมือง อาทิ ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะตามทางเดินริมคู คลอง และพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ ด้วยการสนับสนุนด้านงบประมาณให้อย่างเพียงพอต่อการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถดำเนินการในงานดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณที่มีอยู่ รวมถึงการแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะความรู้ในด้านไฟฟ้า การจัดหาอุปกรณ์ในการดำเนินงานที่มีมาตรฐานให้เพียงพอและเหมาะสมกับภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตลอดจนช่วยจัดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เช่น เพิ่มอำนาจหน้าที่ในการจัดทำระบบสาธารณูปโภคเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๘ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรจะพิจารณาแก้ไขหรือผ่อนปรนระเบียบหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอาจพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือเสนอต่อรัฐบาล เพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแนวทางและนโยบายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า เพื่อให้สามารถขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าหรือสาธารณูปโภคที่จำเป็นไปยังบริเวณพื้นที่ในแนวรอยต่อเขตป่าสงวนหรือเขตอุทยานแห่งชาติได้ เนื่องจากมีประชาชนเข้าไป

อยู่อาศัยมานานจนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ที่มีทั้งโรงเรียนและสถานพยาบาล และพื้นที่ดังกล่าวไม่มีสภาพเป็นป่าโดยธรรมชาติแล้ว แต่ยังคงถือว่าอยู่ในแนวเขตของพื้นที่หวงห้ามตามกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถเข้าถึงการใช้พลังงานไฟฟ้าหลัก หรือไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ ซึ่งไฟฟ้าถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ โดยการขยายเขตให้บริการไฟฟ้างดงกล่าว ไม่ใช่การส่งเสริมให้บุกรุกพื้นที่ป่า แต่เป็นการผ่อนปรนเฉพาะในพื้นที่ที่มีความจำเป็น เหมาะสม และภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมกลุ่มประชากรในทุกภาคส่วนของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวดที่ ๕ ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ ในมาตรา ๕๓ ที่กำหนดให้รัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สารบัญ

	หน้า
รายนามคณะกรรมการ	ก
รายนามคณะอนุกรรมการ	ค
รายนามที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ	ง
บทสรุปผู้บริหาร	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญภาพ	ช
สารบัญตาราง	ณ
รายงาน	ด
๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ	ด
๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญ	ต
๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการวิสามัญฯ	ถ
๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจง แสดงความคิดเห็น	ถ
๕. การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ	ผ
๖. ผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ	ฝ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒
๑.๓ ขอบเขตการศึกษา	๓
๑.๔ วิธีการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล	๓
๑.๕ ระยะเวลาในการศึกษา	๔
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
๑.๗ นิยามศัพท์	๔
บทที่ ๒ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายไฟฟ้า	๖
๒.๒ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร	๑๒
๒.๓ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง	๒๐

บทที่ ๓ ผลการศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรค	๒๙
๓.๑ การจัดระเบียบสายไฟฟ้า	๒๙
๓.๒ การจัดระเบียบสายสื่อสาร	๓๙
๓.๓ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง	๕๗
บทที่ ๔ การวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	๖๙
๔.๑ สภาพปัญหา อุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร และแนวทางการแก้ไข	๖๙
๔.๒ สภาพปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง และแนวทางในการแก้ไข	๘๖
บทที่ ๕ สรุปผลการพิจารณาศึกษา ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตของคณะกรรมการ	๙๐
๕.๑ สรุปแนวทางการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร	๙๐
๕.๒ สรุปแนวทางการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง	๙๓
๕.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ	๙๕
๗ ข้อสังเกตของคณะกรรมการ	๙๘
บรรณานุกรม	๑๐๒
ภาคผนวก	๑๐๔
ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้ง	๑๐๕
ภาคผนวก ข ภาพกิจกรรม	๑๑๐
ภาคผนวก ค หนังสือขอขยายเวลาการพิจารณา	๑๑๗
ภาคผนวก ง QR Code รายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการ ๓ คณะ	๑๒๖
ภาคผนวก จ รายนามเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการ	๑๒๘

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑ โครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน	๙
ภาพที่ ๒ เส้นทางวิกฤติที่มีสายสื่อสารกรุงรัง	๑๗
ภาพที่ ๓ บริเวณบางส่วนของคลองแสนแสบ และคลองบางลำพู	๒๒
ภาพที่ ๔ สวนหลวง ร.๙ สวนนวมินทร์ภิรมย์	๒๓
ภาพที่ ๕ สวนบึงน้ำลาดพร้าว ๗๑ และสวนสันติชัยปราการ	๒๓
ภาพที่ ๖ ผลการตรวจสอบไฟฟ้าแสงสว่างในความรับผิดชอบของทางหลวงชนบท	๒๗
ภาพที่ ๗ ผลการตรวจสอบไฟฟ้าแสงสว่าง	๒๘
ภาพที่ ๘ โครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน	๓๔
ภาพที่ ๙ แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน	๓๕
ภาพที่ ๑๐ โครงการตาม MOU มหานครแห่งเอเชีย	๓๗
ภาพที่ ๑๑ การพัฒนาประเทศกับกิจการโทรคมนาคม	๔๐
ภาพที่ ๑๒ โครงการจัดระเบียบสายสื่อสารในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	๔๖
ภาพที่ ๑๓ กำหนดเวลาในการดำเนินการเปลี่ยนสายสื่อสารอากาศเป็นลงดิน	๔๖
ภาพที่ ๑๔ การจัดระเบียบสายสื่อสารในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง	๔๗
ภาพที่ ๑๕ การจัดระเบียบสายสื่อสารในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	๔๘
ภาพที่ ๑๖ กระบวนการจัดระเบียบสายสื่อสารแต่ละวิธี	๔๘
ภาพที่ ๑๗ แนวทางติดตั้ง Drop – Wire Hook	๕๐
ภาพที่ ๑๘ ส่วนประกอบของระบบท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดิน	๕๑
ภาพที่ ๑๙ ภาพรวมระบบท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดิน	๕๑
ภาพที่ ๒๐ การทดลองระบบ Single Last Mile	๕๒
ภาพที่ ๒๑ สถานภาพท่อร้อยสาย บมจ. ทีโอที ก่อนการครบวงมกิจการ	๕๔

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ ๒๒ แนวทางการแก้ไขปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย	๕๗
ภาพที่ ๒๓ แผนภูมิแสดงเป้าหมายการจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี ๒๕๖๕	๖๑
ภาพที่ ๒๔ ภาพรวมโครงการสายใต้ดินของการไฟฟ้านครหลวง	๗๐
ภาพที่ ๒๕ โครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน	๗๐
ภาพที่ ๒๖ ภาพภายในท่อร้อยสายใต้ดิน	๗๔
ภาพที่ ๒๗ การวิเคราะห์การเกิดปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย	๗๖
ภาพที่ ๒๘ แนวทางการแก้ไขปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย	๗๖
ภาพที่ ๒๙ ภาพรวมการดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคม	๘๒
ภาพที่ ๓๐ วิธีการดำเนินการขออนุมัติกรอวงเงินค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๖ (๖)	๘๔
ภาพที่ ๓๑ กรอบนโยบายการให้ทุนประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕	๘๕
ภาพที่ ๓๒ การเกิดปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย	๙๑

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ จำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่างที่อยู่ในการดูแลของสำนักการโยธา	๒๔
ตารางที่ ๒ ผลการศึกษามูลค่าด้านภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไป เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๖
ตารางที่ ๓ การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดระเบียบสายสื่อสารด้วยวิธีการต่าง ๆ	๗๓
ตารางที่ ๔ ประมาณการต้นทุนการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า	๗๓
ตารางที่ ๕ ประมาณการต้นทุนเพิ่มจากการเช่าท่อร้อยสายตามโครงการนำสายลงดินของรัฐ	๗๔
ตารางที่ ๖ วิธีการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ตามมาตรา ๒๖ (๑) และ ๒๖ (๒)	๘๔

รายงานผลการพิจารณาศึกษา
เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ โดยกำหนดเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน และคณะกรรมการได้ขอขยายเวลาพิจารณาศึกษา เพื่อให้การพิจารณาศึกษาได้ข้อมูลอย่างครบถ้วนทุกประเด็น โดยได้ขอขยายเวลาการพิจารณา จำนวน ๕ ครั้ง จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ รวมเป็นระยะเวลาในการพิจารณาศึกษา ๔๘๐ วัน

บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการเลือกตั้งในตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๙๓ วรรคสอง แล้วมีมติ ดังนี้

๑. นายภิญโญ นิโรจน์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นางสาววรรณวี ตะล่อมสิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายจิตเทพ สะสมทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่เจ็ด
๙. นางพรรณณศิริ กุลนาถศิริ	เป็นกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายสยาม หัตถสงเคราะห์	เป็นกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑๑. นายพนิต วิภิตเศรษฐ์	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา	เป็นกรรมาธิการ
๑๓. นายธนู งามเนียม	เป็นกรรมาธิการ
๑๔. นายประทวน สุทธิอำนวยเดช	เป็นกรรมาธิการ
๑๕. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	เป็นกรรมาธิการ
๑๖. นายภราดร ปริศนานันทกุล	เป็นกรรมาธิการ
๑๗. นายภาสกร เงินเจริญกุล	เป็นกรรมาธิการ
๑๘. นายรณเทพ อนุวัฒน์	เป็นกรรมาธิการ
๑๙. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	เป็นกรรมาธิการ
๒๐. นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม	เป็นกรรมาธิการ
๒๑. นายธิตีพัทธ์ นรวิทย์โชติกุล	เป็นกรรมาธิการ
๒๒. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๒๓. นายวิรัตน์ มินชัยนันท์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๒๔. นายกษิต์เดช ชูติมันต์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๒๕. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

อนึ่ง นายวิรัตน์ มินชัยนันท์ ได้ลาออกจากการเป็นกรรมาธิการ โดยมีผลเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และสภาผู้แทนราษฎรยังมีมติแต่งตั้งบุคคลใดเป็นกรรมาธิการแทน เนื่องจากอยู่ระหว่างปิดสมัยการประชุม

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการวิสามัญ คือ

๑. นายสุรชัย กนกะปิมทะ
๒. นายทวีศักดิ์ ไตรโลกา
๓. นายสิทธิธา สุวีระวิทยกิจ
๔. นางสาวจันทร์จิรา มะโนเครื่อง
๕. นายณัฐกานต์ ชูชนะ
๖. นายศุภณัฐ อิมทอง
๗. นางสาวนริศรา ศรีเดช
๘. นายเอกรักษ์ รัฐปฐมวงศ์
๙. พันตำรวจโท คเชนทร์ บุญทวี
๑๐. นายพริษฐ์ จิตตโรภาส
๑๑. นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์
๑๒. นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ
๑๓. นายธนาวิทย์ ฤทธิศรี

- ๑๔. นายธรรมรงค์ ราชามุสิกะ
- ๑๕. นายวีระชัย ยอดเพชร
- ๑๖. นายสุฤทธิ อภิวันท์
- ๑๗. ว่าที่ร้อยตรี ธนพศ วรรณุช
- ๑๘. นายสมศักดิ์ อรุณสุรัตน์
- ๑๙. นายอริย์ธัช ชาตอาริยะพงศ์
- ๒๐. นายธันวา คุณทวีสิน
- ๒๑. นายวิชชา กลิ่นประทุม
- ๒๒. นายพีรพันธ์ วงศ์สวัสดิ์

๓. คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติได้แต่งตั้ง นายสมจินต์ จันทร์สม ตำแหน่ง วิทยากร ชำนาญการพิเศษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๙๓ วรรคสี่ และต่อมาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้งให้ นายบรรจง ชาทุม ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ แทน นายสมจินต์ จันทร์สม ตามข้อเสนอของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ให้เปลี่ยนผู้ช่วยเลขานุการดังกล่าว

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯได้เชิญมาชี้แจง แสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กระทรวงมหาดไทย

๔.๑.๑ กรมโยธาธิการและผังเมือง

- (๑) นายชัยยา เจริญธรรม รักษาการวิศวกรใหญ่
- (๒) นายประสิทธิ์ ผิวแดง วิศวกรไฟฟ้าเชี่ยวชาญ

๔.๑.๒ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

- (๑) นายธีรยุทธ สำราญทรัพย์ ผู้ตรวจราชการ
- (๒) นายสุรพล เจริญภูมิ ผู้ตรวจราชการ
- (๓) นางคณิตา ราษฎร์นุ้ย ผู้อำนวยการกองพัฒนาและส่งเสริม
การบริหารงานท้องถิ่น
- (๔) นายเจษ เสียงลือชา ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริม
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (๕) นางสาวติตตา บัวบุตร นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ปฏิบัติการ
- (๖) นายชูศักดิ์ อาญาเมือง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

๔.๑.๓ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

- (๑) นายอนุกุล ตูพานิช รองผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ก่อสร้างและบริหารโครงการ

(๒) นายทะนงศักดิ์ ดวงตะวงค์	ผู้เชี่ยวชาญระดับ ๑๓ สำนักการไฟฟ้า ภาค ๒
(๓) นายโพยมสฤกษ์ ศรีพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญระดับ ๑๓ สายงานวางแผน และพัฒนาระบบไฟฟ้า
(๔) ว่าที่ร้อยตรี สุเมต สุวรรณพรหม	วิศวกรระดับ ๑๑ สายงานยุทธศาสตร์
(๕) นายสุทธิชัย เรืองประภาวุฒ	วิศวกรระดับ ๖ กองโครงการ
(๖) นายวราพงษ์ จิตไพบูลย์	ผู้อำนวยการกองวิศวกรรม ภาค ๒
(๗) นายพงษ์ศักดิ์ จันทร์พงษ์	ผู้อำนวยการกองจัดการโครงการ ๑ ฝ่ายบริหารโครงการ ๑
(๘) นางสาวเสาวลักษณ์ ไกรว่อง	ผู้อำนวยการฝ่ายอำนวยการ ภาค ๒ (อผ.อภ.(ภ๒))
(๙) นางสาวชิตจันทร์ คูดำรงสวัสดิ์	ผู้อำนวยการกองกลยุทธ์และพัฒนา ธุรกิจเสริม
(๑๐) นายทรงวุฒิ ชันดี	ผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนระบบไฟฟ้า
(๑๑) นายวิธัญญ์ เวชกิจ	ผู้อำนวยการกอง
(๑๒) นายบรรพต ตั้งเจริญดี	รองผู้อำนวยการฝ่าย ๙
(๑๓) นายจักรพงษ์ นโยดมเดชา	รองผู้อำนวยการกองโครงการ
(๑๔) นางสาวฐิติพร วีระธัญญา	รองผู้อำนวยการฝ่ายนโยบาย เศรษฐกิจพลังงาน
(๑๕) นายบัณฑิต โสตาบรรรู้	รองผู้อำนวยการกองอัตรา และธุรกิจไฟฟ้า
(๑๖) นายอนุศิษฐ์ ทนนวน	หัวหน้าแผนก กองจัดการโครงการ ๑
(๑๗) นายณัฐพงศ์ ณ นคร	หัวหน้าแผนกหลักเกณฑ์ค่าไฟฟ้า กองอัตราและธุรกิจไฟฟ้า
(๑๘) นายอนพัทธ์ หมูไพศาล	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกโครงการภาค ๒ กองโครงการ
(๑๙) นายภัทรพงษ์ เฟงสุข	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก
๔.๑.๔ การประปาส่วนภูมิภาค	
(๑) นายสรารุช เอี่ยมสงคราม	ผู้ช่วยผู้ว่าการประปาส่วนภูมิภาค (วิชาการ)
(๒) นายบุญส่ง ศรีวิเชียร	ผู้อำนวยการโครงการก่อสร้าง ๓ ฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง
(๓) นายอภิชัย ตั้งทรัพย์ากร	หัวหน้างาน ๘ งานควบคุมการ ก่อสร้าง ๓

๔.๑.๕ กรุงเทพมหานคร	
สำนักงานโยธา	
(๑) นายธวัชชัย นภาศักดิ์ศรี	รองผู้อำนวยการสำนักงานโยธา
(๒) นายชัยพร บัวสรวง	ผู้อำนวยการกองแผนงาน และประสานสาธารณูปโภค
(๓) นางสาวสุนทรี เสริมสุขสัมฤทธิ์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนา และฟื้นฟูเมือง
(๔) นายยงทวี โพธิสาร	ผู้อำนวยการสำนักงานสวนสาธารณะ
(๕) นางปิยนุช ศิริ	ผู้อำนวยการส่วนออกแบบและ พัฒนาเมือง
(๖) นายชัยพร บัวสรวง	ผู้อำนวยการกองแผนงานและ ประสานสาธารณูปโภค
(๗) นายธวัชชัย นภาศักดิ์ศรี	รองผู้อำนวยการสำนักงานโยธา
(๘) นายญาณกร ประกอบกิจ	หัวหน้ากลุ่มงานออกแบบเมืองสว่าง
๔.๑.๖ การไฟฟ้านครหลวง	
(๑) นายวิลาศ เฉลยสัตย์	รองผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง
(๒) นายพิพัฒน์ ชลออำไพ	ผู้ช่วยผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง
(๓) นายดิเรก บุญปัทสน์	ผู้ช่วยผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง
(๔) นายโชตินรินทร์ โขชัยเศรษฐ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง ฝ่ายบริหารโครงการ
(๕) นายสิงห์ เผือกพูล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองมาตรฐาน การบริหารระบบจำหน่าย
(๖) นางภัทริยา ธรรมธิตม	ผู้อำนวยการกองประสานงานแผน โครงการ ฝ่ายบริหารโครงการ
๔.๑.๗ การประปานครหลวง	
(๑) นายคมกฤษ ทินกร ณ อยุธยา	รองผู้ว่าการการประปานครหลวง (วิศวกรรมและก่อสร้าง)
(๒) นายวรวิทย์ คุณลินทิพย์	ผู้อำนวยการกองงานโครงการ ฝ่ายบริหารโครงการ
๔.๒ กระทรวงการคลัง	
๔.๒.๑ กรมบัญชีกลาง	
(๑) นางสาวศิริกัญญา รุนประโคน	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวกิจิมา นั้บสุวรรณ	นิติกรปฏิบัติการ

๔.๓ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๔.๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๑) นายธีรวุฒิ ชงภักดิ์	ผู้อำนวยการกองโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีดิจิทัล
(๒) นางสาวณิชาพร สุขเจริญ	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวจันทิมา กันทาลัก	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ

๔.๓.๒ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

(๑) นายพัฒนา ณ สงขลา	รักษาการรองกรรมการผู้จัดการใหญ่
(๒) นายสีบพงศ์ มะลิวัลย์	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
(๓) นายวีระชัย เลิศอัศวรัตน์	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
(๔) นายประหยัด เต็มรัตน์	ผู้จัดการส่วน
(๕) นายวรพงษ์ พร้อมประเสริฐ	ผู้จัดการศูนย์บริหารท่อร้อยสาย
(๖) นายพิมาน ทิมสถิตย์	ผู้จัดการส่วนอำนวยการฝ่ายนครหลวงที่ ๑
(๗) นายวิโรจน์ พันธมณี	วิศวกร ระดับ ๘
(๘) นายอาณัฐ สงวนสัตย์	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายงานบริการลูกค้า เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
(๙) นายเกรียงเดช ลิมปอารยะกุล	ผู้จัดการฝ่ายขายและปฏิบัติการลูกค้า ภาคกลางที่ ๒
(๑๐) นายประชา มานะบุตร	ผู้จัดการส่วนอำนวยการสายงาน

๔.๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๔.๑ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

นายประยุทธ เสี่ยวยิ้ม	ผู้อำนวยการส่วนอนุญาตใช้ประโยชน์ พื้นที่ป่าไม้

๔.๔.๒ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

นายประกิจ วรรณทัศน์	เจ้าพนักงานป่าไม้ กองอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าชายเลน

๔.๕ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๔.๕.๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

(๑) ศาตราจารย์ไพศาล กิตติศุภกร	ผู้อำนวยการภารกิจการบริหารผลงาน เชิงกลยุทธ์และนวัตกรรมองค์กร
(๒) นางสาวเกศกมล โทยทอง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการภารกิจการบริหาร ผลงานเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม องค์กร

๔.๖ กระทรวงคมนาคม

๔.๖.๑ กรมทางหลวง

(๑) นายสืบพงษ์ ไพศาลวัฒนา	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัย
(๒) นายสมคนเณ สมททัฬหะ	วิศวกรเชี่ยวชาญ สำนักออกแบบสำรวจและออกแบบ
(๓) นายวรรณนา ศรีภา	นายช่างอาวุโส สำนักอำนวยความปลอดภัย
(๔) นายอิสราณูวัฒน์ นามมูลน้อย	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ สำนักอำนวยความปลอดภัย

๔.๖.๒ กรมทางหลวงชนบท

(๑) นายคุณมาศ พันธุ์เดชะ	วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ สำนักบำรุงทาง
(๒) ว่าที่ร้อยตรี ธีรวัฒน์ ผกผ่า	วิศวกรโยธาชำนาญการ สำนักบำรุงทาง
(๓) นายเอกพงศ์ สุรพันธ์พิชิต	นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย

๔.๗ สำนักนายกรัฐมนตรี

๔.๗.๑ สำนักงบประมาณ

(๑) นายคงศักดิ์ บุรณกุล	ผู้อำนวยการกองจัดทำงบประมาณ องค์การบริหารรูปแบบพิเศษ และรัฐวิสาหกิจ
(๒) นายศุภชัย เอื้อศิริพันธ์	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการ
(๓) นางสาวทรงสิริ เจริญศิริ	นักวิเคราะห์งบประมาณปฏิบัติการ
(๔) นางสาวอัจฉราภา ช่วยชู	นักวิเคราะห์งบประมาณปฏิบัติการ

๔.๗.๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๑) นายวรพรต สัมฤทธิ์เดชขจร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ
(๒) นายธนภูมิ คุประสูริฐยิ่ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

๔.๗.๓ สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง (ก.ก.ถ.)

นายวิฑูร เอี่ยมโสภาส	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครอง

๔.๘ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

แห่งชาติ

(๑) นางสาวธิดานันตร์ รัตนแสนยานุภาพ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ และจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม

(๒) นางสาววิไล เกื้อนทองแถว	ผู้อำนวยการส่วนสิทธิแห่งทางโครงข่าย และโครงสร้างพื้นฐาน
(๓) นางสาวชุตานันท์ คำแสง	นักวิชาการนโยบายและแผน ปฏิบัติการระดับกลาง
(๔) นางสาวพุลศิริ นิลกิจศรานนท์	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ และจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม
(๕) นางสาวชุตานันท์ คำแสง	นักวิชาการนโยบายและแผน ปฏิบัติระดับกลาง
(๖) นางสาววรัษฐา ยอดคำ	นักวิชาการนโยบายและแผน ปฏิบัติระดับกลาง
๔.๙ สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	
(๑) นายพิบูลย์ จงเลิศฉวนิชกุล	กรรมการบริหาร
(๒) นายราชันย์ เพ็ญศิริ	กรรมการบริหาร และประธาน Infra Sharing
(๓) นายภาส เสริมสุวรรณ	คณะทำงาน Infra Sharing
(๔) นายสมบัติ เศรษฐวงค์	คณะทำงาน Infra Sharing
๔.๑๐ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	
(๑) นายพุทธพงษ์ ปทุมรัตน์โชติ	Outside Plant Network Manager
(๒) นายภาส เสริมศรีสุวรรณ	Business relations specialist
(๓) นางสาวภาดา ทรานูรักษ์กุล	Business relations specialist
๔.๑๑ บริษัท โทเทิล เอ็กซ์เชส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	
(๑) นายวันชัย ฉัตรธิตี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายรัฐกิจสัมพันธ์
(๒) นายเอกชัย สิงห์โสภา	Manager
๔.๑๒ บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	
นายสมปอง ยี่สุน	Engineering

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ

๕.๑ คณะกรรมการวิสามัญ ได้มีการประชุมพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ โดยเชิญหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องมาเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ตลอดจนการชี้แจงและแสดงความเห็น รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๔ ครั้ง

๕.๒ คณะกรรมการได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๖ เพื่อพิจารณาศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาญัตติตามที่ได้รับมอบหมาย จำนวน ๓ คณะ ประกอบด้วย

(๑) คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

(๒) คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๓) คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

๕.๓ คณะกรรมการได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ในเส้นทางวิกฤติและการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเขตชุมชนเมือง รวมถึงการบริหารจัดการด้านไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ณ เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ในวันจันทร์ที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ และร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานกับคณะอนุกรรมการ จำนวน ๑๒ ครั้ง ประกอบด้วย

๕.๓.๑ ศึกษาดูงานร่วมกับคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน ๕ ครั้ง ดังนี้

๑) การศึกษาดูงาน เรื่อง การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในภาพรวม ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔

๒) การศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการให้เกิดประสิทธิภาพ ณ องค์การบริหารจังหวัดสมุทรปราการ วันจันทร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๔

๓) การศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างและการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารในภาพรวม ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ณ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ๒ วันจันทร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๔) การศึกษาดูงาน เรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาสายสื่อสารสะสมบนเสาไฟฟ้าเพื่อการปรับปรุงภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม ณ ซอยเพชรบุรี ๓๑ เขตราชเทวี และซอยทองหล่อ ๑๐ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร วันจันทร์ที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

๕) การศึกษาดูงาน เรื่อง การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ณ สำนักงานการไฟฟ้าเขตมีนบุรี และพื้นที่กลุ่มเขตโซนตะวันออกของกรุงเทพมหานคร วันจันทร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๕.๓.๒ ศึกษาดูงานร่วมกับคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

๑) การศึกษาดูงาน เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ประวัติศาสตร์และพื้นที่เศรษฐกิจ ระหว่างวันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ณ จังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราช

๒) การศึกษาดูงาน เรื่อง ติดตามความคืบหน้าโครงการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ประวัติศาสตร์และพื้นที่เศรษฐกิจ ณ จังหวัดราชบุรี ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๓) การศึกษาดูงาน เรื่อง ติดตามความคืบหน้าโครงการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ประวัติศาสตร์และพื้นที่เศรษฐกิจ ณ จังหวัดลพบุรี วันอังคารที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๔) การศึกษาดูงาน เรื่อง ตรวจสอบความคืบหน้าการดำเนินการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ในโครงการบ้านโป่งโมเดลและติดตามผลการดำเนินงานมาตรการป้องกันปราบปรามเหตุลัดกริปต์ตัดสายไฟฟ้า และสายเคเบิลสื่อสารในพื้นที่อำเภอบ้านโป่ง ณ จังหวัดราชบุรี วันอังคารที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕

๕.๓.๓ ศึกษาดูงานร่วมกับคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

๑) การศึกษาดูงาน เรื่อง การพัฒนาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารในเมืองใหญ่ และเมืองเล็ก ณ จังหวัดอุบลราชธานี และ จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง วันที่ ๒๑ - ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๒) การศึกษาดูงาน เรื่อง ติดตามการดำเนินการนำสายไฟฟ้า สายสื่อสารลงใต้ดิน และการจัดระเบียบสายสื่อสารในเมืองใหญ่และเมืองท่องเที่ยว ณ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๖ - ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๓) การศึกษาดูงาน เรื่อง ติดตามการดำเนินโครงการนำสายไฟฟ้า สายสื่อสารลงใต้ดิน และการจัดระเบียบสายสื่อสารในเมืองท่องเที่ยวสำคัญ ณ จังหวัดหนองคาย ระหว่าง วันที่ ๑๓ - ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕

๖. ผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ โดยแบ่งผลการพิจารณาศึกษาออกเป็น ๕ บท พร้อมกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ รวมถึงภาคผนวกของรายงาน ตลอดจนผลการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการ ในคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ในครั้งนี้ โดยรายละเอียด ประกอบด้วย

บทที่ ๑ บทนำ

- ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา
- ๑.๓ ขอบเขตการศึกษา
- ๑.๔ วิธีการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๑.๕ ระยะเวลาในการศึกษา
- ๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- ๑.๗ นิยามศัพท์

บทที่ ๒ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- ๒.๑ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
- ๒.๒ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร
- ๒.๓ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

บทที่ ๓ ผลการศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรค

- ๓.๑ การจัดระเบียบสายไฟฟ้า
- ๓.๒ การจัดระเบียบสายสื่อสาร
- ๓.๓ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

บทที่ ๔ การวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข

- ๔.๑ สภาพปัญหา อุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร และแนวทางการแก้ไข
- ๔.๒ สภาพปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง และแนวทางในการแก้ไข

บทที่ ๕ สรุปผลการพิจารณาศึกษา ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ

- ๕.๑ สรุปแนวทางการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร
- ๕.๒ สรุปแนวทางการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
- ๕.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้ง
- ภาคผนวก ข ภาพกิจกรรม
- ภาคผนวก ค หนังสือขอขยายเวลาการพิจารณา
- ภาคผนวก ง QR Code รายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการ ๓ คณะ
- ภาคผนวก จ รายงานเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการธิการ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมาจนถึง ณ ปัจจุบัน ได้ส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่ดำเนินไปอย่างก้าวกระโดด ซึ่งนับแต่อดีตเป็นต้นมา หลาย ๆ รัฐบาลที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาบริหารประเทศ ต่างก็มีนโยบายขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก ทำให้ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมกระจายไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เกิดการขยายตัวของชุมชนที่อยู่อาศัยหรือเขตเมือง รวมถึงเขตเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งทำให้ความต้องการใช้พลังงานด้านไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น และโดยที่ไฟฟ้าถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติด้วย เพราะพลังงานไฟฟ้านั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของผู้คน ดังนั้น การให้ประชาชนเข้าถึงและมีไฟฟ้าสำหรับใช้ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือน รวมถึงการมีไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะอย่างทั่วถึง เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับประชาชน จึงถือเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของรัฐที่ต้องจัดให้มี และบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ขององค์กรของรัฐที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมถึงเพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งจะส่งผลดีต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตและพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น

ดังนั้น จากความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าในการตอบสนองต่อขนาดกิจกรรม และเพื่อประโยชน์ในด้านการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวที่มีเพิ่มมากขึ้น ทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการด้านไฟฟ้า (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้านครหลวง) ต้องเข้าไปดำเนินการวางโครงข่ายให้เพียงพอกับความต้องการด้วยวิธีปักเสาพาดสายไฟฟ้าเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าไปยังพื้นที่เหล่านั้น ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่โดยรอบ และทำให้การเดินสายไฟฟ้าแบบสายอากาศเกิดอุปสรรคต่อชุมชน ทั้งในด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ และทัศนียภาพที่เสื่อมเสียไปด้วย อีกทั้งการเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคของประเทศดังกล่าว ทำให้เกิดการเจริญเติบโตในอุตสาหกรรมสื่อสาร โทรคมนาคม ที่พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และเกิดการขยายตัวของโครงข่ายการสื่อสาร โทรคมนาคม เพื่อรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้ให้บริการไปสู่ผู้ใช้บริการด้วยช่องทางที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงข่ายให้บริการด้านมัลติมีเดีย (Multimedia) และโซเชี่ยลเน็ตเวิร์ค (Social Network) ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง กอปรกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การพัฒนาวัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้งานเป็นสายสื่อสารเพื่อรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้สายเคเบิลของผู้ให้บริการที่เป็นเคเบิลแบบใยแก้วนำแสง (Optical Fiber Cable) มาใช้แทนสายเคเบิลแบบทองแดง (Copper Cable) สายกระจายปลายทาง (Drop Wire) และสายปลายทาง (Last Mile) ไปสู่ผู้ใช้บริการ

ในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีเป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจากความต้องการที่จะเข้าถึงซึ่งปัจจัยพื้นฐานของประชาชน ในอันที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง ไปตามยุคสมัย เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิ ปัญหาที่เกิดจากการสะสม และทับถมกันของสายสื่อสารต่าง ๆ ที่อยู่ตามเสาไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ชุมชนที่หนาแน่น ซึ่งที่ผ่านมามาจากการจัดระเบียบในการพาดสายและวางสายอย่างเป็นระบบ และมาตรการบังคับใช้กฎหมาย ที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือเนื่องจากความหยาบคายในการรักษากฎระเบียบของหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึง กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่มีอยู่ ไม่อาจเอื้อให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เหล่านี้ ล้วนทำให้เกิดปัญหาที่สะสม บางครั้งนำไปสู่การเกิดอันตรายนานับการ เช่น ปัญหาสายสื่อสาร ที่ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างสมควรจะเป็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จนมีสภาพห้อยระยงระยง หรือปล่อยให้ ห้อยระเกระกะตามถนนและบาทวิถี ทำให้เป็นอุปสรรคและอันตรายอย่างยิ่งต่อการเดินทางสัญจรไปมา ของผู้คน อย่างเช่น การเกิดอุบัติเหตุในการเดินทางที่เกี่ยวข้องกับสายสื่อสาร นำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิต และทรัพย์สิน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อทัศนียภาพ ภูมิทัศน์ และสภาพแวดล้อมของพื้นที่ ซึ่งบางแห่งถือเป็น สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญอีกด้วย นอกจากนี้ ยังเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย การโค่นล้มของเสาไฟฟ้าที่แบกรับน้ำหนักไม่ไหวทำให้กระแสไฟฟ้าดับ เป็นบริเวณกว้างจนสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั่วไป

จากปัญหาดังกล่าวที่นับวันจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ และเกี่ยวพันโดยตรงกับหลาย ๆ ภาคส่วน อีกทั้ง หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องต่างก็เข้าไปแก้ไขปัญหามาเฉพาะที่อยู่ในความรับผิดชอบ และภายในขอบเขต อำนาจหน้าที่ของตนเท่านั้น จึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นยังคงมีอยู่โดยขาดการแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อให้มีมาตรการและวิธีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในภาพรวมอย่างเป็นระบบ และสามารถดำเนิน ไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ในลักษณะของการแก้ไขปัญหามาแบบมีบูรณาการ ในคราวการประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการ วิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ และที่ประชุมได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาญัตติ ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ คือ คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง ทั้งประเทศ เพื่อให้พิจารณาศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับญัตติดังกล่าว

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร ในภาพรวม อาทิ การย้ายสายไฟฟ้าและสายสื่อสารลงใต้ดิน หรือการปรับปรุงบนพื้นดิน ศึกษาผลกระทบ ถึงข้อดี ข้อเสีย รวมถึงศึกษาถึงปัญหาในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ ของประชาชน

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหา อุปสรรค รวมถึงแนวทางและวิธีการ ที่จะไปสู่การแก้ไขปัญหา การจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร รวมถึงการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในภาพรวม ให้ดำเนิน ไปอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

๑.๒.๓ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ มารวบรวมและจัดทำเป็นข้อเสนอแนะต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน ผ่านกระบวนการและวิธีดำเนินงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ต่อไป

๑.๓ ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค การวิเคราะห์ การแสวงหาข้อมูล และการรวบรวมประเด็น ต่าง ๆ ของการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการในเรื่องไฟฟ้าส่องสว่างที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน รวมถึงการศึกษาแผนงาน นโยบาย ข้อเสนอแนะ และวิธีแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในเรื่อง ดังกล่าว ของหน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษามาตรการบังคับใช้กฎหมาย และสภาพ ปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นต่อผลการศึกษาที่นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย หรือ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบายในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการ บริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่ การกำหนดนโยบายร่วมกันในระดับชาติ และการแก้ไขปัญหาแบบมีบูรณาการ ซึ่งจะทำการดำเนินงาน เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปธรรม และยั่งยืน ต่อไป

๑.๔ วิธีการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการศึกษาโดยวิธีศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการ บริหารจัดการในเรื่องไฟฟ้าส่องสว่าง อาทิ การวางแผนงาน การดำเนินนโยบาย การกำหนดแผนปฏิบัติ รวมถึงมาตรการบังคับใช้กฎหมาย การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย การรวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จากหน่วยงานและองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ที่เชิญมาให้ข้อมูลในการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ และคณะอนุกรรมการ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) การไฟฟ้านครหลวง การ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และเอกชนผู้ให้บริการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม ด้านมัลติมีเดีย (Multimedia) และโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social Network) เป็นต้น กอปรกับการลงพื้นที่ศึกษาดูงานเพื่อติดตามการดำเนินนโยบายในขั้นตอน ของการปฏิบัติ และนำข้อมูลที่ได้รับมาศึกษา วิเคราะห์เพื่อจัดทำแนวทาง ข้อเสนอแนะ ที่จะนำไปสู่ การแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

๑.๕ ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการเรื่องไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง นับตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึง วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ ทำให้ทราบและเข้าใจถึงสภาพของปัญหาอุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการในเรื่องไฟฟ้าส่องสว่างในภาพรวม รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย หรือกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการปฏิบัติ

๑.๖.๒ ทำให้คณะกรรมการสามารถรวบรวม ข้อมูล ความเห็น และข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปจัดทำเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และการบริหารจัดการในภาพรวม รวมถึงกำหนดมาตรการที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะทำให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๖.๓ สามารถนำกระบวนการดำเนินงานที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจตามรัฐธรรมนูญของฝ่ายนิติบัญญัติ มาใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม และเพื่อให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

๑.๖.๔ สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ มาใช้เพื่อขับเคลื่อนและผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ด้วยการส่งข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรไปยังหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑.๗ นิยามศัพท์

๑.๗.๑ “การจัดระเบียบสายสื่อสาร” หมายถึง การจัดระเบียบสายและหรืออุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ที่ได้รับอนุญาตให้พาดและติดตั้งบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง

๑.๗.๒ “การจัดระเบียบสายสื่อสารแบบ Aerial” หมายความว่า การจัดระเบียบสายสื่อสารในรูปแบบแขวนอากาศ

๑.๗.๓ “การจัดระเบียบสายสื่อสารแบบ Underground” หมายความว่า การจัดระเบียบสายสื่อสารในรูปแบบนำโครงข่ายสื่อสารลงใต้ดิน

๑.๗.๔ “เส้นทางวิกฤติ” หมายถึง เส้นทางที่มีสายและหรืออุปกรณ์สื่อสารจำนวนมาก ซึ่งเกินมาตรฐานความสามารถของเสาไฟฟ้าในการรองรับสายและหรืออุปกรณ์สื่อสาร และมีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการแก้ไข

๑.๗.๕ “สายสื่อสาร” หมายถึง สายนำสัญญาณโทรคมนาคมชนิดสายเคเบิลใยแก้วนำแสง (Fiber Optic Cable) หรือสายเคเบิลทองแดงเป็นสายสื่อสารหลักที่ต้องขออนุญาตติดตั้งบนเสาไฟฟ้า ในกรณีที่มีสายสะพาน (Messenger Wires) สายสะพานนั้น ต้องไม่เป็นโลหะ (Non - Metallic Messenger Wires) สายกระจาย (Drop wire) เป็นสายตัวนำทองแดง หรือตัวนำ เส้นใยแก้วนำแสง (Optical Fiber) ขนาดไม่เกิน

๑๒ แกน (Core) ที่ถูกออกแบบให้ต่อแยกสายสื่อสารโทรคมนาคมหลัก นำสัญญาณไปยังผู้ใช้บริการ (End User)

๑.๗.๖ “คอนสื่อสาร” หมายถึง คอนเท็กเคิลอบนวนวนสำหรับติดตั้งสายสื่อสารโทรคมนาคมบนเสาของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีคุณสมบัติและโครงสร้างตามมาตรฐานตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนด

๑.๗.๗ “Single Last mile” หมายความว่า สายสื่อสารปลายทางที่เข้าถึงผู้ใช้บริการ โดยมีผู้ประกอบการโทรคมนาคมให้บริการขายสายสื่อสารปลายทางเพียงรายเดียว

บทที่ ๒

การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายไฟฟ้า

การดำเนินงานเพื่อจัดระเบียบสายไฟฟ้าในเขตพื้นที่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ มีหน่วยงานสำคัญ ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่นั้น ๆ ด้วย

๒.๑.๑ การไฟฟ้านครหลวง มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงมหาดไทย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๓๕) มีอำนาจหน้าที่ เช่น ชื้อ จัดหา จำหน่าย เข้า ให้เช่า เข้าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจํานำรับจํานอง โอน รับโอน แลกเปลี่ยน ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพย์สินใด ๆ และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของการไฟฟ้านครหลวง การจัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของการไฟฟ้านครหลวง เป็นต้น การไฟฟ้านครหลวงถือเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินงานจัดระเบียบสายไฟฟ้าด้วยวิธีการนำลงใต้ดิน หรือด้วยวิธีการอื่นใด ซึ่งรวมถึงสายสื่อสารที่อยู่บนเสาไฟฟ้าด้วย ซึ่งมีระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย หลักเกณฑ์การติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีสาระสำคัญในการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ในการขออนุญาตติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม รวมถึงกิจการกระจายเสียงได้ตามกฎหมายเท่านั้น กรณีบุคคลอื่น ๆ ขอสงวนสิทธิในการพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งผู้ขออนุญาตจะต้องเสียค่าใช้จ่าย รวมถึงต้องปฏิบัติตามระเบียบ วิธีการ ตลอดจนใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่การไฟฟ้านครหลวงกำหนด รวมทั้งมาตรการเพื่อการรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ต่อทรัพย์สินของการไฟฟ้านครหลวง และต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอันเกิดจากสายสื่อสารนั้น^๑

การไฟฟ้านครหลวง มีโครงการนำสายไฟฟาลงใต้ดินในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย สภาพแวดล้อม ทัศนียภาพ และภูมิทัศน์ที่น่าอยู่ของเมืองให้ทัดเทียมกับนานาชาติที่เจริญแล้ว อันถือเป็นโครงการที่ตอบสนองและคืนสู่สังคม โดยเริ่มแผนดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ กอปรกับต่อมาได้มีการทบทวนแผนแม่บทโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยจัดเป็นแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน ระยะทาง ๒๖๑.๖ กิโลเมตร ครอบคลุมเงินลงทุน ๑๔๓,๑๙๒ ล้านบาท ซึ่งต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้

^๑ ระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย หลักเกณฑ์การติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๑๑๘ ง วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

กระทรวงมหาดไทยโดยการไฟฟ้านครหลวง ดำเนินการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน เพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียนในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม จำนวน ๓๙ เส้นทาง เป็นระยะทาง ๑๒๗.๓ กิโลเมตร งบประมาณลงทุน ๔๘,๗๑๗.๒ ล้านบาท ดำเนินงานในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕ โดยใช้งบประมาณจากวงเงินกู้และจากรายได้ของการไฟฟ้านครหลวงเอง ทั้งนี้ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงการคลัง ^๒

โดยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกโครงการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในแต่ละพื้นที่ของการไฟฟ้านครหลวงนั้น จะพิจารณาจาก ๑) แนวถนนสายหลัก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่คาดว่าจะมีการพัฒนาของอสังหาริมทรัพย์ในอนาคต และจะทำให้ปริมาณความต้องการใช้ไฟฟ้าในบริเวณดังกล่าวเพิ่มขึ้น ๒) แนวก่อสร้างรถไฟฟ้า และสาธารณูปโภคสำคัญ ๆ และเป็นพื้นที่ที่มีโครงการเปิดหน้าถนนของหน่วยงานอื่น ๆ อยู่แล้ว ซึ่งหากการไฟฟ้านครหลวงวางแผนดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ พร้อมกัน ก็จะเป็นประโยชน์ในภาพรวม ๓) บริเวณย่านธุรกิจและสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแนวโน้มความต้องการไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ/หรือระบบการให้บริการไฟฟ้าในพื้นที่ที่จำเป็นต้องมีความเชื่อถือได้สูง และ ๔) การไฟฟ้านครหลวงประสานกับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อร่วมกันพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ดำเนินการเพิ่มเติม โดยอ้างอิงหลักเกณฑ์ของการไฟฟ้านครหลวงเป็นหลัก โดยมีแผนดำเนินงานในโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินในพื้นที่ที่การไฟฟ้านครหลวงดูแลและรับผิดชอบ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และสมุทรปราการ รวม ๘ แผนงาน เป็นระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒๓๖.๑ กิโลเมตร มีกรอบระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ - ๒๕๖๗ โดยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วเป็นระยะทาง ๔๘.๖ กิโลเมตร คิดเป็นเงินลงทุน ๓,๗๗๙.๔ ล้านบาท ประกอบด้วยพื้นที่บางส่วนของถนนสายสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ ถนนสีลม ถนนสุขุมวิท ถนนพหลโยธิน ถนนพญาไท ถนนพระรามที่ ๑ ถนนพระรามที่ ๔ ถนนราชดำริ ถนนราชวิถี ถนนราชปรารภ ถนนศรีอยุธยา ถนนสวรรคโลก ถนนสาธุประดิษฐ์และสว่างอารมณ์ ถนนพิษณุโลก และถนนนครสวรรค์ ซึ่งปัจจุบันกำลังอยู่ระหว่างดำเนินโครงการนำเอาสายไฟฟ้าลงใต้ดินในระยะทางที่เหลืออีก ๑๘๗.๕ กิโลเมตร วงเงินลงทุน ๖๙,๑๒๖.๖ ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๘ ประกอบด้วย

(๑) โครงการที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง ระยะทางรวม ๑๖๗ กิโลเมตร ได้แก่ พื้นที่ถนนนนทบุรี ถนนพระรามที่ ๓ รัชดาภิเษก-พระรามที่ ๙ รัชดาภิเษก-อโศก ถนนพระรามที่ ๔ ถนนวิฑู ถนนหลังสวน และถนนสารสิน พื้นที่เมืองชั้นใน (ถนนสาทร ถนนเจริญราษฎร์ ถนนชิดลม ถนนเพชรบุรี ถนนดินแดง) ถนนอังรีดูนังต์ ถนนประชากรราษฎร์สาย ๒ รวมถึงโครงการตามแนวรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน สายสีเขียว สายสีเหลือง สายสีชมพู สายสีม่วง (ถนนรัตนานิเบิร์ต) สายสีส้มตะวันออก และโครงการร่วมกรุงเทพมหานคร (ถนนอรุณอมรินทร์ - ถนนบรมราชชนนี - ถนนพรานนก)

^๒ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ นร. ๐๕๐๕/๓๐๗๐๐ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘

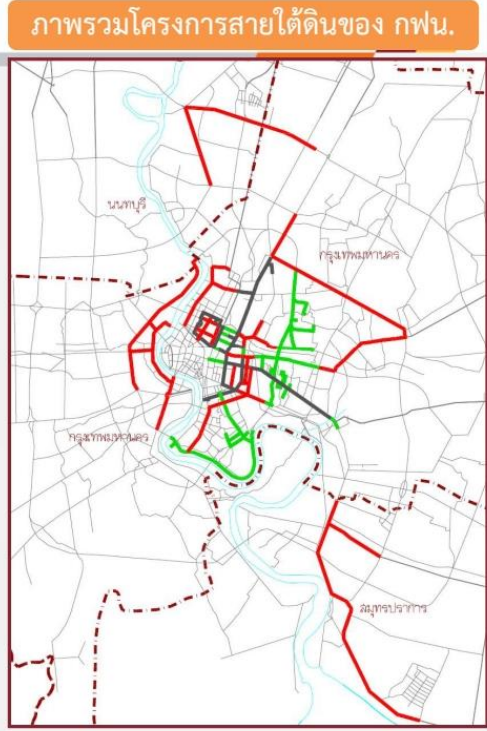
(๒) โครงการตามแผนงานฉบับปฏิบัติการเร่งรัด (Quick Win) ระยะทางรวม ๒๐.๕ กิโลเมตร ได้แก่ พื้นที่ตามแนวรถไฟฟ้ายานสายสีส้มตะวันออก (ถนนรามคำแหง) สัญญา ๑ และ ๒ สายสีส้มตะวันตก สายสีม่วงใต้ และโครงการร่วมกรุงเทพมหานคร (ถนนทหาร-ถนนประชากรราษฎร์สาย ๑) ซึ่งคาดว่าจะสามารถจัดหาผู้รับจ้างก่อสร้างได้ภายในปี ๒๕๖๕

นอกจากนี้ การไฟฟ้านครหลวงยังได้ดำเนินการก่อสร้างอุโมงค์สายส่งไฟฟ้าใต้ดิน ขนาดใหญ่ Outgoing บนเส้นทางตั้งแต่ ถนนชิดลมถึงถนนสารสิน (ตลอดแนวถนน) และถนนเพลินจิต (จากสี่แยกชิดลม ถึงสี่แยกเพลินจิต) โดยมีลักษณะเป็นอุโมงค์ยักษ์ขนาดใหญ่เส้นผ่านศูนย์กลาง ๓.๖ เมตร ลึกประมาณ ๔๐ เมตร มีความยาวของอุโมงค์โดยประมาณ ๑,๘๐๐ เมตร ซึ่งถือเป็นอุโมงค์ไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เพื่อสร้างระบบไฟฟ้าที่มั่นคง ลดปัญหาไฟฟ้าดับ สร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับ เมืองมหานคร ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศไทย พร้อมกับการเดินทางพัฒนา ระบบพลังงานอัจฉริยะอย่างต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับความต้องการใช้ไฟฟ้าของเมืองมหานคร ทั้งภารกิจการ นำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน พัฒนาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ (Smart Metro Grid) รวมถึงโครงการต่าง ๆ ที่มุ่งมั่นพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมที่ทันสมัยเพื่อให้ตอบโจทย์การใช้ไฟฟ้าในรูปแบบวิถีชีวิตเมืองมหานคร มุ่งสู่การเป็น Smart City ตามนโยบายรัฐบาล ^๓

ทั้งนี้ ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบเรื่อง แผนงาน เปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน เพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียนของการไฟฟ้านครหลวง และได้มีคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๙๗/๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการโครงการ เปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และมีผู้ว่าการไฟฟ้านครหลวง เป็นกรรมการและเลขานุการ

^๓ เอกสารชี้แจงของการไฟฟ้านครหลวงเพื่อประกอบการประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ วันที่พฤหัสบดีที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔

การไฟฟ้านครหลวง Metropolitan Electricity Authority		โครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน	
โครงการ	ระยะทาง (กม.)	ปีดำเนินการ (พ.ศ.)	วงเงินลงทุน (ล้านบาท)
ดำเนินการเสร็จแล้ว			
1. สีลม	2.7	2527-2531	132.0
2. ปทุมวัน	6.7	2535-2550	310.0
3. จิตรลดา	6.8	2539-2550	345.0
4. พหลโยธิน	8.0	2547-2557	623.0
5. พญาไท	3.8	2547-2557	315.0
6. สุขุมวิท	12.6	2547-2558	802.0
7. ปทุมวัน จิตรลดาและพญาไท (เพิ่มเติม)	6.0	2551-2559	553.7
8. นนทบุรี (ถ.สาธุประดิษฐ์และสว่างอารมณ์)	2.0	2551-2562	698.7
รวมดำเนินการเสร็จแล้ว	48.6		3,779.4
กำลังดำเนินการ			
1. นนทบุรี (ส่วนที่เหลือ)	6.3	2551-2564	2,201.1
2. พระราม 3	10.9	2551-2565	5,635.3
3. รัชดาภิเษก-อโศก	8.2	2556-2565	4,554.91
4. รัชดาภิเษก-พระราม 9	14.3	2556-2565	4,344.67
5. แผนฯ มหานครอาเซียน	127.3	2559-2568	48,717.2
6. แผนฯ ฉบับปฏิบัติการเร่งรัด (Quick Win)	20.5	2563-2566	3,673.4
รวมกำลังดำเนินการ	187.5		69,126.6

รูปที่ ๑ แสดงโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน
ที่มา : การไฟฟ้านครหลวง

๒.๑.๒ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงมหาดไทย ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพุทธศักราช ๒๕๐๓ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้พิจารณานำสายไฟฟ้าลงใต้ดินที่ใช้งบประมาณของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทั้งหมด โดยพิจารณาศึกษาความเหมาะสมและความคุ้มค่าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะลงทุนทั้งหมดหรือไม่ โดยจะต้องผ่านมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติงบประมาณให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการปรับปรุงพัฒนาระบบไฟฟ้าเหนือดินเป็นระบบไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งการศึกษาในเชิงเทคนิคต้องคำนึงถึงความมั่นคง ปลอดภัย และเชิงเศรษฐกิจโดยนำข้อมูลมาประกอบพิจารณาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ที่จะดำเนินการนำสายไฟลงใต้ดิน เมื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหมาะสม ก็จะนำสายไฟลงใต้ดินต่อไป หรือในกรณีที่เป็นการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ในเมืองโบราณและในเขตพื้นที่ประวัติศาสตร์ โดยจะใช้งบประมาณของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทั้งหมด ซึ่งการพิจารณาเพื่อเพิ่มความมั่นคง และการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้กับเมืองโบราณนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะพิจารณาและคัดเลือกเมืองหรือพื้นที่ โดยจะคำนึงถึงความเหมาะสมและดำเนินการออกแบบต่อไป นอกจากนี้ กรณีนำสายไฟลงใต้ดิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะลงทุนกึ่งหนึ่งด้านโยธา และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคลงทุนงบประมาณกึ่งหนึ่งด้านระบบไฟฟ้า กรณีพื้นที่ที่มีความประสงค์จะนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน และมีงบประมาณที่จะสนับสนุนดังกล่าว สามารถเสนอมายังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อเข้าสู่การดำเนินงานสำรวจออกแบบ และดำเนินการหาผู้รับจ้างต่อไป

และภายใต้แผนพัฒนาการปรับปรุงระบบไฟฟ้าแรงสูงและแรงต่ำเป็นระบบเคเบิลใต้ดิน (Underground Cable) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จะประกอบไปด้วย

โครงการที่ ๑ โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ระยะที่ ๑ โดยพิจารณาพื้นที่ดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้มีการออกแบบระบบไฟฟ้าใต้ดินตามเกณฑ์การวางแผนระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ๔ เมือง คือ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา เมืองพัทยา และเมืองหาดใหญ่ อันเป็นการลงทุนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

โครงการที่ ๒ โครงการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล และหน่วยงานภายนอกที่มีความประสงค์ปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดิน และที่มีความพร้อมในงบประมาณด้านโยธากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาจัดทำเป็นแผนระยะยาวดำเนินการในช่วง ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕

โครงการที่ ๓ แผนงานปรับปรุงระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลใต้ดิน ๑ จังหวัด ๑ ถนน เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ระยะเวลาดำเนินการในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ โดยกระทรวงมหาดไทย ขอความร่วมมือสนับสนุนการดำเนินโครงการและกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามโครงการ “๑ จังหวัด ๑ ถนน เพื่อเฉลิมพระเกียรติ” ของกระทรวงมหาดไทยที่ขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดำเนินการจะระเบียบสายไฟฟ้า ไฟส่องสว่าง ฯลฯ โดยมีพื้นที่ดำเนินการ ๗๔ จังหวัด ที่อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมีงบประมาณในการลงทุน ๔,๓๐๐ ล้านบาท

๒.๑.๓ กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในมาตรา ๘๙ กำหนดให้มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การผังเมือง การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกหรือทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดการจราจรและการวิศวกรรมจราจร การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสาธารณสุขเป็นต้น รวมถึงอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๑๖ และ ๑๗ และ มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อาทิ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การสาธารณสุขและการก่อสร้างอื่น ๆ การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง รวมถึงกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ดังนั้น กรุงเทพมหานคร จึงมีบทบาทหน้าที่ในการให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกให้การไฟฟ้านครหลวงในการดำเนินงานในการนำสายไฟฟาลงใต้ดิน รวมถึงการบูรณาการในโครงการต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน เช่น โครงการมหานครแห่งอาเซียนของกรุงเทพมหานคร อันเป็นผลมาจากการที่ประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ได้รวมกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งโครงการดังกล่าวมีแนวทางไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียนใน ๔ ด้านด้วยกัน คือ

- (๑) การเป็นมหานครด้านการท่องเที่ยวของอาเซียนและโลก
- (๒) การเป็นมหานครด้านการแพทย์และการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพของอาเซียนและของโลก
- (๓) การเป็นมหานครด้านการส่งเสริม SMEs อาเซียน และจัดทำ BMA SMEs ASEAN Data Bank
- (๔) การเป็นมหานครด้านศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียน

ปัจจุบันได้มีการวางแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร เพื่อไปสู่เป้าหมายการเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ โดยได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) ในประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๒.๑ การมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ที่กรุงเทพมหานคร ต้องจัดระเบียบเมือง ปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองให้แลดูสะอาด ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์รุงรัง โดยต้องเร่งลงทุนพัฒนาระบบท่อร้อยสายและระบบสาธารณูปโภคใต้ดิน เนื่องจากปัจจุบันสาธารณูปโภคในกรุงเทพมหานครจำพวกสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่ใต้ดินส่วนหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่จะติดตั้งบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งอยู่บนทางเท้าสองฝั่งถนน มีการติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ในระดับที่ต่างกัน จึงทำให้ภาพของสองข้างถนนมีสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์โดยรวมรุงรังมากมาย รวมทั้งการต่อสายและแยกสายโทรศัพท์ทำอย่างไม่เป็นระเบียบ โดยมีสายที่ไม่ได้ใช้งานแล้วยังคงถูกแขวนทิ้งหรือมัดรวม ๆ ไว่เสมือนไม่มีมาตรฐานในการติดตั้ง ซึ่งเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ภูมิทัศน์ถนน (Streetscape) ไม่เป็นที่น่าดูอย่างยิ่ง อันเกิดจากในทางปฏิบัติของการออกแบบสร้างถนน และการติดตั้งเสาไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ที่ขาดการประสานนโยบายระหว่างกัน และทำโดยการปักเสापาดสายเป็นหลัก ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้น่าชม คือ ให้การไฟฟ้านครหลวงจ่ายกระแสไฟฟ้าในเขตเมืองด้วยระบบสายใต้ดิน โดยเปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดินและถอนเสาไฟฟ้าออก รวมทั้งสายโทรศัพท์หรือสายสื่อสารก็ต้องเป็นสายใต้ดินในเวลาเดียวกันด้วย^๔

๒.๑.๔ ส่วนราชการอื่น ๆ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ อาทิ จังหวัด องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร ดังเช่นเทศบาลนครนนทบุรีได้ดำเนินการนำสายไฟฟ้าและสายสื่อสารลงดินไปแล้วในเฟสแรก ณ บริเวณทำน่านนท์ (ศาลากลางหลังเก่า) ในระยะทางประมาณ ๒๕๐ เมตร โดยเป็นความร่วมมือกันระหว่างเทศบาลนครนนทบุรี และการไฟฟ้านครหลวง ด้วยการออกค่าใช้จ่ายฝ่ายละครึ่ง ในงบประมาณรวม ๒๕ ล้านบาทโดยประมาณ ซึ่งการดำเนินงานในส่วนนี้ได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว ส่วนในเฟสที่สองกำลังเริ่มดำเนินการในเส้นทางต่อจากบริเวณศาลากลางไปยังถนนประชาราษฎร์ และสิ้นสุดที่ถนนเลี้ยวเมือง ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการให้การไฟฟ้านครหลวงประเมินราคาและเตรียมจัดสรรงบประมาณดำเนินการโดยออกค่าใช้จ่ายฝ่ายละครึ่งเช่นเดิม ในส่วนจังหวัดสมุทรปราการมีโครงการนำสายไฟฟ้าลงดินตามแนวรถไฟฟ้า ประกอบด้วย ช่วงถนนแบริ่ง - สถานีย่อย

^๔ แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร [http:// www.bangkok.go.th/sed/](http://www.bangkok.go.th/sed/)

บางบึง ระยะทาง ๑๒.๕ กิโลเมตร ช่วงสถานีย่อยบางบึง – ถนนเทศบาลบางปู ๗๗ ระยะทาง ๖.๖ กิโลเมตร และช่วงถนนเทพารักษ์ ระยะทาง ๖.๖ กิโลเมตร รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๒๕.๗ กิโลเมตร

๒.๒ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร

๒.๒.๑ ความหมายของสายสื่อสาร

ตามระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย หลักเกณฑ์การติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า ของการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๔ ได้ให้ความหมายของ สายสื่อสาร ไว้ว่า หมายถึง สายนำสัญญาณโทรคมนาคมชนิดสายเคเบิลใยแก้วนำแสง (Fiber Optic Cable) หรือสายเคเบิลทองแดง เป็นสายสื่อสารหลักที่ต้องขออนุญาตติดตั้งบนเสาไฟฟ้า ในกรณี ที่มีสายสะพาน (Messenger Wires) สายสะพานนั้น ต้องไม่เป็นโลหะ (Non - Metallic Messenger Wires) สายกระจาย (Drop Wire) เป็นสายตัวนำทองแดงต่อแยกสายสื่อสารหลักนำสัญญาณโทรศัพท์เข้าสู่สถานที่ขอใช้บริการ กรณี ใช้สายสะพานเป็นโลหะอนุมัติให้ใช้ได้

ตามระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพาดสายและหรือติดตั้งอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕ ได้ให้คำนิยามไว้ว่า (๑) “สายสื่อสารโทรคมนาคม” หมายความว่า สายนำสัญญาณ ตัวนำทองแดง (Copper) หรือตัวนำเส้นใยแก้วนำแสง (Optical Fiber) หรือสายอื่นใดที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม กิจการกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ (๒) “สายกระจาย” (Drop Wire) หมายความว่า สายตัวนำทองแดง หรือตัวนำ เส้นใยแก้วนำแสง (Optical Fiber) ขนาดไม่เกิน ๑๒ แกน (Core) ที่ถูกออกแบบให้ต่อแยกสายสื่อสารโทรคมนาคมหลัก นำสัญญาณไปยังผู้ใช้บริการ (End User) ^๔

ดังนั้น สายสื่อสาร และสายสื่อสารโทรคมนาคม จึงหมายถึงสายต่าง ๆ ดังนี้

- สายออปติกไฟเบอร์ (Optical Fiber) หรือสายอินเทอร์เน็ต
- สายเคเบิลโทรศัพท์
- สายเคเบิลทีวี
- สายควบคุมสัญญาณจราจร และสายสื่อสารกล้องวงจรปิด เป็นต้น

๒.๒.๒ หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร

หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร ที่เป็นส่วนหลัก ๆ จะประกอบไปด้วย กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในแต่ละหน่วยจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการจัดระเบียบสายสื่อสาร คือ

^๔ ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพาดสายและหรือติดตั้งอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๕๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๒๗ ง วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

(๑) ราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เช่น กระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน่วยในสังกัดที่ต้องเกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสารมากที่สุด อาทิ จังหวัด อำเภอ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมโยธาธิการและผังเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ และรัฐวิสาหกิจในสังกัดที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดระเบียบสายสื่อสาร เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค นอกจากนี้ยังมีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีที่ต้องอาศัยโครงข่ายโทรคมนาคมในการให้บริการ รวมถึงมีหน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสื่อสาร คือ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยทางอ้อมในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เช่น สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้กำหนดแนวทางไว้ใน (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ “พลิกโฉมประเทศสู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” แม้ว่าจะไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างไว้โดยตรงก็ตาม แต่ได้กำหนดกลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล ซึ่งกลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามแนวคิด BCG โดยพัฒนาระบบการจัดการพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า หรือมาตรการอื่น ๆ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคการท่องเที่ยว ซึ่งการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารถือเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศไทยเช่นกัน ส่วนสำนักงบประมาณมีหน้าที่ในด้านการจะทำงานงบประมาณเพื่อรองรับและสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการวางนโยบายและแนวทางสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพในการกำหนดแผนพัฒนาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นองค์กรอิสระของรัฐ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารความถี่วิทยุเพื่อกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรคมนาคม รวมถึงกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมในภาพรวมของประเทศ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๔) กสทช. มีอำนาจหน้าที่ อาทิ จัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม แผนความถี่วิทยุ และแผนเลขหมายโทรคมนาคม พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรมและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาต ดังกล่าว กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้หรือเชื่อมต่อ และหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดอัตราค่าใช้หรือค่าเชื่อมต่อโครงข่ายในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งในกิจการประเภทเดียวกันและระหว่างกิจการแต่ละประเภทให้เป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ และผู้ลงทุน หรือระหว่างผู้ให้บริการโทรคมนาคม โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ โดยมี

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) เป็นหน่วยงานด้านธุรการให้กับ กสทช. ๖

กสทช. โดยสำนักงาน กสทช. ได้ร่วมมือกับการไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้ประกอบกิจการสื่อสาร กรุงเทพมหานคร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ร่วมกัน ดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสาร โดยดำเนินการตามแผนการจัดระเบียบสายสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ โดยในพื้นที่ของการไฟฟ้านครหลวง ได้ดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสาร จำนวน ๖๙ เส้นทาง ระยะทาง รวม ๗๕๙.๑๐ กิโลเมตร และในพื้นที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำนวน ๓,๘๙๑ เส้นทาง ระยะทาง รวม ๗,๘๖๔.๕๕๒ กิโลเมตร อย่างไรก็ตาม ด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพื้นที่การพาดสายสื่อสารบนอากาศเริ่มมีความรุงรังไม่เป็นระเบียบ การดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารจึงเป็นกลไก ที่นำไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เพื่อตอบสนองต่อความสะดวกสบายของประชาชน ในประเทศ รวมถึงเพื่อปรับปรุงทัศนียภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และยัง ก่อให้เกิดการใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย (การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และกรุงเทพมหานคร) เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบความร่วมมือกับสำนักงาน กสทช. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผน บูรณาการการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเส้นทางหลักทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด โดยให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันเพื่อลดจำนวนการพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า โดยเร่งด่วน รวมทั้งปรับปรุงระบบสายสื่อสารของผู้ประกอบกิจการให้มีสายสื่อสารปลายทางเพียงรายเดียว (Single Last Mile)

ทั้งนี้ ได้มีประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้วางข้อกำหนดในการปฏิบัติไว้ ดังนี้

“สาย” หมายความว่า สายนำสัญญาณโทรคมนาคม ตัวนำทองแดง (Copper) หรือตัวนำ เส้นใยแสง (Optical Fiber) หรือสายอื่นใดที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม

“อุปกรณ์” หมายความว่า อุปกรณ์ประกอบใด ที่ต้องติดตั้งตามเสา ท่อ หรือสิ่งก่อสร้างใด หรือในที่ดิน เพื่อใช้ในกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงอุปกรณ์ของผู้ใช้บริการ (CPE-Customer Premises Equipment)

และในข้อ ๑๓ ของประกาศดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบการใช้สิทธิ ในการปัก หรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ใด ตามที่ผู้รับใบอนุญาตร้องขอให้ผู้รับ ใบอนุญาตมีสิทธิและหน้าที่ดำเนินการต่อผู้เป็นเจ้าของที่ดินหรือทรัพย์สินดังนี้ คือ

๖ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๘ ก ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๓

ก. ผู้รับใบอนุญาตรายอื่น การเดินสาย หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการ โทรคมนาคมที่ต้องกระทำบนหรือตามเสา ท่อ หรือสิ่งก่อสร้างใดที่ใช้งานในลักษณะทำนองเดียวกันของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับใบอนุญาตรายอื่นที่เป็นเจ้าของหรือครอบครองสิทธิ ทำความตกลงร่วมกัน โดยผู้รับใบอนุญาตรายอื่นจะปฏิเสธมิได้ แต่อาจเรียกค่าใช้ประโยชน์ได้เท่าที่จำเป็น แต่ผู้รับใบอนุญาต รายอื่นอาจปฏิเสธได้ในกรณีที่ความจุไม่เพียงพอ (Lack Capacity) มาตรฐาน ความปลอดภัย ความน่าเชื่อถือของระบบ และเหตุผลทางวิศวกรรม หรือกรณีอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด โดยผู้ที่ทำการปฏิเสธต้องแสดงเหตุผลและเอกสารประกอบอย่างละเอียดและชัดเจน และข้อตกลงดังกล่าว ต้องอ้าวงไว้ซึ่งความเสมอภาค เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้ คณะกรรมการ อาจกำหนดให้มีข้อตกลงกลาง ระหว่างผู้ประกอบการโทรคมนาคม ในการใช้โครงสร้างพื้นฐาน ร่วมกันก็ได้

ข. หน่วยงานของรัฐหรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค

(๑) การเดินสาย หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม ที่ต้องกระทำบน หรือตามเสา ท่อ หรือสิ่งก่อสร้างใด ที่ใช้งานในลักษณะทำนองเดียวกันของหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค โดยหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภคจะปฏิเสธมิได้ แต่อาจเรียกค่าใช้ประโยชน์ได้เท่าที่จำเป็น แต่อาจปฏิเสธได้ ในกรณีที่ความจุไม่เพียงพอ (Lack Capacity) มาตรฐานความปลอดภัย ความน่าเชื่อถือของระบบ และเหตุผลทางวิศวกรรม หรือกรณีอื่นใดตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยผู้ที่ทำการปฏิเสธต้องแสดงเหตุผลและเอกสารประกอบอย่างละเอียด และชัดเจน ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขสำหรับผู้ประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

(๒) การปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการ ให้บริการโทรคมนาคม ในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมี หลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับผู้ประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

(๓) การขึงสายผ่านไปเหนือหรือข้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สิน ทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สิน หากการดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นเหตุทำให้กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ ในที่ดินนั้น ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับผู้ประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สินสามารถแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตขึงสายผ่านไปเหนือ หรือข้ามไปในบริเวณที่ไม่กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินได้ และหากได้รับความเสียหาย จากการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตแล้ว หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้รับใบอนุญาตได้

(๔) เลขอาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ อาจจัดทำข้อตกลงกับ หน่วยงานของรัฐหรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค เพื่อให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ในการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือทรัพย์สิน เพื่อการให้บริการโทรคมนาคมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และยังประโยชน์สาธารณะ

ค. บุคคลอื่น

(๑) การปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใด ในการให้บริการโทรคมนาคมในที่ดินของบุคคลอื่น โดยผู้รับใบอนุญาตต้องทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้น และข้อตกลงดังกล่าวต้องอ้างไว้ซึ่งความเสมอภาค เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ

(๒) การขึงสายผ่านไปเหนือหรือข้ามที่ดินของบุคคลอื่น เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน หากการดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นเหตุทำให้กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินสามารถแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตขึงสายผ่านไปเหนือหรือข้ามไปในบริเวณที่ไม่กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินของตนเองได้ และหากได้รับความเสียหายจากการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้รับใบอนุญาตได้

และในข้อ ๑๗ เป็นเรื่อง que ผู้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเนื่องมาจากการพาดสายโครงข่ายโทรคมนาคม เสา สาย ท่อ หรืออุปกรณ์ของตนก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แก่หน่วยงานหรือเจ้าของที่ดินหรือทรัพย์สินนั้น หรือเกิดการรบกวน หรือเกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมหรือสุขอนามัยของประชาชน ผู้เสียหายหรือผู้ได้รับผลกระทบมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายนั้นจากผู้รับใบอนุญาตได้ โดยการเยียวยาต่อความเสียหายดังกล่าว จะต้องสามารถชดเชยให้สมแก่เหตุแห่งความเสียหายและเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ^๗

(๓) การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งต่างก็มีระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสารในทำนองเดียวกัน เช่น ตามระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์การติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้มีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ ในการขออนุญาตติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า จะพิจารณาอนุญาตให้กับหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคม รวมถึงกิจการกระจายเสียงได้ตามกฎหมายเท่านั้น ส่วนในกรณีบุคคลอื่น ๆ การไฟฟ้านครหลวงขอสงวนสิทธิในการพิจารณาเฉพาะเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งผู้ขออนุญาตดังกล่าวจะต้องเสียค่าใช้จ่ายให้กับการไฟฟ้านครหลวง รวมถึงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระเบียบวิธีการ ตลอดจนต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่การไฟฟ้านครหลวงกำหนด รวมทั้งมีมาตรการเพื่อความรับผิดชอบต่อเยียวยาในความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สินของการไฟฟ้านครหลวง

^๗ ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคมหน้า ๑๔ เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๔๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

และที่เกิดผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอันเกิดจากสายสื่อสาร ดังนั้น การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงมีความเกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสารที่อยู่บนเสาไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ในเส้นทางวิกฤตที่มีสายสื่อสารรุงรัง

รูปที่ ๒ แสดงเส้นทางวิกฤตที่มีสายสื่อสารรุงรัง

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ต่าง ๆ อาทิ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ซึ่งถือเป็นหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่มีอำนาจในการบริหารจัดการดูแลสภาพแวดล้อม สิ่งสาธารณูปโภค และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่นั้น ๆ โดยกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๙ คือ หน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การผังเมือง การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกหรือทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดการจราจรและการวิศวกรรมจราจร การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสาธารณูปโภค เป็นต้น รวมถึงอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ อาทิ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่น ๆ การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง รวมถึงกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ส่วนเมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีอำนาจหน้าที่ในลักษณะทำนองเดียวกันกับกรุงเทพมหานคร และเทศบาล และอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖๒ (๑) - (๑๔) ของพระราชบัญญัติดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ คือ การตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย จัดทำแผนพัฒนา และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบ

ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น คຸ້ມครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คือ การประสาน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การคຸ້ມครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

ในส่วนขอเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบด้วย การออกเทศบัญญัติ การบำรุงทางบกและทางน้ำ การรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะ การบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษา ความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น รวมถึงหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัติกำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยสรุป อาทิ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การสาธารณสุข โภค และการก่อสร้างอื่น ๆ การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง รวมถึงกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ส่วนของค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม คຸ້ມครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น เป็นต้น รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

(๕) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) หรือ เอ็นที (NT) เป็นหน่วยงาน ของภาครัฐภายใต้สังกัดของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดขึ้นจากการควบรวมกิจการ ที่ยึดตามนโยบายการควบรวมระหว่างบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๓ และมีผลเป็นการควบรวม โดยสมบูรณ์ ในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๔ ทำให้มีทรัพย์สินที่เป็นโครงข่ายการสื่อสาร ทั้งเสาสัญญาณ โครงข่ายสายสัญญาณไฟเบอร์ออปติก รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านโทรคมนาคมและการให้บริการ ทางด้านโทรคมนาคมทุกลักษณะ ทุกประเภท รวมถึงกิจการที่ต่อเนื่อง หรือใกล้เคียงกัน โดยเอ็นที ได้มีการประสานการทำงานร่วมกับการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ในการ จัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า โดยเริ่มจัดระเบียบปี ๒๕๖๒ ด้วยวิธีการรวบ มัด ผูก สายสื่อสาร ให้มีความเรียบร้อยดี แต่มีสายสื่อสารเพิ่มขึ้นตามระยะเวลา เนื่องจากมีการให้บริการเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีสายรกรุงรังเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดย เอ็นที เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้างโครงข่ายสายเคเบิลใยแก้ว สำหรับใช้เป็น Cone Network และ Single last Mile ให้กับผู้ประกอบการอื่น ๆ (Cone Fiber Sharing) ทั้งนี้ ภารกิจด้านการจัดสร้างท่อร้อยสายต้องใช้เงินลงทุนที่สูงมาก การจัดระเบียบสายสื่อสารจึงเกิดปัญหา

ในด้านการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งเอ็นที ถูกจำกัดด้วยการจัดสรรงบประมาณที่ต้องผ่านการอนุมัติตามขั้นตอน โดยในปีที่ผ่านมาได้รับการจัดสรรงบประมาณที่ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งสามารถดำเนินการไปได้ไม่กี่กิโลเมตร เพราะ ๑ กิโลเมตรจะต้องใช้งบประมาณกว่า ๕ ล้านบาท ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ร่วมกันจัดทำแผนบูรณาการ เพื่อการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเส้นทางหลัก ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด โดยให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันเพื่อลดจำนวนการพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าโดยเร่งด่วน รวมทั้งปรับปรุงระบบสายสื่อสารของผู้ประกอบการให้มีสายสื่อสารปลายทางเพียงรายเดียว (Single Last Mile) ซึ่ง เอ็นที เป็นหนึ่งในหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายดังกล่าว ปัจจุบัน บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้นำในการให้บริการท่อร้อยสายใต้ดินหลักของประเทศ โดยมีท่อร้อยสายอยู่เป็นจำนวนถึง ๔,๑๒๐ กิโลเมตร และด้วยการเป็นหน่วยงานของรัฐจึงได้รับมอบหมายให้ดำเนินการนำสายสื่อสารลงใต้ดิน ทั้งในส่วนของกาหนดแผนยุทธศาสตร์การก่อสร้างและการบริหารจัดการท่อร้อยสายสื่อสารให้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการโทรคมนาคมทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน^๔

(๖) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๓๓ โดยกลุ่มบุคคลที่อยู่ในกิจการโทรคมนาคม ทั้งใน ภาครัฐ และภาคเอกชน นักวิชาการ และประชาชนทั่วไปที่มีความเห็นร่วมกันว่า กิจการโทรคมนาคมมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ จึงได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อร่วมกันส่งเสริม และพัฒนากิจการโทรคมนาคมของไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ สามารถก้าวทันเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยหน้าที่สำคัญ คือ ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการประชุมสัมมนา การให้ข้อเสนอแนะ เพื่อหน่วยงานนั้นๆ นำไปเป็นแนวทางหนึ่งในการวางกฎระเบียบ และข้อบังคับที่เป็นธรรม ตลอดจนให้ความร่วมมือกับบริษัทเอกชนที่ประกอบกิจการด้านโทรคมนาคมในการให้บริการ และผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม เพื่อเป็นการสนองความต้องการของผู้ใช้บริการในราคาที่เหมาะสม

สมาคมฯ ได้มีแผนการจัดระเบียบสายสื่อสารในประเทศโดยมีแผนบูรณาการร่วมกับ Operator ต่าง ๆ ที่ในปัจจุบันอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช. ซึ่งมีการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการ ๖๙๐ ใบอนุญาต และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่าย ๙๘ ราย ดังนั้น เมื่อมีหลาย ๆ Operator การติดตั้งสายสื่อสารเพื่อให้บริการจึงทำให้เกิดปัญหาการกรุงรังไม่เป็นระเบียบและอาจเกิดอันตรายต่อประชาชน โดยมีทั้งสายสื่อสารเก่า สายสื่อสารสัมปทาน สายสื่อสารใหม่ ตามสิทธิใบอนุญาตประกอบกิจการและสายสื่อสารของหน่วยงานอื่น ๆ จึงทำให้ต้องมีการกำหนดให้มีการจัดระเบียบสายสื่อสารซึ่งได้เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดย กสทช. ได้กำหนดให้มีการจัดระเบียบด้วยการมัดสายรวม ๆ กัน และต่อมามีการกำหนดให้นำสายลงดิน เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคม

^๔ นโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร เอกสารประกอบการประชุมครั้งที่ ๑๐ /๒๕๖๔ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔

โดยสมาคมฯ และผู้ประกอบการโทรคมนาคมได้มีการจัดทำแผนร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ที่เป็นแผนปฏิบัติการด้านการจัดระเบียบสายสื่อสารระยะ ๗ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๙) โดยแผนดังกล่าวยังไม่มีการประกาศบังคับใช้ พร้อมกับยังไม่มีการประกาศอัตราเช่าท่อสื่อสารที่ชัดเจน (Price Cap) นอกจากนี้ได้ศึกษาการดำเนินการระบบ Single Last Mile รวมทั้งทดลองจัดระเบียบสายสื่อสารกับการไฟฟ้านครหลวงเพื่อหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าปัญหาการจัดระเบียบสายสื่อสารเกิดขึ้นมานาน จึงต้องมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ รวมถึงสร้างแรงจูงใจหรือลดภาระต้นทุนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือ โดยคำนึงถึงความพร้อมและศักยภาพทางการเงินของผู้ประกอบการ รวมทั้งการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน โดยหากการจัดระเบียบสายสื่อสารขาดการบูรณาการอย่างชัดเจน ก็จะเกิดความเสียหายต่อระบบโครงข่ายโทรคมนาคม เกิดการลดและจำกัดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญต่ออุตสาหกรรมโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนอาจเกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมที่ดีได้ (Affordability) ^๙

๒.๓ การทบทวนข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

ไฟฟ้าส่องสว่าง ถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นอย่างหนึ่ง เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับประชาชน ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และถือเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของรัฐที่ต้องจัดให้มี ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ สำหรับสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งจะส่งผลดีต่อการยกระดับคุณภาพชีวิต และการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น โดยในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้น มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การไฟฟ้านครหลวง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนราชการที่มีหน้าที่ให้บริการไฟฟ้าส่องสว่างรวมอยู่ด้วย

(๑) การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้านครหลวงเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งตามมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๑ กำหนดให้การไฟฟ้านครหลวงเป็นนิติบุคคล และให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในเขตท้องที่จังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรีและจังหวัดอื่นที่การไฟฟ้ากรุงเทพ กระทรวงมหาดไทย และกองไฟฟ้าหลวง กรมโยธาเทศบาลดำเนินการอยู่แล้ว ซึ่งปัจจุบันการไฟฟ้านครหลวงมีขอบเขตการให้บริการในท้องที่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ และในมาตรา ๑๓ (๑) กำหนดให้การไฟฟ้านครหลวงมีหน้าที่ในการ สร้าง ซ่อม จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของการไฟฟ้านครหลวง และ (๒) หน้าที่ในการจัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของการไฟฟ้านครหลวง และในมาตรา ๓๕ ให้การไฟฟ้า

^๙ บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓

นครหลวงมีอำนาจเดินสายส่งไปได้ เหนือ หรือข้ามพื้นดินของบุคคลใด ๆ หรือบ่อก หรือตั่งเสา หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ลงในหรือบนพื้นดินของบุคคลในเมื่อพื้นดินนั้นไม่ใช่พื้นดินอันเป็นที่ตั้งโรงเรือน โดยจ่ายค่าตอบแทนในการใช้ที่ดินนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองในจำนวนเงินอันเป็นธรรม เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้ได้รับประโยชน์คุ้มค่าในการกระทำนั้นอยู่ด้วย รวมถึงในมาตรา ๓๗ พนักงานของการไฟฟ้านครหลวงอาจเข้าไปในสถานที่ของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจ ซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบการส่งพลังงานไฟฟ้า ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันภัยอันตรายเป็นการด่วนในเวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้ เมื่อได้แจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบแล้ว

จะเห็นได้ว่าการไฟฟ้านครหลวง มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการ การดูแลปรับปรุง การซ่อมแซมและบำรุงรักษา ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไฟฟ้าในทุก ๆ ด้าน ในฐานะที่เป็นเจ้าของและผู้ให้บริการไฟฟ้าในเชิงพาณิชย์ ถึงแม้หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐจะมีหน้าที่ในด้านการให้บริการสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้าให้กับประชาชน แต่ก็ยังคงต้องอาศัยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากการไฟฟ้านครหลวงในฐานะเจ้าของและผู้ให้บริการจ่ายไฟฟ้า ซึ่งจากประมาณการรายได้ของการไฟฟ้านครหลวงในปี ๒๕๖๕ เป็นจำนวน ๒๐๓,๒๘๔.๔๒๙ ล้านบาท โดยเป็นรายได้ที่มาจากกาจำหน่ายไฟฟ้าอย่างเดียว ๑๙๘,๐๔๒.๙๐๖ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๗.๔๒^{๑๐}

(๒) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงมหาดไทย ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พุทธศักราช ๒๕๐๓ มีหน้าที่และวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านไฟฟ้าในพื้นที่นอกเขตการให้บริการของการไฟฟ้านครหลวง โดยมีการให้บริการและอำนาจหน้าที่ในลักษณะทำนองเดียวกันกับการไฟฟ้านครหลวง

(๓) กรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๘๙ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้กรุงเทพมหานครต้องมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสาธารณูปโภค เป็นต้น รวมถึงอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ อาทิ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่น ๆ รวมถึงกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตามมาตรา ๖๐ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการกรุงเทพมหานคร ออกเป็น ดังนี้

- (๑) สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร
- (๒) สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๔) สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

^{๑๐} แผนปฏิบัติการและงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของการไฟฟ้านครหลวง

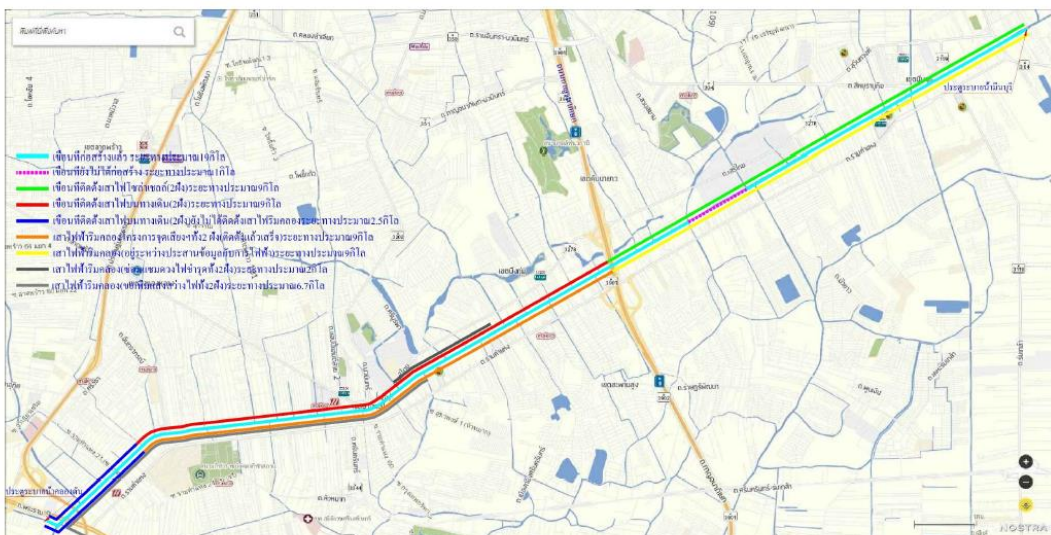
(๕) สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก (อาทิ สำนักการโยธา สำนักการระบายน้ำ สำนักสิ่งแวดล้อม เป็นต้น)

(๖) สำนักงานเขต (ปัจจุบันมีอยู่จำนวน ๕๐ สำนักงานเขต โดยแบ่งเขตการบริหารออกเป็น ๖ โซน)

ในการบริหารจัดการด้านไฟฟ้าส่องสว่างของกรุงเทพมหานคร ซึ่งถือเป็นองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ จะแบ่งความรับผิดชอบออกเป็นในแต่ละส่วน ดังนี้

๑) สำนักการโยธา รับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งตามเส้นทางในถนนสายหลัก และสายรอง สะพานลอยคนข้ามถนน สะพานรถยนต์ข้ามแยกถนน สะพานข้ามคลอง เป็นต้น ซึ่งมีระยะทางรวมกันจำนวนกว่า ๔๐๐ เส้นทาง เป็นระยะทางรวมกันโดยประมาณ ๑,๖๐๐ กิโลเมตร ปัจจุบันมีจำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่าง ประมาณ ๕๒,๕๖๙ ดวง และมีบุคลากรในกลุ่มงานด้านไฟฟ้า จำนวน ๖๐ คน รถกระเช้าขนาดเล็ก จำนวน ๗ คัน รถกระเช้าขนาดใหญ่ จำนวน ๕ คัน รถเครนขนาด ๕๐ ตัน จำนวน ๒ คัน และรถไฟฟ้าส่องสว่าง จำนวน ๓ คัน

๒) สำนักการระบายน้ำ ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีจำนวนคูคลองรวม ๑,๙๐๖ คูคลอง แต่สำนักการระบายน้ำ จะรับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างเฉพาะที่ติดตั้งตามเขื่อน (ค.ส.ล) ทางเดินริมคลอง (เฉพาะบริเวณบางส่วนของคลองแสนแสบ และคลองบางลำพู) ซึ่งบริเวณคลองแสนแสบ มีด้วยกันสองช่วง คือ ช่วงที่ ๑ ตั้งแต่ซอยรามคำแหง ๒๙ ถึงวงแหวนถนนกาญจนาภิเษก (ตะวันออก) ช่วงที่ ๒ จากวงแหวนถนนกาญจนาภิเษก (ตะวันออก) ถึงประตูระบายน้ำมีนบุรี ช่วงดำเนินการก่อสร้างในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๗ ได้ทำการติดตั้งไฟส่องสว่างแล้ว แต่ยังไม่ได้ใช้งานก็ถูกขโมยสายไฟและชำรุดเสียหายทั้งหมด ปัจจุบันอยู่ระหว่างประสานกับการไฟฟ้านครหลวงเพื่อดำเนินการติดตั้งใหม่ตามนโยบายไฟฟ้าจุดเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

รูปที่ ๓ แสดงบริเวณบางส่วนของคลองแสนแสบ และคลองบางลำพู

๔) สำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร มีจำนวน ๕๐ เขต รับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ของถนนตามตรอก ซอย ต่าง ๆ รวมกันมากกว่า ๕,๖๐๐ เส้นทาง คิดเป็นระยะทางกว่า ๓,๔๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่างเมื่อรวมกับไฟฟ้าส่องสว่างที่อยู่ในการดูแลของสำนักการโยธาแล้ว นับเป็นจำนวนรวมกันทั้งสิ้น ประมาณ ๓๒๕,๗๔๔ ดวง

สำนักงานเขต	จำนวนดวงโคม	สำนักงานเขต	จำนวนดวงโคม	สำนักงานเขต	จำนวนดวงโคม
คลองสาน	๓,๔๓๗	บางขุนเทียน	๑๑,๗๐๑	บางคอแหลม	๒,๓๐๘
คลองสามวา	๙,๗๕๓	บางซื่อ	๕,๒๐๑	ราชบุรีบูรณะ	๓,๕๖๑
คันนายาว	๙,๗๗๓	บางนา	๓,๕๒๓	ลาดกระบัง	๑๐,๒๒๖
จตุจักร	๘,๘๕๓	บางบอน	๕,๕๒๖	ลาดพร้าว	๖,๙๒๙
จอมทอง	๖,๒๗๕	บางพลัด	๓,๙๓๘	วังทองหลาง	๖,๖๖๓
ดอนเมือง	๕,๗๐๙	บางรัก	๑,๔๘๒	วัฒนา	๕,๒๗๕
ดินแดง	๓,๑๓๒	บึงกุ่ม	๗,๗๑๘	สวนหลวง	๓,๒๗๕
ดุสิต	๒,๐๒๕	ปทุมวัน	๑,๑๒๐	สะพานสูง	๖,๒๐๙
ตลิ่งชัน	๗,๖๕๕	ประเวศ	๘,๘๕๒	สัมพันธวงศ์	๖๕๖
ทวีวัฒนา	๕,๘๖๖	ป้อมปราบ	๑,๕๖๐	สาทร	๒,๐๑๙
ทุ่งครุ	๕,๓๙๙	พญาไท	๒,๗๙๓	สายไหม	๙,๘๘๕
ธนบุรี	๓,๘๘๑	พระโขนง	๕,๑๙๘	สำนักงานเขตคลองเตย	๒,๐๐๘
บางเขน	๗,๙๘๙	พระนคร	๓,๗๕๖	หนองแขม	๗,๕๐๖
บางแค	๖,๙๓๗	ภาษีเจริญ	๖,๖๓๗	หนองจอก	๑๕,๘๘๗
บางกอกใหญ่	๓,๕๘๘	มีนบุรี	๙,๗๖๖	หลักสี่	๕,๒๘๐
บางกอกน้อย	๗,๖๒๘	ยานนาวา	๑,๘๑๗	ห้วยขวาง	๕,๐๕๐
บางกะปิ	๙,๒๑๓	ราชเทวี	๑,๒๕๐	สำนักการโยธา	๕๒,๕๖๙
				รวม	๓๒๕,๗๔๔

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่างที่อยู่ในการดูแลของสำนักการโยธา
ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานก่อสร้างและบูรณะ สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร

นอกจากนั้น กรุงเทพมหานครยังมีหน่วยงานในระดับสำนักที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน คือ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ซึ่งดูแลและบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างตามสนามกีฬาชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ ร่วมกับสำนักเขตพื้นที่นั้น ๆ

ทั้งนี้ อุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในปัจจุบันที่ถือเป็นทรัพย์สินโดยตรงของกรุงเทพมหานคร มีอยู่ด้วยกัน ๔ ประเภท คือ ๑) โคมไฟส่องสว่างที่ติดตั้งอยู่บนเสาปูนซีเมนต์ของการไฟฟ้านครหลวง ๒) เสาไฟฟ้าแบบเสาเหล็กที่ติดตั้งอยู่เกาะกลางถนนสายต่าง ๆ ๓) เสาไฟฟ้าแบบเสาสูง (High Mast) และ ๔) เสาโคมไฟประดับที่มีรูปแบบและเอกลักษณ์เฉพาะตัว^{๑๑}

(๔) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ ที่อยู่ในพื้นที่การให้บริการของการไฟฟ้านครหลวง รวมถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนภูมิภาค ที่อยู่ในพื้นที่การดูแลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร

^{๑๑} รายงานการศึกษาดูงาน ณ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ๒ ของคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะขององค์กรนั้น ๆ เช่น ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ รวมถึงอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งโดยสรุป คือ หน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารจัดการ และการบำรุงรักษา สิ่งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ ภายในขอบเขตอำนาจของตน การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง รวมถึงกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เป็นต้น

ทั้งนี้ จากข้อมูลการศึกษาของคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าจังหวัดนนทบุรี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น ๔๖ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๑ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๘ แห่ง มีเส้นทางถนนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นถนนสายหลัก จำนวน ๒,๖๓๒ สาย ระยะทางรวมกัน ๑,๕๓๐ กิโลเมตร และถนนสายรอง จำนวน ๔๗๗ สาย มีระยะทางรวมกัน ๕๒๓.๔๓ กิโลเมตร มีจำนวนโคมไฟ/ดวงไฟส่องสว่าง รวมทั้งสิ้น ๕๐,๘๘๗ ดวงโคม เป็นดวงโคมที่ใช้งานได้ปกติ จำนวน ๔๙,๗๖๘ ดวงโคม และที่ใช้งานไม่ได้จำนวน ๑,๑๑๙ ดวงโคม

ส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น ๔๙ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๗ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๖ แห่ง มีจำนวนถนนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนรวมทั้งสิ้น ๒,๕๔๓ เส้นทาง มีเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวม ๔๒,๑๖๗ เสา จำนวนโคมไฟส่องสว่าง ๔๙,๐๖๐ ดวงโคม ส่วนใหญ่ยังใช้งานได้ดี โดยมีจำนวนรถกระเช้าไฟฟ้าสำหรับใช้ในงานบำรุงรักษาทุกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๔ คัน^{๑๒}

(๕) กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท

๑) กรมทางหลวง เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และ ทางหลวงสัมปทาน ซึ่งตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๖ ความว่า “ทางหลวงมี ๕ ประเภท คือ (๑) ทางหลวงพิเศษ

^{๑๒} รายงานการศึกษาดูงาน ณ จังหวัดนนทบุรีและจังหวัดสมุทรปราการ ของคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

(๒) ทางหลวงแผ่นดิน (๓) ทางหลวงชนบท (๔) ทางหลวงท้องถิ่น (๕) ทางหลวงสัมปทาน” และในมาตรา ๑๓ ได้กำหนดการขึ้นทะเบียนไว้ ดังนี้ ๑) ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทาน อธิบดีกรมทางหลวง เป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ กรมทางหลวง (๒) ทางหลวงชนบท อธิบดีกรมทางหลวง ชนบทเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ กรมทางหลวงชนบท (๓) ทางหลวงท้องถิ่น ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ให้รัฐมนตรีประกาศทะเบียนทางหลวงตาม (๑) ในราชกิจจานุเบกษา กรมทางหลวงมีหน้าที่จัดหา ดูแล และบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างเพื่ออำนวยความสะดวก และให้ความปลอดภัยกับผู้ใช้ยานพาหนะที่เดินบนทางหลวงและที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของกรมทางหลวง ซึ่งตามมาตรา ๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น ๆ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงกับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะ (๒) จัดทำ ปัก ติดตั้งป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณหรือสัญญาณอย่างอื่น ชีตเส้น เขียนข้อความ หรือเครื่องหมายอื่นใดสำหรับการจราจรบนทางหลวง (๓) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กรมทางหลวงได้มีการจัดทำคู่มือแนะนำการติดตั้งอุปกรณ์กันและสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย และโดยเฉพาะการติดตั้งไฟฟ้าให้แสงสว่างในเขตทางหลวง และมีการออกข้อกำหนดและมาตรฐานทั่วไปงานติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างบนทางหลวงไว้ด้วย ซึ่งวัตถุประสงค์ของการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างบนทางหลวง คือ การช่วยเพิ่มความสามารถในการขับขี่ในช่วงเวลากลางคืน เพื่อให้การมองเห็นเส้นทางและวัตถุข้างทางที่ถูกต้องในเวลาอันรวดเร็วทำให้ผู้ใช้ทางสามารถหลบหลีกหากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน และช่วยลดโอกาสในการเกิดอุบัติเหตุ การออกแบบเพื่อติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ออกแบบต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาพการใช้งานจริงของผู้ใช้ทาง เพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเวลากลางคืน ลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ลดปัญหาอาชญากรรมและเพิ่มความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางหลวง ^{๑๓}

ทั้งนี้ กรมทางหลวงมีแนวทางการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างที่ต้องเกี่ยวข้องกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างกรมทางหลวงได้ปฏิบัติตามมาตรฐาน Standard Drawings ได้แก่

๑. ในการพิจารณาจุดเพื่อติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง นอกจากจะพิจารณาจุดหรือบริเวณที่เป็นแหล่งชุมชนแล้ว จะพิจารณาถึงทางแยก หรือทางร่วมด้วยว่าเป็นบริเวณที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในเวลากลางคืนต่อเวลากลางวันเป็นสองเท่าหรือไม่

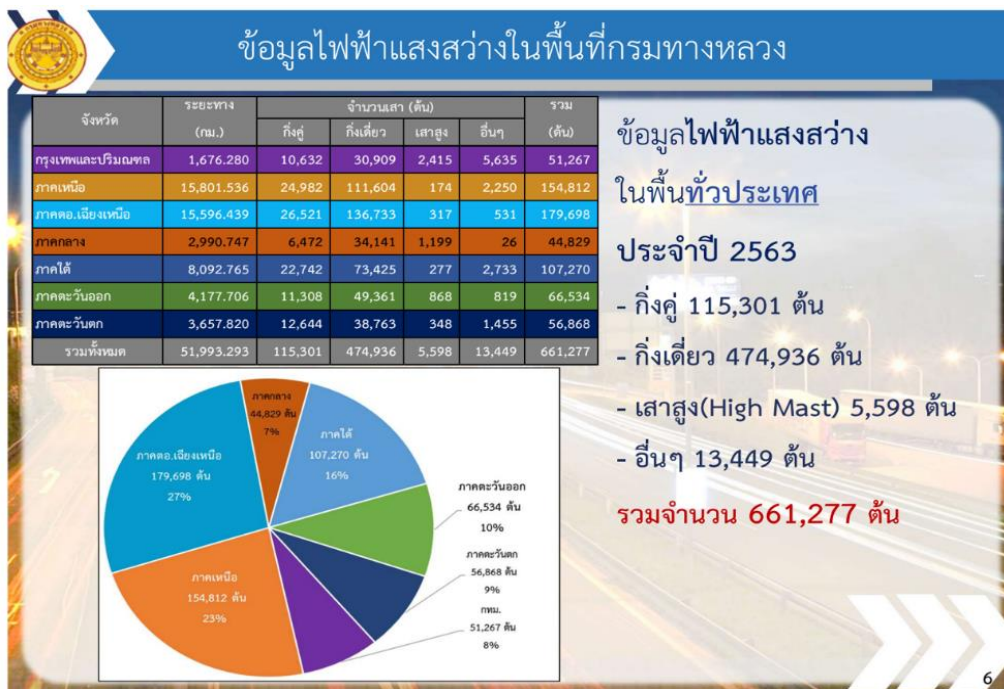
๒. มีปริมาณคนเดินข้ามทางและข้างทางในเวลากลางคืนสูง

๓. การจราจรสับสนในการเข้าช่องจราจรหรือเลี้ยวที่บริเวณทางแยก

๔. ทางแยกที่ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรอยู่แล้ว

^{๑๓} สำนักอำนวยความสะดวก กรมทางหลวง ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวีกรุงเทพฯ 10400 <http://bhs.doh.go.th>

๕. บริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางทันทีทันใด ระยะการมองเห็นไม่เพียงพอ
๖. ปริมาณการจราจรมากกว่า ๒๕,๐๐๐ คันต่อวัน (เฉพาะการติดตั้งต่อเนื่องตลอดทาง)
๗. กรณีการติดตั้งเสา High Mast ให้ติดตั้งเฉพาะถนนที่มีความกว้าง ๘ ช่องจราจรขึ้นไป
- ส่วนข้อมูลไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ของกรมทางหลวง (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ.๒๕๖๓) ในพื้นที่ทั่วประเทศ ได้แก่ ไฟฟ้าส่องสว่างกิ่งคู่ จำนวน ๑๑๕,๓๐๑ ต้น กิ่งเดี่ยว จำนวน ๔๗๔,๙๓๖ ต้น เสาสูง (High Mast) จำนวน ๕,๕๙๘ ต้น อุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ เช่น สะพานต่างระดับ ทางร่วม ทางแยกต่างๆ เป็นต้น จำนวน ๓,๔๔๙ ต้น รวมทั้งสิ้น ๖๖๑,๒๒๗ ต้น

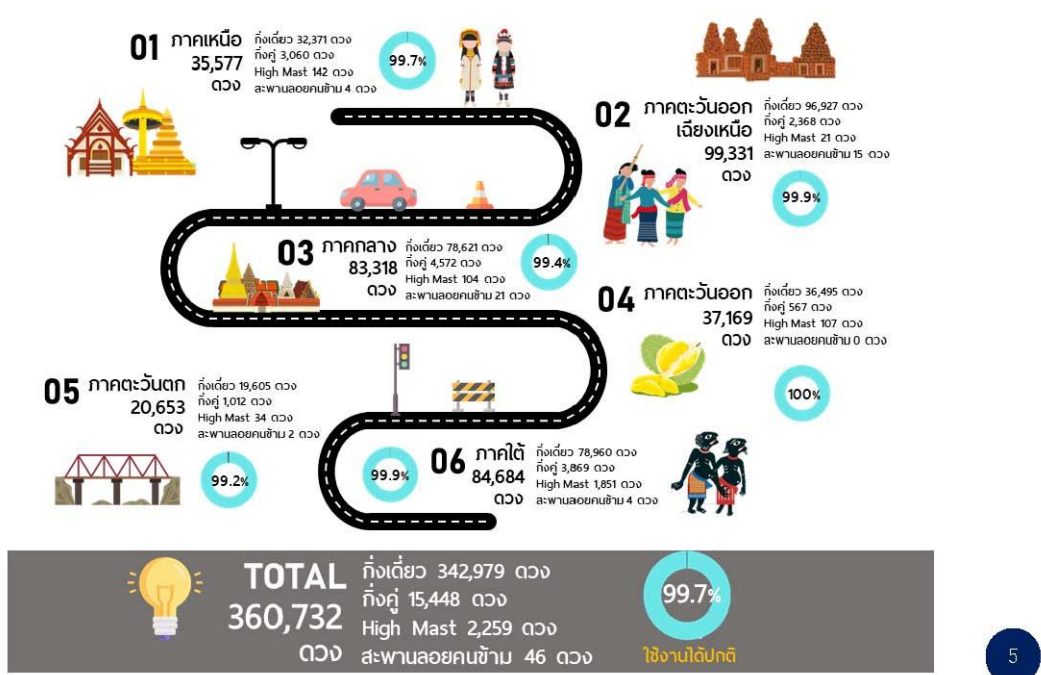

รูปที่ ๖ แสดงผลการตรวจสอบไฟฟ้าส่องสว่างในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง
ที่มา : กรมทางหลวง

๒) กรมทางหลวงชนบท สังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติทางหลวงชนบท พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงชนบท รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การก่อสร้างถนน สะพาน เส้นทางลัด ทางเลียย เป็นต้น รวมถึงการวิจัยและพัฒนางานก่อสร้าง บำรุงรักษา และบำรุงรักษาทางหลวงชนบท การจัดทำมาตรฐานและข้อกำหนดทางหลวงชนบท รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิศวกรรมงานทางแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นต้น โดยในมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติไว้ว่า ทางหลวงชนบท คือ ทางหลวงที่กรมทางหลวงชนบท เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงชนบท และตามมาตรา ๒๖ กำหนดให้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงชนบท และทางหลวงท้องถิ่น ให้อธิบดีกรมทางหลวงชนบท มีอำนาจกำหนดมาตรฐานและลักษณะของทางหลวงและงานทาง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้

และเสาพาดสาย ตลอดจนควบคุมในทางวิชาการและอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างเกี่ยวกับทางหลวงและงานทาง
 ดังนั้น กรมทางหลวงชนบทจึงมีหน้าที่ดูแลในการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับประชาชน
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการจัดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการสัญจรไปมา
 ให้กับผู้ใช้รถใช้ถนนในเวลากลางคืน ทำให้ผู้ขับขี่มีทัศนวิสัยในการมองเห็นที่ชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งยังมี
 ประโยชน์ด้านความปลอดภัยในพื้นที่เขตชุมชน รวมถึงช่วยป้องกันอาชญากรรมให้กับคนเดินเท้าได้อีกด้วย
 และการเลือกบริเวณในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างโดยทั่วไปจะเลือกในบริเวณที่มีปริมาณจราจรคับคั่ง สภาพ
 ทางมีความสลับซับซ้อนหรืออันตราย โดยเฉพาะตามบริเวณทางแยกที่เชื่อมกับทางหลวงและถนนเส้นหลัก
 ที่ประชาชนใช้สัญจรไปมา ซึ่งถือเป็นจุดเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณดังกล่าว
 จึงทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ผู้ใช้ถนน ปัจจุบันกรมทางหลวงชนบทมีไฟฟ้าส่องสว่าง
 ตามถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น ๓๖๐,๗๓๒ ดวง

ผลการตรวจสอบไฟฟ้าส่องสว่างในความรับผิดชอบของกช.

รูปที่ ๗ แสดงผลการตรวจสอบไฟฟ้าส่องสว่างในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท
 ที่มา : กรมทางหลวงชนบท

ทั้งนี้ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ความสำคัญ
 คือการทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากการไฟฟ้าส่องสว่างได้อย่างทั่วถึง
 การให้บริการที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ทำให้เกิดความสะดวกในการสัญจรและการดำเนินกิจกรรม
 ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพราะไฟฟ้าถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก
 ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

บทที่ ๓

ผลการศึกษาดังสภาพปัญหาและอุปสรรค

ในการศึกษาสภาพปัญหาของการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร รวมถึงการบริหารจัดการ ไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง ที่จะนำไปสู่แนวทางในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา อุปสรรค ที่มุ่งให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนั้น คณะกรรมาธิการได้แบ่งการศึกษาออกเป็น ในแต่ละด้าน คือ ด้านการจัดระเบียบสายไฟฟ้า ด้านการจัดระเบียบสายสื่อสาร และด้านการบริหารจัดการ ไฟฟ้าส่องสว่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓.๑ การจัดระเบียบสายไฟฟ้า

ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะเวลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ในประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ เป็นการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมด้วยผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน พร้อมระบบการจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกพื้นที่ โดยแผนแม่บทนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเมืองน่าอยู่ ในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นแหล่งจ้างงาน และที่อยู่อาศัย เพื่อกระจายความเจริญในทุกภูมิภาคของประเทศอย่างมีระบบการบริหารจัดการเมือง ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีเป้าหมาย ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒. ประเทศไทยมีพื้นที่แผนผังภูมินิเวศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมหัศจรรย์

๓. ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง

แผนแม่บทดังกล่าวนี้จะสนับสนุนการบรรลุผลสัมฤทธิ์การพัฒนาตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างโอกาสและความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ

ในแผนแม่บทย่อยพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ ซึ่งมีเป้าหมาย ในการพัฒนาเมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำ ในทุกมิติ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนดเมืองเป้าหมายเพื่อเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ๖ เมือง ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขอนแก่น เชียงใหม่ เมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สงขลา และภูเก็ต ให้ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอัจฉริยะในทุกมิติ^{๑๔}

ซึ่งการพัฒนาเมืองน่าอยู่มีปัจจัยสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง ประกอบด้วย ความต้องการ ของเมือง โครงสร้างพื้นฐานของเมือง การเงินที่ยั่งยืนของเมือง การบริหารจัดการเมือง และระบบ นิเวศที่เอื้อต่อการสร้างเมืองอัจฉริยะ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม การใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการบริหารจัดการท้องถิ่น

^{๑๔} SMART CITY สำนักงานเมืองอัจฉริยะประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

การสร้างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ของประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงการจัดทำข้อมูลเชิงพื้นที่ระดับเมืองเพื่อติดตามและประเมินผล

การดำเนินการที่ผ่านมา นอกจากจะดำเนินการพัฒนาเมืองสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะแล้ว หน่วยงานภาครัฐยังได้มีการพัฒนาสนับสนุนและส่งเสริมการเป็นเมืองอัจฉริยะในพื้นที่เป้าหมาย ๓ ด้านสำคัญ ประกอบด้วย

๑. ด้านผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ โครงการวางและสนับสนุนด้านการผังเมือง และโครงการพัฒนาพื้นที่ตามผังเมือง

๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและอาคารสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้า โครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน และโครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนต่อขยายศูนย์ราชการ และ

๓. ด้านการขับเคลื่อนโครงการเมืองอัจฉริยะประเทศไทย ได้แก่ โครงการพัฒนาเมืองใหม่อัจฉริยะ และโครงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะนำอยู่ (เมืองเดิม)

และการวางแผนพัฒนากรุงเทพมหานครเพื่อไปสู่เป้าหมายของการเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ โดยได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ในประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๒.๑ การมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ซึ่งกรุงเทพมหานครต้องจัดระเบียบเมืองปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองให้แลดูสะอาด ไม่มีสายไฟฟ้า สายโทรศัพท์หรือสายสื่อสารที่ปล่อยให้ทรูจิ้งอย่างไม่เป็นระเบียบอยู่บนเสาไฟฟ้าตามริมถนน ซึ่งเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ภูมิทัศน์ของถนน (Street Scape) ไม่น่าดูอย่างยิ่ง ซึ่งรวมถึงในบริเวณพื้นที่ของปริมาตร เช่น จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ โดยปัจจุบันทางเทศบาลนครนนทบุรีได้ดำเนินการจัดระเบียบสายไฟฟ้าพร้อมทั้งสายสื่อสารด้วยการนำลงดินไปแล้วในเฟสแรก ณ บริเวณท่าน้ำนนท์ (ศาลากลางหลังเก่า) ระยะทางประมาณ ๒๕๐ เมตร โดยเป็นความร่วมมือกันระหว่างเทศบาลนครนนทบุรี และการไฟฟ้านครหลวง ด้วยการออกค่าใช้จ่ายฝ่ายละครึ่ง ในงบประมาณรวม ๒๕ ล้านบาทโดยประมาณ ซึ่งการดำเนินงานในส่วนนี้ได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปเรียบร้อยแล้ว ส่วนในเฟสที่สองกำลังเริ่มดำเนินการในเส้นทางต่อจากบริเวณศาลากลางไปยังถนนประชาราษฎร์ และสิ้นสุดที่ถนนเลี้ยวเมือง ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการให้การไฟฟ้านครหลวงประเมินราคาและเตรียมจัดสรรงบประมาณดำเนินการ โดยการออกค่าใช้จ่ายฝ่ายละครึ่งเช่นเดิม ส่วนจังหวัดสมุทรปราการมีโครงการจะนำสายไฟฟ้าลงดินตามแนวรถไฟฟ้า ประกอบด้วย ช่วงถนนแบริ่ง - สถานีย่อยบางปิ้ง ระยะทาง ๑๒.๕ กิโลเมตร ช่วงสถานีย่อยบางปิ้ง - ถนนเทศบาลบางปู ๗๗ ระยะทาง ๖.๖ กิโลเมตร และช่วงถนนเทพารักษ์ ระยะทาง ๖.๖ กิโลเมตร รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๒๕.๗ กิโลเมตร

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดระเบียบเหนือพื้นดินหรือใต้ดินก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งและสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินการให้สอดคล้องแผนยุทธศาสตร์ชาติและดำเนินงานให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น การดำเนินการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร จะต้องดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง

๓.๑.๑ วิธีการ และการดำเนินงานจัดระเบียบสายไฟฟ้า

การจัดระเบียบสายไฟฟ้าด้วยวิธีเปลี่ยนเป็นระบบเคเบิลใต้ดิน (Underground Cable System) ได้ถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจ่ายไฟฟ้า การปรับปรุงภูมิทัศน์ของพื้นที่จ่ายไฟฟ้า และช่วยลดอุบัติเหตุจากอันตรายที่จะเกิดจากไฟฟ้าที่มีต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงแนวสายไฟฟ้า รวมทั้งทำให้เกิดความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้น ระบบเคเบิลใต้ดิน จึงถูกนำมาติดตั้งเพื่อจ่ายไฟฟ้าสำหรับพื้นที่ศูนย์กลางเมืองและธุรกิจขนาดใหญ่ พื้นที่อุตสาหกรรมทางด้านเทคโนโลยีระดับสูง พื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจการท่องเที่ยว พื้นที่ที่มีความสวยงาม หรือมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนพื้นที่พัฒนาเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยแห่งใหม่ เป็นต้น และแม้จะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ระบบเคเบิลใต้ดินสามารถให้ความเชื่อถือได้ในการจ่ายไฟฟ้าได้ดีกว่าระบบสายไฟฟ้าบนอากาศ (Overhead Lines System) เนื่องจากมีฉนวนที่แข็งแรง ทั้งถูกฝังไว้ใต้ดินอย่างมิดชิด มีการป้องกันอย่างหนาแน่น อีกทั้งไม่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น สภาพภูมิอากาศ อุบัติเหตุรถชนเสาไฟฟ้า การสัมผัสจากต้นไม้ สัตว์หรือคน เป็นต้น แต่หากวิเคราะห์ลึกลงไปในแง่ของจำนวนครั้งเฉลี่ยไฟฟ้าดับ (SAIFI) หรือ ระยะเวลาเฉลี่ยไฟฟ้าดับ (SAIDI) แล้วจะพบว่าระบบเคเบิลใต้ดินจะมีค่า SAIFI น้อยกว่า แต่กลับมี SAIDI มากกว่า เนื่องจากถ้าเกิดเหตุชำรุดกับสายเคเบิลใต้ดินแล้ว จะต้องใช้เวลาในการซ่อมแซมแก้ไขนานกว่าระบบสายไฟฟ้าแบบอากาศมาก อีกทั้งสายไฟใต้ดินจะมีอายุการใช้งานสั้นกว่าสายไฟฟ้าอากาศ ดังนั้น เพื่อรับประกันผลการใช้งานระบบสายเคเบิลใต้ดินให้ได้อย่างมีคุณภาพเชื่อถือได้ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องอาศัยการวางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง ติดตั้ง บำรุงรักษา การใช้งาน และทดสอบอย่างถูกต้องและเหมาะสม ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการนำระบบเคเบิลใต้ดินมาใช้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้อนุมัติเงินลงทุน เพื่อให้การไฟฟ้านครหลวงนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน สำหรับหัวเมืองใหญ่ต่างๆ ในพื้นที่ต่างจังหวัด ที่ประกอบด้วยพื้นที่ดำเนินการทั้งหมด ๑๖ จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ ๑๒ เขต ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค^{๑๕}

สำหรับในส่วนภูมิภาคของประเทศ ที่ดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ภายใต้แผนพัฒนาการปรับปรุงระบบไฟฟ้าแรงสูงและแรงต่ำเป็นระบบเคเบิลใต้ดิน (Underground Cable) ซึ่งประกอบไปด้วย

โครงการที่ ๑ โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ระยะที่ ๑ โดยพิจารณาพื้นที่ดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้มีการออกแบบระบบไฟฟ้าใต้ดินตามเกณฑ์การวางแผนระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ๔ เมือง คือ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา เมืองพัทยา และเมืองหาดใหญ่ อันเป็นการลงทุนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

โครงการที่ ๒ โครงการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล และหน่วยงานภายนอกที่มีความประสงค์ปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดิน และที่มีความพร้อม

^{๑๕} สมาคมไฟฟ้าและพลังงานไอทริปเปิลอี (ประเทศไทย) หรือ IEEE Power & Energy Society - Thailand (IEEE PES-Thailand) ระบบสายไฟฟ้าใต้ดิน (Underground Cable System) - Electricity ...<https://www.electricityandindustry.com> >

ในงบประมาณด้านโยธากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาจัดทำเป็นแผนระยะยาวดำเนินการในช่วง ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ โดยมีแผนงานก่อสร้างระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงสูงใต้ดิน (๒๒/๓๓ Kv) ๓๖ วงจร - กิโลเมตร โดยปัจจุบันก่อสร้างแล้วเสร็จจำนวน ๑ งาน อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างจำนวน ๔ งาน และจัดเข้าแผนและยืนยันงบประมาณแล้ว จำนวน ๕ งาน ทั้งนี้ ปัจจุบันมีงานที่เทศบาลแจ้งความประสงค์เข้าร่วมโครงการและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ดำเนินการออกแบบแล้วเสร็จ รอเทศบาลยืนยันสนับสนุนงบประมาณ จำนวน ๒๗ งาน ในวงเงินรวมกว่า ๑,๖๐๐ ล้านบาท

โครงการที่ ๓ แผนงานปรับปรุงระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลใต้ดิน ๑ จังหวัด ๑ ถนน เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ระยะเวลาดำเนินการในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ โดยกระทรวงมหาดไทย ขอความร่วมมือสนับสนุนการดำเนินโครงการและกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามโครงการ “๑ จังหวัด ๑ ถนน เพื่อเฉลิมพระเกียรติ” ของกระทรวงมหาดไทย ที่ขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดำเนินการจะระเบียบสายไฟฟ้า ไฟส่องสว่าง ฯลฯ โดยมีพื้นที่ดำเนินการ ๗๔ จังหวัด ที่อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมีงบประมาณในการลงทุน ๔,๓๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๓ ได้มีการดำเนินการในแผนงานสำรวจออกแบบ และอนุมัติประมาณการแล้วเสร็จใน ๗๓ จังหวัด แผนงานอนุมัติประกวดราคาและลงนามในสัญญาจ้างแล้วเสร็จใน ๑๘ จังหวัด ในปี ๒๕๖๔ แผนงานสำรวจออกแบบและอนุมัติประมาณการแล้วเสร็จจำนวน ๑ จังหวัด แผนงานอนุมัติประกวดราคาและลงนามในสัญญาจ้างแล้วเสร็จใน ๕๖ จังหวัด แผนงานก่อสร้างแล้วเสร็จ ๑๘ จังหวัด และแผนงานรื้อถอนปรับปรุงระบบไฟฟ้าแล้วเสร็จ ๑๘ จังหวัด ส่วนในปี ๒๕๖๕ มีแผนงานก่อสร้างแล้วเสร็จ ๕๖ จังหวัด แผนงานรื้อถอนปรับปรุงระบบไฟฟ้าแล้วเสร็จ ๕๖ จังหวัด ส่วนแผนการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ นั้น ในปี ๒๕๖๓ กำหนดไว้ในระยะทางทั้งสิ้น ๗,๖๐๘.๒๑ กิโลเมตร ในปี ๒๕๖๔ กำหนดไว้ ๒,๖๙๑.๒๐ กิโลเมตร ^{๑๖}

ซึ่งตามหลักเกณฑ์การดำเนินการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ในการคัดเลือกพื้นที่ที่จะเข้าดำเนินการตามแผนการก่อสร้างเคเบิลใต้ดินนั้น มีหลักเกณฑ์การคัดเลือกอยู่ ๕ ข้อ ดังนี้

(๑) เทศบาลหรือหน่วยงานภายนอกจะต้องมีหนังสือยืนยันรับผิดชอบงบประมาณด้านโยธา และแผนงานก่อสร้างให้ กฟภ. ทราบ โดยระบุปีที่สามารถใช้งบประมาณที่ชัดเจน เพื่อ กฟภ. จะได้พิจารณาตั้งงบประมาณสำหรับงานด้านไฟฟ้าให้สอดคล้องกัน

(๒) เทศบาลหรือหน่วยงานภายนอกจะต้องมีผู้ประสานงานกับหน่วยงานสื่อสารและหน่วยงานภายนอกอื่นที่เกี่ยวข้องในการเตรียมดำเนินการจัดเตรียมงบประมาณและแผนงานในการนำระบบสื่อสารลงใต้ดินให้สอดคล้องกับแผนงานก่อสร้างของ กฟภ.

(๓) ยินยอมให้ กฟภ. เป็นผู้ดำเนินการออกแบบ ประมาณการ และก่อสร้างงานทั้งด้านไฟฟ้าและโยธา

(๔) ให้เทศบาลหรือหน่วยงานภายนอกเป็นผู้ดำเนินการทำประชาพิจารณ์

^{๑๖} บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ วันพฤหัสบดีที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔

(๕) เมื่อเทศบาลหรือหน่วยงานภายนอกตกลงจะดำเนินงานร่วมกับ กฟภ. แล้ว ให้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) หรือสัญญาทางปกครอง (Memorandum of Agreement: MOA) ร่วมกัน

สำหรับแนวทางและขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งความประสงค์ดำเนินโครงการ

(๒) กฟภ. พิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสมทางเทคนิค

(๓) กฟภ. ประเมินการค่าใช้จ่ายเบื้องต้นและแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ยืนยันความพร้อมในการสนับสนุนงบประมาณ (โดยกำหนดแผนและปีงบประมาณที่ชัดเจน)

(๕) กฟภ. จัดเข้าแผนงานระยะยาวการสร้างเคเบิลใต้ดิน และจะดำเนินการจัดทำ MOU หรือ MOA ร่วมกันและดำเนินการจัดทำประชาพิจารณ์ และหน่วยงานราชการประสานงานหน่วยงานสาธารณสุขภาคอื่น ๆ ในการร่วมดำเนินโครงการ

(๖) กฟภ. สํารวจ ออกแบบ อนุมัติแผนผังการก่อสร้าง

(๗) กฟภ. แจ้งนำส่งแบบและประมาณการณค่าใช้จ่ายและงบเงินอุดหนุนค่างานโยธา (ร้อยละ ๕๐) แรกก่อนดำเนินการ

(๘) กฟภ. ดำเนินการประกวดราคาจ้าง และ

(๙) ดำเนินการก่อสร้าง

ทั้งนี้ ตามโครงการดังกล่าว ปัจจุบันหลาย ๆ จังหวัดกำลังเร่งดำเนินการให้เสร็จสิ้น แต่บางจังหวัดก็ยังมีปัญหาในการคัดเลือกพื้นที่เพื่อนำมาจัดทำโครงการที่ยังไม่ได้ข้อยุติ รวมถึงมีปรับเปลี่ยนสถานที่ดำเนินโครงการ จึงทำให้การดำเนินงานทำได้ล่าช้า

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการจัดระเบียบสายไฟฟ้าด้วยวิธีการเปลี่ยนระบบจากสายแขวนอากาศมาเป็นสายใต้ดินนั้น มีเหตุผลหลัก ๆ อยู่สามประการ คือ

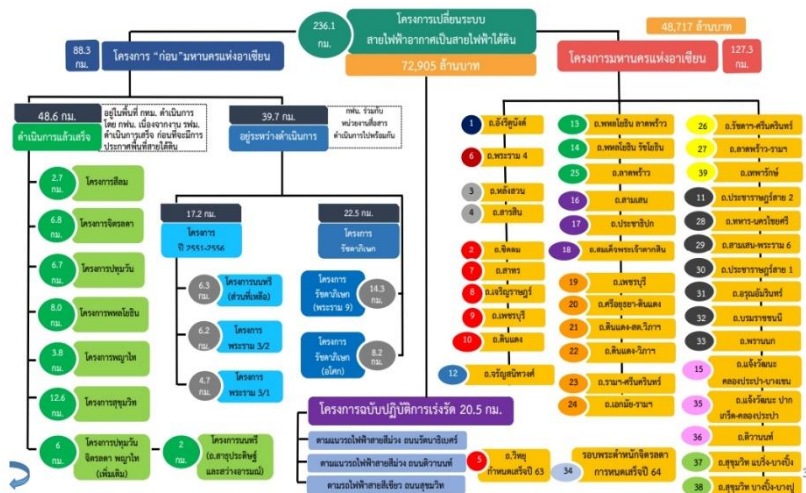
(๑) เพื่อให้ระบบจำหน่ายไฟฟ้ามีความมั่นคง ปลอดภัย โดยระบบสายไฟฟ้าใต้ดินจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย ให้กับระบบไฟฟ้า ช่วยลดปัญหาไฟฟ้าดกหรือไฟฟ้าดับจากภัยธรรมชาติและอุบัติเหตุต่าง ๆ รวมถึงอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก เช่น อุบัติเหตุจากรถยนต์ชนเสาไฟฟ้า ตลอดจนกรณีหากมีพายุฝนตกลงมาแรง ซึ่งอาจพัดพาเสาเข็มหรือป้ายโฆษณามาเกาะเกี่ยวกับสายไฟฟ้า จนทำให้เกิดความเสียหายและเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้

(๒) เพื่อรองรับปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งระบบสายไฟฟ้าใต้ดินจะมีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพมากกว่าระบบสายไฟฟ้าอากาศ จึงสามารถรองรับปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นตามการเจริญเติบโตของบ้านเมืองได้ และนับวันการใช้ไฟฟ้านั้นจะยังมีบทบาทและอิทธิพลกับการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อันเป็นชุมชนขนาดใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร และเมืองต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ เป็นต้น

(๓) เพื่อการปรับปรุงภูมิทัศน์ทำให้เกิดทัศนียภาพอันสวยงาม โดยที่ประเทศไทยนั้นเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก กอปรกับนโยบายในการผลักดันเมืองขนาดใหญ่

ให้เป็นมหานคร เช่น กรุงเทพมหานครอาเซียน หรือ การเป็น Smart City ของเมืองขนาดใหญ่ ในระดับภูมิภาค เป็นต้น ดังนั้น ภาพลักษณ์ของประเทศจึงถือเป็นสิ่งสำคัญ จึงต้องมีการนำสายไฟฟ้า ลงใต้ดินตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ อาทิ สถานที่อันทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ หรือทางศิลปะ และวัฒนธรรม หรือที่เป็นย่านเศรษฐกิจสำคัญ ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่ควรได้รับการอนุรักษ์ในเชิงนิเวศ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดทัศนียภาพและภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีความน่าเชื่อถือในคุณค่าของสถานที่ ตลอดจนช่วยส่งเสริม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีออกสู่สายตานักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติทั่วโลก ^{๑๗}

ส่วนในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง โดยได้ดำเนินการริเริ่มนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ เบื้องต้นได้กำหนด เส้นทางไว้ที่ ๒๑๕.๖ กิโลเมตร ต่อมาได้มีการทบทวนแผนแม่บทโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศ เป็นสายไฟฟ้าใต้ดินในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้จัดเป็นแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานคร แห่งอาเซียน ระยะทาง ๒๖๑.๖ กิโลเมตร วงเงินลงทุน ๑๔๓,๑๙๒ ล้านบาท ซึ่งต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้กระทรวงมหาดไทยโดยการไฟฟ้านครหลวง ดำเนินการเปลี่ยน ระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียนในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม จำนวน ๓๙ เส้นทาง ทั้งในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลตามแนวเส้นทาง รถไฟฟ้า รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๑๒๗.๓ กิโลเมตร ภายในกรอบวงเงินลงทุน ๔๘,๗๑๗.๒ ล้านบาท และมี แผนดำเนินงานในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕ โดยใช้งบประมาณจากวงเงินกู้และจากรายได้ของการไฟฟ้านครหลวงเอง ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ปัจจุบันได้ดำเนินการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเสร็จสิ้น ไปแล้ว ๔๘.๖ กิโลเมตร และอยู่ระหว่างดำเนินการอีก ๑๘๗.๕ กิโลเมตร

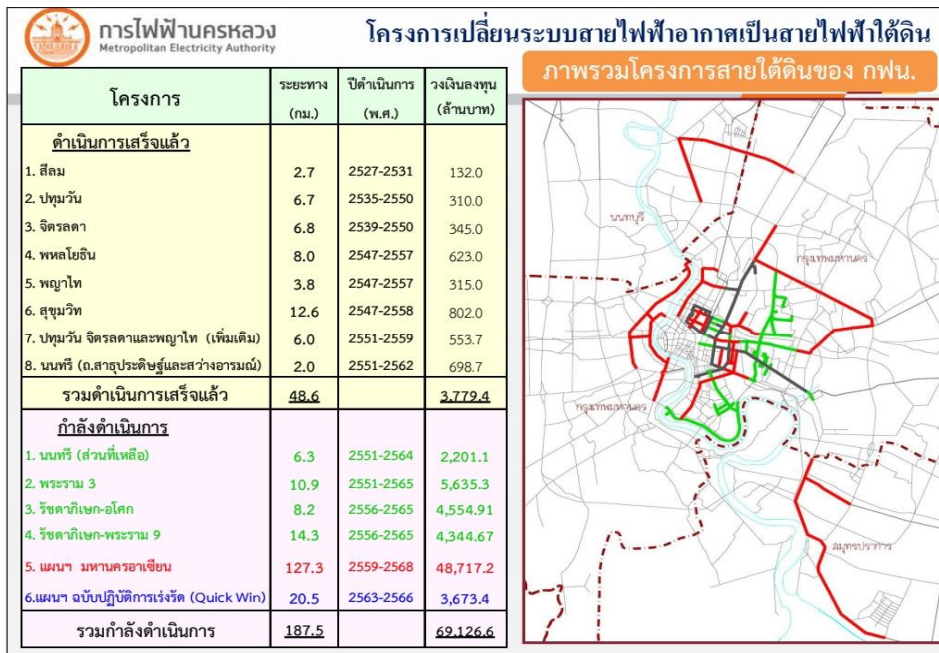

รูปที่ ๘ แสดงโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน
ที่มา : บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

^{๑๗} ๓ สิ่งที่เปลี่ยนไป หลังการนำสายไฟลงดิน - การไฟฟ้านครหลวง <https://www.meo.or.th/content/detail>

สำหรับแผนการดำเนินงานนำสายไฟฟ้าลงดินในปี ๒๕๖๕ ของการไฟฟ้านครหลวงนั้น มีการกำหนดกรอบเงินในการลงทุนไว้ รวม ๒๘,๑๐๐.๒๙๗ ล้านบาท ประกอบด้วย

- ๑) แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ (ฉบับปรับปรุง) อยู่ระหว่างดำเนินการ รวมระยะทาง ๑๗.๒ กิโลเมตร วงเงินลงทุน ๒,๙๐๙.๖๓๕ ล้านบาท
- ๒) แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินรัชดาภิเษก (อยู่ระหว่างดำเนินการ) ระยะทาง ๒๒.๕ กิโลเมตร วงเงินลงทุน ๒,๙๕๕.๑๖๑ ล้านบาท
- ๓) แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน (อยู่ระหว่างดำเนินการ) ระยะทาง ๑๒๗.๓ กิโลเมตร วงเงินลงทุน ๑๙,๒๑๖.๗๗๖ ล้านบาท
- ๔) แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน ฉบับปฏิบัติการเร่งรัด (Quick Win) แผนงานเปลี่ยนระบบสายป้อนอากาศเป็นสายใต้ดิน (ตามแนวเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีเขียวและสายสีม่วง) ระยะทาง ๒๐.๕ กิโลเมตร วงเงินลงทุน ๒,๙๗๘.๗๒๕ ล้านบาท

รูปที่ ๙ แสดงแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน
ที่มา : การไฟฟ้านครหลวง

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนตามแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน (๑๒๗.๓ กิโลเมตร) ของการไฟฟ้านครหลวง โดยพิจารณาจาก Internal Rate of Return ทั้งจากทางด้านเศรษฐศาสตร์ (EIRR) ด้านการเงิน (FIRR) และกำไรทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Profit : EP) ได้ข้อสมมติฐานจากผลตอบแทนของโครงการ โดยคิดจากผลกำไรการขายไฟฟ้าหลังโครงการเสร็จสิ้น รวมถึงค่าบำรุงรักษาที่ประหยัดได้ รายได้ส่วนต่างของค่าพลังงานสูญเสีย และค่าเสียหายที่เกิดจากไฟฟ้าดับ (Outage cost) ที่ลดลง ตลอดจนการนำสายไฟฟ้าลงดินจะทำให้มีสภาพภูมิทัศน์ที่ดีขึ้น ถือเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้ประเทศมีรายได้

เพิ่มขึ้น จึงได้นำมูลค่าด้านภูมิทัศน์ที่ดีขึ้นสำหรับภาคครัวเรือน ภาคการท่องเที่ยว และภาคธุรกิจ มาใช้ประเมินเป็นผลประโยชน์ที่จะได้รับ ดังนี้

๑) อัตราการเติบโตของความ ต้องการในปริมาณการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่โครงการ อยู่ที่ประมาณ ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

๒) ความแตกต่างของค่าบำรุงรักษาสายส่ง ถ้าเป็นระบบสายแขวนอากาศ ประมาณ ๑๖๗,๑๖๕ บาท ต่อความยาว ๑ วงจรต่อ ๑ กิโลเมตร หรือระบบสายป้อนไฟฟ้าอากาศ ประมาณ ๒๔,๗๔๗ บาท ต่อความยาว ๑ วงจรต่อ ๑ กิโลเมตร ส่วนระบบสายไฟฟ้าใต้ดินไม่มีค่าบำรุงรักษาสายส่ง

๓) ค่าพลังงานสูญเสียจากระบบสายไฟฟ้าอากาศ พิจารณาจากความต้านทานของสายป้อนอากาศขนาด ๑๘๕ ตารางมิลลิเมตร (๐.๒ โอห์ม/กิโลเมตร/เฟส) และระบบสายป้อนไฟฟ้าใต้ดิน ความต้านทานของสายขนาด ๔๐๐ ตารางมิลลิเมตร (๐.๐๖๓ โอห์ม/กิโลเมตร/เฟส)

๔) ค่าเสียหายที่เกิดจากไฟฟ้าดับ (Outage cost) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยจากพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ ระบบสายแขวนอากาศ โครงการที่ ๑ ประมาณ ๔๒. ๔๔ นาที /ราย/ปี และโครงการที่ ๒ ประมาณ ๔๗.๗๒ นาที/ราย/ปี และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระบบสายไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งอยู่ที่ ประมาณ ๓.๘๓ นาที /ราย/ปี (ใช้ข้อมูลในเขตวงจรถวาย) และค่าเสียหายที่เกิดจากไฟฟ้าดับจะใช้ตามผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จะมีมูลค่าเท่ากับ ๒๓๑.๘๕ บาท ต่อหน่วย

๕) มูลค่าด้านภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น จากผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ คือ ภาคครัวเรือนเท่ากับ ๑.๕๙ ภาคการท่องเที่ยว ๑.๘๕ และภาคธุรกิจ ๑๖.๕๑ ล้านบาทต่อกิโลเมตรต่อปี

ตารางที่ ๒ แสดงผลการศึกษามูลค่าด้านภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไป เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔

หน่วย : ล้านบาท/กิโลเมตร/ปี

ภาคครัวเรือน	ภาคท่องเที่ยว	ภาคธุรกิจ
๑.๕๙	๑.๘๕	๑๖.๕๑

ที่มา : ผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

และเมื่อรวมผลการวิเคราะห์ทั้งหมดในภาพรวม จากต้นทุนของเงินลงทุนทั้งหมดแล้ว โดยกำหนดให้อายุการใช้งานของอุปกรณ์ไฟฟ้าระบบใต้ดินอยู่ที่ ๓๕ ปี จะได้อัตราผลตอบแทนในด้านต่าง ๆ คือ ด้านเศรษฐศาสตร์ (EIRR) เท่ากับ ร้อยละ ๑๕.๘๔ ด้านการเงิน (FIRR) ร้อยละ ๘.๔๓ และด้านกำไรทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Profit : EP) เท่ากับ ๒๕,๘๔๙.๓ ล้านบาท แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาผลตอบแทนของแผนงานการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน ยังไม่รวมผลประโยชน์ที่ไม่สามารถตีเป็นมูลค่าได้ (Intangible Benefit)

เช่น การเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การลดอุบัติเหตุ รวมถึงสภาพภูมิทัศน์อันสวยงามที่ส่งผลให้มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่ดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น เป็นต้น ^{๑๘}

โครงการตาม MOU มหานครแห่งอาเซียน

ถนนราชวิถี กรุงเทพมหานคร

© National Telecom All Rights Reserved

โครงการตาม MOU มหานครแห่งอาเซียน

ถนนราชวิถี กรุงเทพมหานคร

© National Telecom All Rights Reserved

รูปที่ ๑๐ แสดงโครงการตาม MOU มหานครแห่งอาเซียน
ที่มา : บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

^{๑๘} การไฟฟ้านครหลวง แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการธิการ

๓.๑.๒ ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานจัดระเบียบสายไฟฟ้า

ปัจจุบันการดำเนินโครงการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในกรุงเทพมหานครมีความล่าช้า ไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด รวมถึงโครงการในเส้นทางอื่น ๆ อันเนื่องด้วยผลกระทบจากปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

๓.๑.๒.๑ ปัญหาในทางปฏิบัติและการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน

(๑) ในการเข้าไปดำเนินงานเพื่อจัดระเบียบและนำสายไฟฟ้าลงดินในพื้นที่ ไต ๆ จะต้องขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่ อาทิ กรุงเทพมหานครที่จะดูแลในงานด้านการใช้พื้นที่ก่อสร้าง รวมถึง กรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท ที่ต้องดูแลงานด้านการก่อสร้างและการวางระบบความปลอดภัย เนื่องจากจะต้องมีบ่อพักและฝาบ่อพักเป็นจำนวนมากที่อาจทำให้พื้นผิวถนนไม่เรียบเกิดการทรุดตัว ไม่เท่ากัน รวมทั้งการที่หม้อแปลงต้องวางบนทางเท้าทำให้พื้นที่ทางเท้าลดลง เป็นต้น ซึ่งกระบวนการ ดำเนินงานดังกล่าวมักเกิดความล่าช้า เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ต้องใช้เวลาในการพิจารณาถึงผลกระทบ อย่างรอบคอบและรอบด้าน อันเนื่องจากแต่ละหน่วยงานก็มีมีกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับ ของตนเองที่ต้องยึดถืออย่างเคร่งครัด ซึ่งนับเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่ง เช่นในการอนุญาตของหน่วยงาน ในพื้นที่ บางกรณีหน่วยงานในพื้นที่จะทำการตรวจสอบแผนการดำเนินงานจึงจะอนุญาตให้ดำเนินการได้ บางกรณีจะต้องมีการแก้ไขแผนการดำเนินการจึงจะอนุญาตทำให้กระทบกับงบประมาณที่ได้กำหนดไว้ แต่ในบางกรณีบางพื้นที่ก็สามารถดำเนินการไปก่อนได้

(๒) ปัญหาความไม่พร้อมของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะเข้าร่วม ดำเนินการในด้านการจัดวางระบบสาธารณูปโภคให้เสร็จสิ้นไปในคราวเดียวกัน เช่น กรุงเทพมหานคร เพื่อเข้าวางระบบท่อระบายน้ำ งานปรับปรุงถนนทางเท้า และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ และการประสานครหลวง ดูแลในด้านระบบการวางท่อน้ำประปา เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการขุดเปิดผิวถนนซ้ำ ๆ กันอีก แต่เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ที่ทำให้แต่ละหน่วยงานไม่สามารถเข้าร่วมดำเนินโครงการเพื่อให้ สำเร็จไปในคราวเดียวกันได้ภายในเวลาอันสั้น เห็นได้จากบางพื้นที่ที่มีการนำสายไฟฟ้าลงดินไปแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการเก็บเสาไฟฟ้าออกจากพื้นที่ (การหักเสา) เนื่องจากยังมีสายสื่อสารที่รอการนำลงดิน รวมถึง โคมไฟฟ้ายส่องสว่างที่ติดตั้งอยู่กับเสานั้นยังมีการใช้งานอยู่อย่างต่อเนื่อง

(๓) ปัญหาการขาดหน่วยงานหลักที่จะทำหน้าที่ขับเคลื่อนและรับผิดชอบ ในด้านการกำหนดนโยบายที่จะทำให้เกิดบูรณาการ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาพร้อมกันอย่างเป็นระบบ รวมถึงการเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพราะแต่ละหน่วยงานต่างก็ทำตามแนวทางของตน เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น จึงขาดการมองเห็นผลของการจัดการในระยะยาว อาทิ สภาพพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดแผนพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ยังไม่มี แนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดทำแผนดำเนินงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระยะสั้น และระยะยาว มีเพียงการเปิด เว็บไซต์ให้หน่วยงานต่าง ๆ ส่งรายงานการปฏิบัติเข้ามาเพื่อผลในการติดตามเท่านั้น (ปัจจุบันยังไม่มี หน่วยงานใดส่งแผนการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารเข้ามา) ส่วนสำนักงบประมาณ ยังขาด การวางแผนด้านการจัดทำงบประมาณเพื่อการดังกล่าว อย่างน้อยก็ในช่วงถึงสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๑.๒.๒ ปัญหาทางด้านเทคนิค

(๑) ระบบผังเมืองในปัจจุบันไม่ได้มีการออกแบบเพื่อรองรับการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคที่มีความซับซ้อน จึงส่งผลให้การก่อสร้างงานเคเบิลใต้ดินดำเนินไปด้วยความยากลำบาก เช่น ถนนพุดบาทมีพื้นที่ค่อนข้างแคบ ในขณะที่มีระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ อาทิ ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ สายสื่อสาร มีอยู่เป็นจำนวนมาก รวมถึงการจะปรับปรุงพื้นที่ภายหลังหากมีการนำอุปกรณ์ไฟฟ้าเช่นตู้หม้อแปลงลงใต้ดินแล้ว การจะปรับปรุงพื้นที่เหนือตู้หม้อแปลงดังกล่าว อาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่ออุปกรณ์ไฟฟ้า หรือทำให้การซ่อมแซมบำรุงรักษาทำได้ยาก เป็นต้น

(๒) การก่อสร้างระบบไฟฟ้าใต้ดินให้ขนานไปกับแนวเขตทางหลวง ซึ่งไม่ได้เป็นแนวเดียวกันตลอดทั้งสาย อีกทั้งการเดินท่อร้อยสายไฟฟ้าจากบ่อหลัก (MAIN) ไปยังพื้นที่ตรอกซอยต่าง ๆ จะทำในลักษณะแนวแยงไปยังพื้นที่นั้น ๆ โดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบงานใต้ดินอื่น ๆ เช่น งานท่อประปา หรือท่อระบายน้ำ เป็นต้น

(๓) การนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในบริเวณอันเป็นเขตอุทยานประวัติศาสตร์หรือเมืองเก่าเมืองโบราณนั้น จะมีปัญหาในการขุดลงดินเพื่อลงท่อ เนื่องจากจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อโบราณวัตถุโดยรอบ และหากมีการพบวัตถุโบราณก็ต้องให้กรมศิลปากรเข้ามาตรวจสอบเสียก่อน จึงทำให้การขุดดินเป็นไปด้วยความล่าช้าจนต้องมีการขยายระยะเวลาดำเนินการออกไป

๓.๑.๒.๓ ปัญหาด้านความไม่พร้อมอันเนื่องด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ รวมถึงปัญหาด้านสังคมและตัวแปรอื่น ๆ อาทิ

(๑) โครงการจัดระเบียบสายไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล เข้าไปมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน โดยสนับสนุนการลงทุนในด้านงานโยธาตามศักยภาพและความสามารถในการบริหารจัดการด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการเพื่อการบริหารจัดการด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ด้วยการนำเงินสะสม หรือเงินกู้ยืมมาใช้ในการดำเนินโครงการดังกล่าว อาจทำให้เกิดผลกระทบกับสถานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสถียรภาพด้านการบริหารงบประมาณในระยะยาวได้

(๒) ปัญหาความล่าช้าที่เกิดจากอุปสรรคต่อการดำเนินงานในด้านการวางแผนการออกแบบ การก่อสร้าง เพื่อให้เข้ากับสภาพการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหามลภาวะจากฝุ่นละออง เป็นต้น ซึ่งในแต่ละเส้นทางก็จะมี ความยากง่ายแตกต่างกันไป อีกทั้งตัวแปรที่สำคัญ คือ ช่วงเวลาที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม จะมีเฉพาะในช่วงเวลากลางคืนระหว่าง ๒๒.๐๐ – ๐๕.๐๐ นาฬิกา เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดปัญหาต่อการเดินทางในการใช้รถใช้ถนนของประชาชน

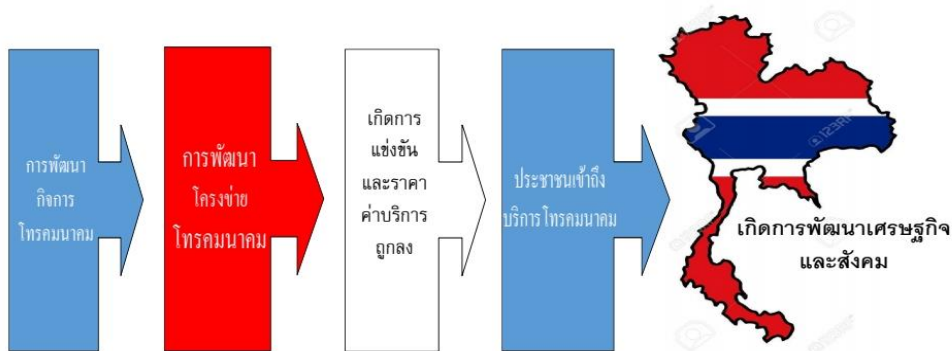
๓.๒ การจัดระเบียบสายสื่อสาร

จากการเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้อุตสาหกรรมการสื่อสารโทรคมนาคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วเกิดการขยายตัวของโครงข่าย

การสื่อสาร โทรคมนาคม เพื่อรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้ให้บริการไปสู่ผู้ใช้บริการ ด้วยช่องทางที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงข่ายให้บริการด้านมัลติมีเดีย (Multimedia) และโซเชี่ยลเน็ตเวิร์ค (Social Network) ที่ขยายตัวมาอย่างต่อเนื่อง กอปรกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การพัฒนาวัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้งานเป็นสายสื่อสาร เพื่อรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้สายเคเบิลของผู้ให้บริการที่เป็นเคเบิลแบบใยแก้วนำแสง (Optical fiber cable) มาใช้แทนสายเคเบิลแบบทองแดง (Copper cable) และสายกระจาย (Drop wire) ไปสู่ผู้ใช้บริการในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีเป็นจำนวนมาก บวกกับความต้องการที่จะเข้าถึงซึ่งปัจจัยพื้นฐานของประชาชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิ ปัญหาที่เกิดจากการสะสมและทับถมกันของสายสื่อสารต่าง ๆ ที่อยู่ตามเสาไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ชุมชนหนาแน่น จนมีสภาพของสายสื่อสารที่ห้อยระย้อยระยง มีสภาพกรงรังอยู่ตามเสาไฟฟ้าข้างถนนและบาทวิถี ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการสัญจรไปมาของประชาชน เช่น การเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับสายสื่อสารจนนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงเกิดผลกระทบต่อทัศนียภาพ ภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย การโค่นล้มของเสาไฟฟ้าที่แบกรับน้ำหนักไม่ไหว ทำให้กระแสไฟฟ้าดับเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งจะสร้างความเดือดร้อนเสียหายให้กับประชาชนอย่างมากมาตามมา จนท้ายที่สุดจนนำไปสู่การเป็นเส้นทางวิกฤติ ที่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องรีบหาทางแก้ไข โดยเข้าไปดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วนต่อไป

ความเป็นมา

การพัฒนาประเทศกับกิจการโทรคมนาคม

รูปที่ ๑๑ แสดงการพัฒนาประเทศกับกิจการโทรคมนาคม

ทั้งนี้ สายสื่อสาร ที่ผู้ให้บริการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และสื่อมัลติมีเดีย (OPERATOR) ใช้ในการเชื่อมโยงโครงข่ายไปสู่ผู้ใช้นั้น หมายถึงสายนำสัญญาณ ตัวนำทองแดง (Copper) ตัวนำเส้นใยแก้วนำแสง (Optical Fiber) หรือสายอื่นใดที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม กิจการกระจายเสียง

วิทยุ โทรทัศน์ ที่ถูกออกแบบให้ต่อแยกจากสายสื่อสารโทรคมนาคมหลักเพื่อนำสัญญาณไปยังผู้ใช้บริการ (End User) ซึ่งปัจจุบันจะประกอบไปด้วย สายไฟเบอร์ออปติก (Optical Fiber) หรือสายอินเทอร์เน็ท สายเคเบิลโทรศัพท์ สายเคเบิลทีวี สายควบคุมสัญญาณจราจร และสายสื่อสารกล้องวงจรปิด เป็นต้น โดยใช้พาดเกาะเกี่ยวไปตามเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดังนั้นเมื่อในเส้นทางนั้นมีผู้ใช้บริการจำนวนมากจึงเกิดการพาดสายสะสมจนทับถมกันมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งก่อให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่น่ามอง รวมถึงสุ่มเสี่ยงต่ออันตรายที่จะเกิดขึ้นตามมา ซึ่งวัตถุประสงค์สำคัญของการนำสายสื่อสารลงใต้ดินนั้น คือ

- ๑) เพื่อปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และรักษาสิ่งแวดล้อมให้สวยงาม
- ๒) เพื่อเพิ่มความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓) เพื่อรองรับขยายตัวของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมที่สูงขึ้นในอนาคต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๑ การดำเนินงานในการจัดระเบียบสายสื่อสาร

การจัดระเบียบสายสื่อสารได้มีการวางแผนดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการดำเนินงานมีหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งโดยตรงและโดยอ้อม อาทิ

๑) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. เป็นองค์กรอิสระของรัฐ มีบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ มีหน้าที่ในการบริหารและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมในภาพรวม และเป็นหน่วยงานสำคัญในการออกระเบียบและกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรคมนาคมอันมีส่วนเกี่ยวข้องกับสายสื่อสารที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน

๒) การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในฐานะที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน คือ เสาไฟฟ้าที่ใช้ในการพาดสายสื่อสารของผู้ประกอบกิจการ ซึ่งการที่หน่วยงานหรือบุคคลจะเข้าไปดำเนินการใด ๆ จะต้องได้รับอนุญาตจากการไฟฟ้าก่อน โดยการไฟฟ้านครหลวงได้อออกระเบียบการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วย หลักเกณฑ์การติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗ และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้อออกระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพาดสายและหรือติดตั้งอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อมาใช้บังคับในเรื่องดังกล่าว

๓) กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เช่นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่และมีหน้าที่ดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุญาต ดูแล และตรวจสอบการดำเนินการในงานก่อสร้างใด ๆ ในพื้นที่

๔) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินงานด้านการให้บริการโทรคมนาคม และด้านโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมตามนโยบายของรัฐ ปัจจุบันได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการท่อร้อยสายสื่อสารตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ

๕) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในฐานะตัวแทนของผู้ประกอบกิจการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมและสารสนเทศที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ จึงมีหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานงานกับภาครัฐ ในการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการจัดระเบียบสายสื่อสาร

๖) หน่วยงานราชการ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค อาทิ

(๑) จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๒/๑ คือ หน้าที่นำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การส่งเสริม อุดหนุน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ เป็นต้น รวมถึงปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนด

(๒) กรมทางหลวง และ กรมทางหลวงชนบท มีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง และทางหลวงชนบท รับผิดชอบดูแลงานด้านการก่อสร้าง การบูรณะ หรือกิจการงานใด ๆ ที่กระทำในเขตพื้นที่ของกรมทางหลวง และทางหลวงชนบท

(๓) กรมชลประทาน มีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน กฎหมายว่าด้วยคันและคูน้ำ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานด้านการก่อสร้าง การบูรณะ หรือกิจการงานใด ๆ ที่อยู่ในเขตการดูแลของกรมชลประทาน

(๔) กรมธนารักษ์ มีอำนาจหน้าที่ในการ ดูแล บำรุงรักษา ให้ใช้ จัดประโยชน์ จัดทำนิติกรรม และดำเนินการในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ และอสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานด้านการก่อสร้าง การบูรณะ หรือกิจการงานใด ๆ ที่กระทำในเขตอำนาจหน้าที่ของกรมธนารักษ์

๗) หน่วยงานอื่น ๆ เช่น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค เป็นต้น ซึ่งต่างมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานด้านการก่อสร้าง การบูรณะ หรือกิจการงานใด ๆ ที่กระทำในเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งนี้ เป็นไปตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้

ทั้งนี้ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้มีการออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสาหรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ในการออกประกาศดังกล่าว โดยในข้อ ๑๓ ข. ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบการใช้สิทธิในการปัก หรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ใด ตามที่ผู้รับใบอนุญาตร้องขอให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิและหน้าที่ดำเนินการต่อผู้เป็นเจ้าของที่ดินหรือทรัพย์สินนั้น คือ กรณีเจ้าของทรัพย์สิน เป็นหน่วยงานของรัฐหรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค

(๑) การเดินสาย หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม ที่ต้องกระทำบน หรือตามเสา ท่อ หรือสิ่งก่อสร้างใด ที่ใช้งานในลักษณะทำนองเดียวกันของหน่วยงานของรัฐ

หรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค โดยหน่วยงานของรัฐหรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภคจะปฏิเสธมิได้ แต่อาจเรียกค่าใช้ประโยชน์ได้เท่าที่จำเป็น แต่อาจปฏิเสธได้ในกรณีที่ความจุไม่เพียงพอ (Lack Capacity) มาตราฐานความปลอดภัย ความน่าเชื่อถือของระบบ และเหตุผลทางวิศวกรรม หรือกรณีอื่นใดตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยผู้ที่ทำการปฏิเสธต้องแสดงเหตุผลและเอกสารประกอบอย่างละเอียด และชัดเจน ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับผู้ที่จะประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

(๒) การปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการ โทรคมนาคม ในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขสำหรับผู้ที่จะประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

(๓) การซึ่งสายผ่านไปเหนือหรือข้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินหรือทรัพย์สิน หากการดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นเหตุทำให้กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น ทั้งนี้ หากหน่วยงานของรัฐมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับผู้ที่จะประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

(๔) เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ อาจจัดทำข้อตกลงกับ หน่วยงานของรัฐหรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค เพื่อให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติในการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือทรัพย์สิน เพื่อการให้บริการโทรคมนาคมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและยังประโยชน์สาธารณะ

กรณีเจ้าของทรัพย์สิน เป็นบุคคลอื่น

(๑) การปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใด ในการให้บริการโทรคมนาคมในที่ดินของบุคคลอื่น โดยผู้รับใบอนุญาตต้องทำความตกลงกับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินนั้น และข้อตกลงดังกล่าวต้องธำรงไว้ซึ่งความเสมอภาค เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ

(๒) การซึ่งสายผ่านไปเหนือหรือข้ามที่ดินของบุคคลอื่น เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน หากการดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นเหตุทำให้กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินสามารถแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งสายผ่านไปเหนือหรือข้ามไปในบริเวณที่ไม่กระทบกระเทือนการใช้ประโยชน์ในที่ดินของตนเองได้ และหากได้รับความเสียหายจากการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้รับใบอนุญาตได้^{๑๔}

^{๑๔} ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคมหน้า ๑๔ เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๔๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

และในกรณีผู้ประกอบการจะขอพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงนั้น การไฟฟ้านครหลวงได้ออกประกาศ ที่ ๓๐/๒๕๕๗ เรื่อง อัตราค่าใช้จ่ายการติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าของนครหลวง โดยคิดในอัตรา ดังนี้

๑) ค่าสำรวจเสาไฟฟ้าในการติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า ๖ บาท ต่อต้น

๒) ค่าบริการนำข้อมูลสายสื่อสารบันทึกในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ๗๒๕ บาท/ต่อกิโลเมตร

๓) ค่าบริการรายปีเพื่อการบำรุงรักษาเสาไฟฟ้าจากการติดตั้งสายสื่อสารตามขนาดสายสื่อสาร เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑๘ มิลลิเมตร ค่าบริการ ๒.๙๐ บาท ต่อมิลลิเมตร/ต่อต้น

๔) กรณีสายสื่อสารที่ติดตั้งมีขนาดเกินกำหนด คิดเพิ่มในอัตรา ดังนี้

- ค่าติดตั้งสายสื่อสารสวนที่เกิน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางสายมากกว่า ๑๘ ถึง ๓๖ มิลลิเมตร คิดค่าใช้จ่าย ๓.๔๘ บาท ต่อมิลลิเมตร/ต่อต้น/ต่อปี

- ค่าติดตั้งสายสื่อสารสวนที่เกิน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางสายมากกว่า ๓๖ ถึง ๕๔ มิลลิเมตร คิดค่าใช้จ่าย ๔.๐๖ บาท ต่อมิลลิเมตร/ต่อต้น/ต่อปี

- ค่าติดตั้งสายสื่อสารสวนที่เกิน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางสายมากกว่า ๕๔ ถึง ๗๒ มิลลิเมตร คิดค่าใช้จ่าย ๔.๖๔ บาท ต่อมิลลิเมตร/ต่อต้น/ต่อปี

นอกจากนี้ยังมีในส่วนของค่าธรรมเนียมด้านความปลอดภัย ที่ผู้ขออนุญาตต้องส่งเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ดำเนินการติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้ามาเข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัย โดยคิดค่าใช้จ่ายคนละ ๒,๐๐๐ บาท^{๒๐}

ดังนั้น ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฯ จึงอาศัยการใช้สิทธิแห่งทางตามที่มีกฎระเบียบรองรับให้ทำได้ ดำเนินการขอพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแล้วแต่กรณี ไปตามเส้นทางต่าง ๆ ไปสู่ผู้รับบริการ และเมื่อมีจำนวนมากขึ้น ๆ จึงทำให้เกิดการสะสมของสายสื่อสารเป็นจำนวนมาก และทำให้เกิดภาวะวิกฤติขึ้นในบางเส้นทางที่มีประชาชนอาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่น กสทช. ในฐานะผู้กำกับดูแลการดำเนินกิจการของผู้ประกอบกิจการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม จึงได้มีการกำหนดแผนงานและเป้าหมายในการจัดระเบียบสายสื่อสารตามโครงการต่าง ๆ โดยมีหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการ หน่วยงานที่เป็นเจ้าของที่ดิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อกำหนดแผนดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ และกำหนดเวลาแล้วเสร็จตามลำดับ คือ ๑) การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จะดำเนินการในส่วนของการกำหนดแผนดำเนินงานจัดระเบียบในเส้นทางต่าง ๆ ๒) การนำข้อมูลแผนการดำเนินงานดังกล่าว บรรจุเข้าที่ประชุมเพื่อติดตามแผนการนำสายสื่อสารลงใต้ดิน ร่วมกับ ผู้ประกอบกิจการสื่อสาร หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ ๓) เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่วมกันแล้ว จะนำแผนการดำเนินงานดังกล่าว ลงประกาศเผยแพร่ในเว็บไซต์ ของสำนักงาน กสทช. ทั้งนี้ในช่วงที่ผ่านมา

^{๒๐} ประกาศการไฟฟ้านครหลวง ที่ ๓๐/๒๕๕๗ เรื่อง อัตราค่าใช้จ่ายการติดตั้งสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าของนครหลวง ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๑ ตอนที่ ๑๑๘ ง ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

จนถึงปัจจุบัน ได้กำหนดโครงการจัดระเบียบสายสื่อสาร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งในส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย

๑) แผนการดำเนินงานนำสายสื่อสารลงดิน ในเขตการไฟฟ้านครหลวง ปี ๒๕๖๔ แบ่งออกเป็นโครงการต่างๆ จำนวน ๖๙ เส้นทาง ระยะทางรวม ๗๕๙.๑๐ กิโลเมตร อาทิ

(๑) เส้นทางที่ไม่สามารถนำสายลงใต้ดินในปี ๒๕๖๓ ของการไฟฟ้านครหลวง จำนวน ๗ เส้นทาง

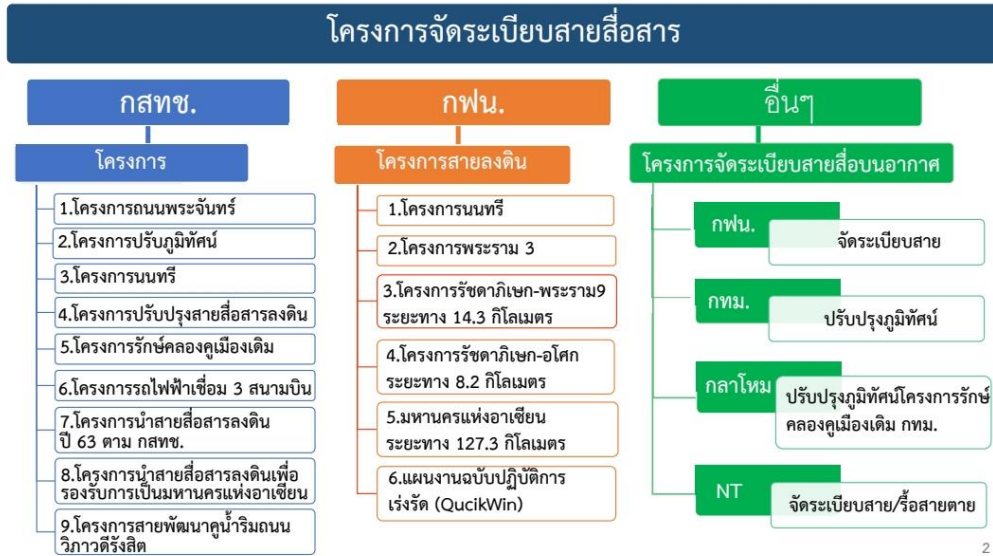
(๒) โครงการรักษัคลองคูเมืองเดิม เฉลิมพระเกียรติฯ จำนวน ๔ เส้นทาง

(๓) แผนงานรื้อย้ายสาธารณูปโภคที่กีดขวางแนวโครงการรถไฟฟ้าเชื่อมสามสนามบิน จำนวน ๒ โครงการ จำนวน ๒๘ จุด

(๔) แผนการนำสายสื่อสารลงใต้ดิน ปี ๒๕๖๓ ตามนโยบายของสำนักงาน กสทช. จำนวน ๑๒ เส้นทาง

(๕) แผนงานเปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน จำนวน ๖ เส้นทาง

นอกจากนั้น ยังได้กำหนดวางแผนที่จะดำเนินงานจัดระเบียบสายสื่อสาร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ในเส้นทางต่าง ๆ ไว้ด้วย

รูปที่ ๑๒ แสดงโครงการจัดระเบียบสายสื่อสารในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

นอกจากนี้ยังได้กำหนดวางแผนที่จะดำเนินงานจัดระเบียบสายสื่อสาร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ในเส้นทางต่าง ๆ ไปด้วย

รูปที่ ๑๓ แสดงกำหนดเวลาในการดำเนินการเปลี่ยนสายสื่อสารอากาศเป็นสายลงดิน

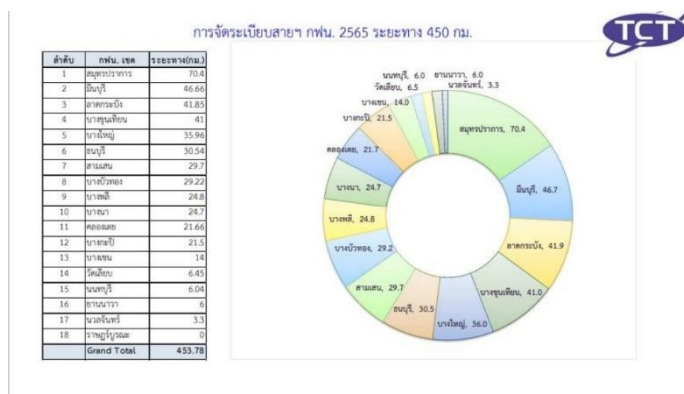
๒) แผนการจัดระเบียบสายสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ในเขตการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ที่อยู่ในเส้นทางวิกฤติจำนวน ๓,๘๙๑ เส้นทาง รวม ๗,๘๖๔.๕๔๒ กิโลเมตร ด้วยการรื้อถอนสายสื่อสารที่ไม่ได้ใช้งานออก ส่วนสายสื่อสารที่ยังใช้งานจะถูกนำไปจัดระเบียบขึ้นคอนสื้อสารตามช่องที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนด โดยผลการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในระยะที่ ๒.๑ ปี ๒๕๖๔ มีการดำเนินการไปในเส้นทางต่าง ๆ ของทุกภูมิภาค จำนวน ๑,๒๔๐ เส้นทาง จำนวนเสาไฟฟ้า ๙๖,๐๓๙ ต้น

รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๒,๖๙๒.๗๕ กิโลเมตร ใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น ๔๒๓.๑๑๖ ล้านบาท โดยมี การจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมของภาคกลาง ๓๕๕ เส้นทาง จำนวนเสาไฟฟ้า ๓๓,๐๗๔ ต้น ระยะทาง ๙๕๔.๗๒ กิโลเมตร ใช้งบประมาณ ๑๕๑.๖๕๑ ล้านบาท และภาคใต้ ๒๖๕ เส้นทาง จำนวน เสาไฟฟ้า ๒๒,๒๓๙ ต้น ระยะทาง ๕๗๘.๗๕ กิโลเมตร ใช้งบประมาณ ๙๒.๗๕๒ ล้านบาท

และสำหรับเส้นทางในการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมในระยะที่ ๒ ได้มี การกำหนดรายละเอียดการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในระยะที่ ๒.๒ ปี ๒๕๖๔ ซึ่งมีการดำเนินการไปในเส้นทางต่าง ๆ จำนวน ๘๘๗ เส้นทาง มีจำนวนเสาไฟฟ้า ๔๔,๗๙๘ ต้น รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๑,๒๘๑.๕๓ กิโลเมตร ใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น ๑๙๒.๒๕๐ ล้านบาท ในขณะที่ได้มีการเบิกจ่ายงบประมาณไปแล้วทั้งสิ้น ๔๒๓ ล้านบาท อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมา (วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับหนังสือจากสำนักงาน กสทช. เพื่อขอความอนุเคราะห์ ให้ชะลอการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมให้แก่ผู้ประกอบการโทรคมนาคม ในการบรรเทา ผลกระทบจากสถานการณ์ โรคโควิด-๑๙ โดยขอให้ขยายเวลาการดำเนินการให้แล้วเสร็จไปถึงปี ๒๕๖๕ หรือ ๒๕๖๖

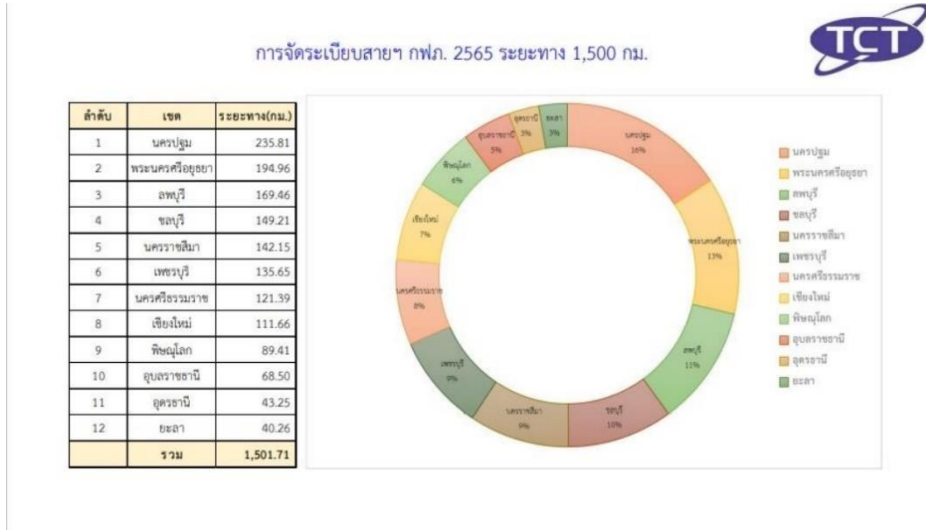
ทั้งนี้ จากการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย (การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และกรุงเทพมหานคร) เป็นหน่วยงานหลักรับไปประสานความร่วมมือกับสำนักงาน กสทช. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนบูรณาการการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเส้นทางหลัก ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด โดยให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันเพื่อลดจำนวนการพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า โดยเร่งด่วน รวมทั้งปรับปรุงระบบสายสื่อสารของผู้ประกอบการให้มีสายสื่อสารปลายทางเพียงรายเดียว (Single Last Mile) ซึ่งมีผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารให้สำเร็จ เป็นรูปธรรมโดยเร็ว และจากการร่วมประชุมหารือของหน่วยงานดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ในเบื้องต้นได้กำหนดแผนงานจัดระเบียบสายสื่อสารภายในระยะเวลา ๓ ปี (๒๕๖๕ – ๒๕๖๗) ไว้ ดังนี้

(๑) โครงการการจัดระเบียบสายสื่อสาร ในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และสมุทรปราการ เป็นระยะทางรวม ๑,๓๙๒ กิโลเมตร และกำหนดการดำเนินโครงการเฉพาะภายในปี ๒๕๖๕ เป็นระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร

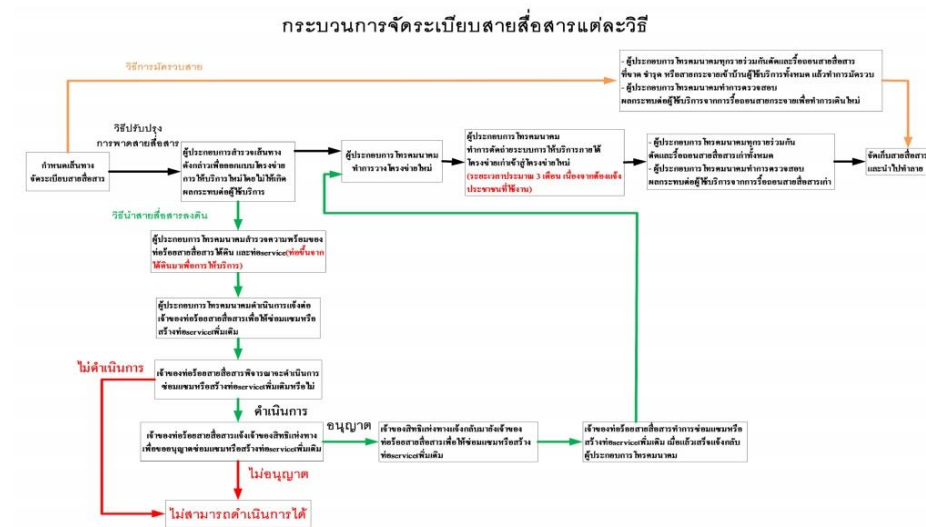
รูปที่ ๑๔ แสดงการจัดระเบียบสายสื่อสารในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง

(๒) โครงการการจัดระเบียบสายสื่อสารในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในพื้นที่ต่างจังหวัด เป็นระยะทางรวมประมาณ ๖,๐๐๐ กิโลเมตร และเฉพาะภายในปี ๒๕๖๕ กำหนดการดำเนินงานไว้เป็นระยะทาง ๑,๕๐๐ กิโลเมตร

รูปที่ ๑๕ แสดงการจัดระเบียบสายสื่อสารในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ทั้งนี้ งบประมาณที่ใช้ในโครงการจัดระเบียบสายสื่อสารดังกล่าว อาศัยการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานตามภารกิจหน้าที่ อาทิ การไฟฟ้านครหลวง รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดหาติดตั้งคอนพาดสายสื่อสารในเขตกรุงเทพและปริมณฑล การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในพื้นที่ของต่างจังหวัด กรุงเทพมหานครรับผิดชอบในการจัดหาสถานที่จัดเก็บขากสายสื่อสาร และการอำนวยความสะดวกในงานโยธาของการจัดระเบียบสายสื่อสาร และสำนักงาน กสทช. รับผิดชอบสนับสนุนค่ากำจัดขากสายสื่อสาร ซึ่งปัจจุบันกำลังอยู่ระหว่างพิจารณาในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการสนับสนุนดังกล่าว

รูปที่ ๑๖ แสดงกระบวนการจัดระเบียบสายสื่อสารแต่ละวิธี

๓.๒.๒ รูปแบบของการจัดระเบียบสายสื่อสาร

การจัดระเบียบสายสื่อสารแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทหลัก ๆ ด้วยกันคือ การจัดระเบียบแบบสายแขวนอากาศ หรือบนดิน และการจัดระเบียบแบบนำสายลงใต้ดิน ซึ่งรวมถึงการจัดระเบียบสายสื่อสารด้วยวิธีใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile) ด้วย

๓.๒.๒.๑ การจัดระเบียบสายสื่อสารแบบสายแขวนอากาศ หรือบนดิน

เป็นวิธีการจัดระเบียบด้วยการนำสายสื่อสารที่ไม่ได้ใช้งานและสะสมอยู่บนเสาไฟฟ้าออก และจัดวางการพาดสายที่ยังใช้งานอยู่ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น โดยสายสื่อสารนั้นยังคงอยู่บนเสาไฟฟ้าเหมือนเดิม ซึ่งการจัดระเบียบดังกล่าว มีวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

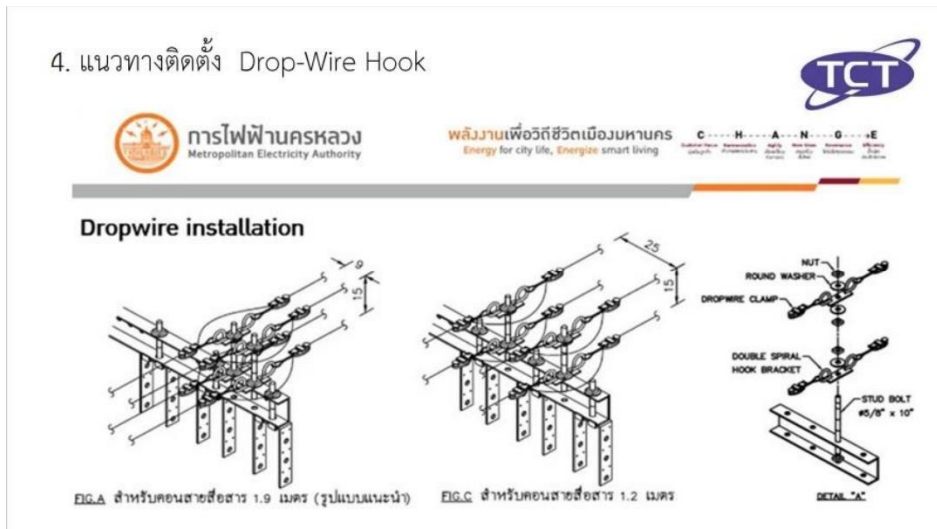
(๑) การรื้อถอนสายที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว (สายตาย) ออกไป และถือเป็นซากสายสื่อสารที่จะต้องนำไปกำจัดทิ้งต่อไป จากนั้นจัดเก็บสายใหม่ด้วยการดึงรวมมัดผูกสายสื่อสารที่เหลืออยู่ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย วิธีนี้เหมาะสำหรับพื้นที่นอกเขตเมืองทั่ว ๆ ไป ที่ไม่ใช่แหล่งชุมชนหนาแน่น ไม่เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์หรือแหล่งท่องเที่ยว และมีจำนวนสายสื่อสารไม่มากนัก รวมถึงเป็นพื้นที่ที่การไฟฟ้ายังไม่มีแผนดำเนินงานที่จะนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน

(๒) การรื้อถอนสายที่ไม่ได้ใช้งานแล้วออกไป จัดเก็บสายสื่อสารที่จัดวางอย่างไม่เป็นระเบียบ เช่น สายที่ตกหย่อนหรือสายที่ร่วงหล่นห้อยอยู่ตามเสาไฟฟ้า และนำสายสื่อสารที่เหลือขึ้นคอนสายสื่อสารที่ปรับปรุงใหม่ตามมาตรฐานที่การไฟฟ้ากำหนด วิธีนี้เหมาะสำหรับ พื้นที่ในเขตเมืองที่มีประชาชนอยู่อาศัยหนาแน่นและมีสายสื่อสารรกรุงรังจำนวนมาก หรือเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญ เช่น สถานที่อันทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม ย่านเศรษฐกิจสำคัญ หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงยังไม่มีแผนดำเนินงานที่จะนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน

(๓) การปรับปรุงเพื่อลดปริมาณสายสื่อสาร ด้วยการรื้อถอนสายที่เลิกใช้งานแล้วออกไป ปรับเปลี่ยนสายสื่อสารทองแดงเป็นชนิดไฟเบอร์ออฟติก (Fiber Optic) จากนั้นนำสายสื่อสารที่เหลือขึ้นคอนสายสื่อสารและติดตั้งตามมาตรฐานที่การไฟฟ้ากำหนด พร้อมทั้งให้ผู้ประกอบการ (operator) เจ้าของสายสื่อสารร่วมกันสร้างและให้บริการผ่านโครงข่าย Neutral overhead Last mile ไปยังผู้ใช้บริการ และเปิดให้ผู้ประกอบการใช้สาย Last Mile ร่วมกัน (Open Access) ผ่านตู้เชื่อมต่อ (POI) ซึ่งวิธีนี้เหมาะสำหรับพื้นที่เขตเมืองใหญ่มีสายสื่อสารรกรุงรัง หรือเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญ เช่น สถานที่อันทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นย่านเศรษฐกิจสำคัญ เมืองท่องเที่ยว และต้องการปรับสภาพภูมิทัศน์ให้สถานที่นั้นดูสวยงามมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นพื้นที่ที่การไฟฟ้ายังไม่มีแผนงานที่จะนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในพื้นที่ดังกล่าว

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานนั้น จะประกอบไปด้วย ๑) การสำรวจเส้นทางที่จะจัดระเบียบสายสื่อสาร ๒) การจัดลำดับความสำคัญและเร่งด่วนที่จะดำเนินการจัดระเบียบในแต่ละพื้นที่ ๓) จัดทำแผนปฏิบัติงาน และกำหนดความรับผิดชอบในการจัดระเบียบ ๔) เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมเพื่อดำเนินการตามแผนงาน ๕) การประชาสัมพันธ์ การประสานงาน และติดต่อผู้เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ (กรุงเทพมหานคร เทศบาล ตำรวจ) ผู้ใช้บริการ และประชาชน

ที่จะได้รับผลกระทบในเส้นทางจัดระเบียบ ๖) การจัดจ้างผู้รับเหมาเข้าดำเนินการปรับปรุงและจัดระเบียบสายสื่อสาร ๗) เข้าดำเนินการรื้อถอนสายและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง มัดรวบผูกเก็บสายสื่อสารให้เรียบร้อย รวมถึงให้ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของสายสื่อสารจัดทำสัญลักษณ์ติดไว้ที่สายสื่อสารของตนเอง และ ๘) รายงานผลการดำเนินงานตามแผนให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ เช่น สำนักงาน กสทช. ผู้ประกอบการ เป็นต้น

รูปที่ ๑๗ แสดงแนวทางติดตั้ง Drop – Wire Hook

๓.๒.๒.๒ การจัดระเบียบสายสื่อสารแบบนำลงใต้ดิน

เป็นการจัดระเบียบสายสื่อสารที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยวิธีนำสายสื่อสารลงใต้ดินผ่านท่อร้อยสายรวม และมีท่อ RISER แยกไปยังผู้ใช้บริการ โดยต้องดำเนินการสร้างโครงข่าย Underground Neutral last Mile เพื่อรองรับการนำสายสื่อสารลงดิน เนื่องจากพื้นที่นั้นมีโครงการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินอยู่ด้วยและจะรื้อถอนเสาไฟฟ้าออกไป ซึ่งวิธีดังกล่าวเหมาะสำหรับการจัดระเบียบในพื้นที่เมืองใหญ่ หรือเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญ เช่น มีสถานที่อันทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นย่านเศรษฐกิจสำคัญ สถานที่ท่องเที่ยวอันสวยงาม หรือต้องการปรับสภาพภูมิทัศน์ให้สถานที่นั้นดูสวยงามมากยิ่งขึ้น หรือมีนโยบายที่จะปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ตามโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการนำสายสื่อสารลงดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน โครงการอนุรักษ์คลองเมืองเดิม โครงการรถไฟฟ้าเชื่อม ๓ สนามบิน เป็นต้น

ส่วนประกอบของระบบท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดิน

1. ท่อร้อยสาย (Main Duct)

ลักษณะเป็นท่อสีเหลืองผลิตจาก PVC (Polyvinyl Chloride) ทนทาน เป็นฉนวนไฟฟ้าที่ดี ไม่เป็นสนิมและไม่ลามไฟ ใช้มาตรฐาน มอก.216-2524

2. ท่อร้อยสายย่อย (Subduct)

- PE Subduct
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 33 - 35 มม. วางในท่อร้อยสายก่อนติดตั้งเคเบิลทองแดงหรือเคเบิล OFC เพื่อป้องกันอันตรายต่อเคเบิล

- Flexible Subduct
หรือที่เรียกว่า Subduct ไหลอน มีลักษณะเป็นเส้นใยถักเพื่อให้สามารถร้อยสายเคเบิลในท่อร้อยสายได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีลักษณะที่สั้นกว่าและแทรกเข้าไปในช่องว่างระหว่างเคเบิลได้ต่างจากชนิด PE

3. บ่อพัก Man Hole

4. บ่อพักย่อย Pull Box

5. ท่อไรเซอร์ (Riser Pole)

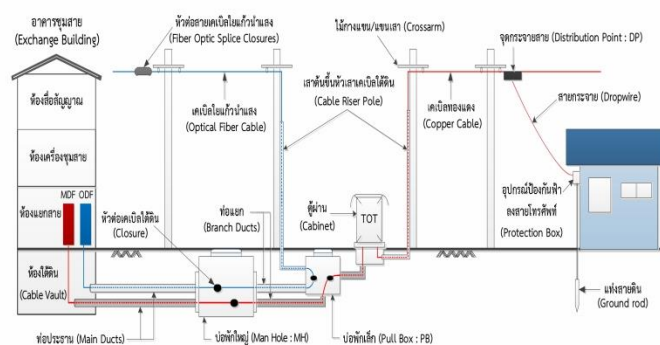
© National Telecom All Rights Reserved

รูปที่ ๑๘ แสดงส่วนประกอบของระบบท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดิน

สำหรับขั้นตอนการจัดระเบียบสายสื่อสารแบบนำลงใต้ดินนั้น ประกอบด้วย

- ๑) เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมเพื่อกำหนดแผนดำเนินงาน
- ๒) กำหนดเส้นทางที่จะจัดระเบียบโดยจัดลำดับตามความสำคัญ
- ๓) สำรวจความพร้อมของท่อหลักและท่อ RISER หากไม่มีความพร้อมให้เจ้าของท่อทำการปรับปรุงและก่อสร้างเพิ่มเติม
- ๔) สร้างโครงข่าย Underground Neutral Last Mile
- ๕) จัดทำแผนงานปรับปรุงจัดระเบียบสายสื่อสาร
- ๖) การประชาสัมพันธ์ การประสานงาน และติดต่อผู้เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ (กรุงเทพมหานคร เทศบาล ตำรวจ) ผู้ให้บริการและประชาชนที่จะได้รับผลกระทบในเส้นทางจัดระเบียบ
- ๗) ผู้ให้บริการดำเนินการติดตั้งสายสื่อสารใหม่ในท่อ และตัดย้ายระบบสื่อสารจากที่แขวนอากาศลงใต้ดิน และ
- ๘) ดำเนินการร้อยถอนสายสื่อสารที่แขวนอากาศออกไป

ภาพรวมระบบท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดิน

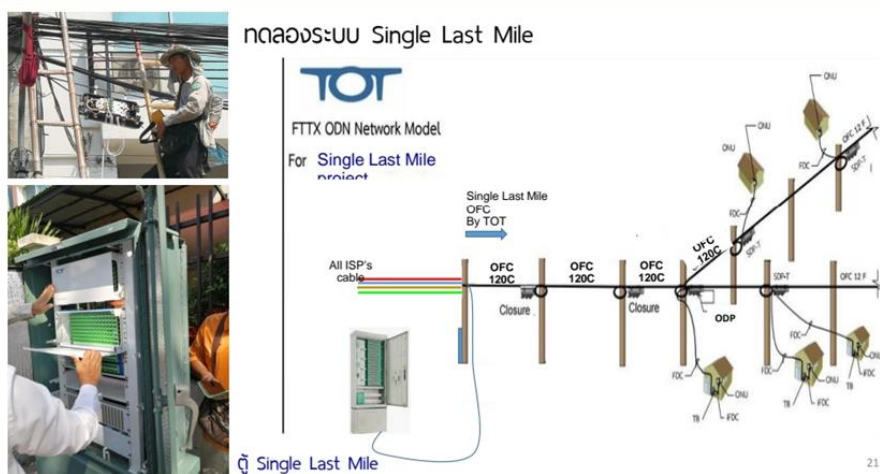
© National Telecom All Rights Reserved

รูปที่ ๑๙ แสดงภาพรวมระบบท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดิน

๓.๒.๒.๓ การจัดระเบียบสายสื่อสารด้วยวิธีใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM)

ตามแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๒ ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยในแผนแม่บทดังกล่าวได้มีการส่งเสริมการพัฒนาโครงข่าย Last Mile ให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน โรงเรียน และ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ต่อมาได้เกิดแนวคิดในการจัดระเบียบสายสื่อสารอันเนื่องมาจากปัญหาการสะสมของสายสื่อสารบนไฟฟ้าที่มีสภาพทรุดโทรมไม่เป็นระเบียบ สุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย เช่น ไฟไหม้ หรืออุบัติเหตุกับผู้ที่สัญจรไปมา รวมถึงส่งผลเสียต่อสภาพภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม จึงได้มีแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการให้บริการโครงข่าย Single Last Mile ไปสู่การใช้โครงข่ายปลายทางร่วมกันโดยมีผู้ให้บริการเพียงรายเดียว (Single Last Mile : SLM) เพื่อลดปัญหาการสะสมของสายสื่อสารในแบบเดิม ๆ ทั้งนี้ โครงข่ายให้บริการแบบ SLM สามารถทำได้ทั้งแบบสายแขวนอากาศ และแบบท่อใต้ดิน ประกอบกับเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย (การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และกรุงเทพมหานคร) เป็นหน่วยงานหลักในประสานความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนบูรณาการในการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเส้นทางหลัก ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ด้วยวิธีให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันเพื่อลดจำนวนการพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าโดยเร่งด่วน รวมทั้งปรับปรุงระบบสายสื่อสารของผู้ประกอบการให้มีสายสื่อสารปลายทางเพียงรายเดียว (Single Last Mile)

สิ่งที่อุตสาหกรรมโทรคมนาคมดำเนินการที่ผ่านมา

รูปที่ ๒๐ แสดงการทดลองระบบ Single Last Mile

ปัจจุบันมีหน่วยงานที่ให้บริการจัดสร้างท่อร้อยสายสื่อสาร เพื่อให้ผู้ประกอบการด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมได้เข้าใช้ให้บริการในโครงข่ายของตน ดังนี้

๑) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) หรือ NT เป็นผู้ดำเนินการในพื้นที่นำร่อง ซึ่งรูปแบบแนวคิด Single Last Mile เป็นการกำหนดให้หน่วยงานผู้ได้รับสิทธิเป็นผู้บริหารจัดการในส่วนโครงข่ายสายปลายทางที่มีเพียงรายเดียว (Single Last Mile Provider) ซึ่ง บมจ. โทรคมนาคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการสร้างท่อร้อยสายตามนโยบายจัดระเบียบสายสื่อสารแบบไม่มีสภาพบังคับ ซึ่งได้ปรับลดอัตราค่าเช่าท่อร้อยสายจาก ๒๐,๐๐๐ บาท เป็น ๙,๖๕๐ บาท ต่อหนึ่งหน่วย (Sub-Duct) / ต่อเส้น / ต่อ ๑ กิโลเมตร / ต่อเดือน / ต่อท่อร้อยสายสื่อสารขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๑ ท่อ โดยท่อร้อยสายดังกล่าว ในหนึ่งท่อหลัก (Main Duct) ขนาด ๔ นิ้ว จะมีท่อย่อย (Sub-Duct) ขนาด ๑ นิ้ว อยู่ข้างในรวมจำนวน ๔ ท่อ ซึ่งในการให้บริการนั้นผู้ประกอบการจะต้องเข้าใช้เป็นจำนวน ๒ Sub-Duct สำหรับเดินสายหลักที่ไม่มีการตัดต่ออุปกรณ์ และสายย่อยที่จะต้องตัดต่อเพื่อเดินสายไปให้บริการกับลูกค้า แต่ในการใช้งานจริงผู้ประกอบการจะต้องให้บริการแก่ลูกค้าที่อยู่สองฟากฝั่งถนนทั้งด้านซ้ายและขวา จึงต้องเข้าใช้ท่อร้อยสายทั้งสองฝั่งถนน จึงรวมเป็นจำนวนถึง ๔ Sub - Duct ซึ่งการเข้าใช้ท่อร้อยสายสื่อสารดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องมีสภาพบังคับ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอและความเห็นชอบของคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) หรือ NT (เดิมคือ บมจ. ทีโอที และ บมจ. กสท โทรคมนาคม) ได้ดำเนินการจัดสร้างท่อร้อยสายทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และต่างจังหวัด เพื่อรองรับการให้บริการเช่าท่อร้อยสาย โดยมีจำนวนของท่อร้อยสายรวมเป็นระยะทางความยาวกว่า ๓,๙๐๐ กิโลเมตร และหากคิดเป็นจำนวนของท่อ Main Duct จะมีความยาว ๓๙,๐๐๐ กิโลเมตร และท่อ Sub-Duct จำนวน ๑๑๗,๐๐๐ กิโลเมตร ปัจจุบันมีความพร้อมในการให้บริการเช่าท่อร้อยสาย โทรคมนาคมแก่ผู้ประกอบการเพื่อนำสายสื่อสารลงใต้ดิน ทั้งในพื้นที่ส่วนกลางและต่างจังหวัด โดยเป็นขนาดท่อ Main Duct จำนวน ๑๑,๗๐๐ กิโลเมตร และขนาดท่อ Sub-Duct จำนวน ๓๕,๑๐๐ กิโลเมตร ซึ่งจำนวนท่อร้อยสายที่มีอยู่ดังกล่าว จะใช้ในกิจการของบริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นจำนวนร้อยละ ๕๐ สำรองไว้ร้อยละ ๒๐ รวมทั้งมีผู้เช่าใช้แล้วร้อยละ ๑๐ และยังมีท่อร้อยสายว่างและพร้อมเปิดให้เข้าใช้อีกร้อยละ ๒๐ ในการจัดทำท่อร้อยสายดังกล่าวของบริษัทฯ ได้ใช้อุปกรณ์ที่มีมาตรฐานและปลอดภัยตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ซึ่งประกอบด้วย ๕ ส่วน ได้แก่ ๑) ท่อร้อยสายหลักที่เป็นท่อพีวีซีมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑๐๐ มิลลิเมตร ๒) ท่อร้อยสายย่อยที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด ๓๓ ถึง ๓๕ มิลลิเมตรอยู่ในท่อร้อยสายหลักเพื่อร้อยสายไฟเบอร์ออฟติกเคเบิล ๓) บ่อพักใหญ่ ๔) บ่อพักย่อย และ ๕) ท่อ Riser Pole ทั้งนี้ มีวิธีการวางท่อร้อยสาย ๒ ลักษณะ คือ

แบบที่หนึ่ง ขุดเปิดหน้าดิน แบ่งเป็นแบบกลบสายและแบบหุ้มคอนกรีตเสริมเหล็ก โดยวิธีการดำเนินงานจะขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่หรือสภาพพื้นผิวถนนที่ทำการวางท่อร้อยสาย

แบบที่สอง การดันท่อลอดด้วยวิธี Horizontal Directional Drilling (HDD)

ที่ผ่านมาได้ดำเนินการนำสายสื่อสารลงใต้ดินไปแล้วบางส่วนเช่น เมืองปาดอง เมืองท่าแพ เมืองหาดใหญ่ และเมืองตรัง โดยเป็นการดำเนินการร่วมกันกับหลายหน่วยงาน แต่ในส่วนที่

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ดำเนินการเอง จะเป็นโครงการในพื้นที่ที่มีความเร่งด่วน เช่น เส้นทางเสด็จ และโครงการในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการพาดสายสื่อสาร ซึ่งเป็นสายทองแดงเกิน ๑,๒๐๐ คู่ จึงไม่สามารถแขวนบนเสาไฟฟ้าได้ ซึ่ง บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) จะดำเนินการนำสายสื่อสารลงท่อใต้ดินไปพร้อมกับการสร้างถนน ทั้งนี้ ที่ยังคงเห็นว่ามีสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้ากรงรังอยู่นั้น เนื่องจากการนำสายสื่อสารลงใต้ดินต้องใช้งบประมาณสูง บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) จึงได้เลือกดำเนินการในพื้นที่ที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนก่อน คือ ๑) พื้นที่ที่มีสายที่กรงรัง ๒) อยู่ในเส้นทางวิกฤต คือ มีสายสื่อสารเต็มพื้นที่ไม่สามารถแขวนเพิ่มได้ และ ๓) พื้นที่สำคัญที่ต้องดำเนินการปรับภูมิทัศน์ให้มีความสวยงาม ซึ่งเมื่อได้พื้นที่มาแล้วก็ได้จัดทำแผนงานโครงการพร้อมตั้งงบประมาณในการดำเนินการไว้ด้วย

พื้นที่		ที่มา	ท่อร้อยสายทั้งหมด			ท่อร้อยสายที่สามารถนำไปให้บริการได้	
			ความยาว (km)	duct-km	subduct-km	duct-km	subduct-km
นครหลวง	ทีโอที ดำเนินการ		2,000	20,000	60,000	6,000	18,000
	รับมอบจากสัมปทาน (TRUE)		1,200	12,000	36,000	3,600	10,800
ภูมิภาค	ทีโอที ดำเนินการ		500	5,000	15,000	1,500	4,500
	รับมอบจากสัมปทาน (TT&T)		200	2,000	6,000	600	1,800
รวม			3,900	39,000	117,000	11,700	35,100

รูปที่ ๒๑ แสดงสถานภาพท่อร้อยสาย บมจ. ทีโอที ก่อนการรวบรวมกิจการ

๒) การไฟฟ้านครหลวง จะมีโครงการจัดสร้างท่อร้อยสายตามโครงการนำสายไฟฟ้าลงดินในพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีระเบียบของการไฟฟ้านครหลวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้ท่อร้อยสายใต้ดินของการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยในข้อ ๖ กำหนดให้การไฟฟ้านครหลวงพิจารณาอนุญาตให้ใช้ท่อร้อยสายใต้ดินสำหรับการติดตั้งสายสื่อสาร และหรืออุปกรณ์ได้ เฉพาะส่วนราชการ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เท่านั้น สำหรับบุคคลอื่นการไฟฟ้านครหลวงขอสงวนสิทธิในการพิจารณาอนุญาต

๓) บริษัทกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นวิสาหกิจในสังกัดของกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันได้ดำเนินการสร้างท่อร้อยสายตามโครงการนำระบบสายสื่อสารลงใต้ดินนำร่อง ๔ พื้นที่ โดยได้ดำเนินการ

เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ประกอบด้วย พื้นที่ถนนวิฑู (ถนนเพชรบุรี - แยกเพลินจิต) ระยะทาง ๑.๓๓๗ กิโลเมตร พื้นที่ถนนรัชดาภิเษก (MRT ศูนย์วัฒนธรรมประตู่ ๒ - หน้าซอยรัชดาภิเษก ๗) ระยะทาง ๒.๐๖๐ กิโลเมตร พื้นที่ถนนราธิวาสราชนครินทร์ (ถนนสาทรเหนือ/ใต้ - ซอยนราธิวาสราชนครินทร์ ๑๐) ระยะทาง ๑.๖๗๐ กิโลเมตร และพื้นที่ถนนวิฑู (แยกเพลินจิต - หน้าซอยร่วมฤดี) ระยะทาง ๒.๐๘๕ กิโลเมตร ^{๒๑}

๓.๒.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสายสื่อสาร

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสายสื่อสารนั้น สามารถจะนำมาแยกแยะออกได้ ดังนี้

๑) ปัญหาในส่วนการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย

(๑) การขาดแผนบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน ซึ่งในปัจจุบันแต่ละหน่วยงานต่างก็ทำตามแนวทางของตนเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น จึงขาดการมองถึงภาพรวมของการบริหารจัดการในระยะยาว อีกทั้งแต่ละหน่วยงานต่างก็มีศักยภาพและความสามารถที่จะดำเนินโครงการได้ไม่เท่ากันและภายในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งถือเป็นตัวแปรและเงื่อนไขสำคัญในการกำหนดแผนปฏิบัติที่จะส่งผลต่อการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องไปพร้อม ๆ กัน

(๒) การขาดหน่วยงานหลักที่จะเป็นผู้ขับเคลื่อนและรับผิดชอบในด้านการกำหนดนโยบาย และผลักดันแผนปฏิบัติเพื่อให้เกิดบูรณาการ ที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาพร้อมกันอย่างเป็นระบบ และเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานในภาพรวมที่จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

(๓) ปัญหาด้านการกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่ขาดความเป็นเอกภาพ โดยแต่ละหน่วยงานต่างมีอำนาจในการใช้กฎหมายที่ให้อำนาจเฉพาะตน ทำให้เกิดการตีความที่ไม่สอดคล้องต้องกัน ส่งผลให้ในทางปฏิบัติไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เช่น การตีความและการใช้อำนาจในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) เป็นต้น ซึ่งในการจัดระเบียบสายสื่อสารมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สิทธิแห่งทางในการปักเสา ตั้งเสา หรือเดินสายในพื้นที่ต่าง ๆ แต่ในความเป็นจริง ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทางที่อยู่ในบริเวณพื้นที่รับผิดชอบของตน จึงมักเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานที่จำเป็นต้องขออนุญาตใช้สิทธิแห่งทาง ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดความล่าช้า อันเนื่องมาจากการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาของแต่ละหน่วยงานดังกล่าว

๒) ปัญหาในส่วนการดำเนินงานของภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการ (OPERATOR) ที่เป็นเจ้าของโครงข่ายสายสื่อสาร อาทิ

(๑) ปัญหาในเรื่องต้นทุนดำเนินงานในภาพรวม ที่จะต้องเพิ่มขึ้นจากการจัดระเบียบสายสื่อสาร ที่ผู้ประกอบการด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมจะต้องรับภาระ เช่น ต้นทุนค่าใช้จ่ายจากการรื้อถอนสายสื่อสารเดิมที่มีอยู่บนเสาไฟฟ้าออก และต้นทุนการทำลายซากสายสื่อสารที่รื้อถอนออกมา เช่น ค่าแรง ค่าเช่าพื้นที่เก็บซากสาย (ชั่วคราว) และค่าทำลายซากโดยต้องจ้างผู้ที่ได้รับอนุญาตกำจัด

^{๒๑} <https://www.thanakom.co.th>

ภาคอุตสาหกรรม ให้นำจากสายสื่อสารดังกล่าวไปทำลายตามกระบวนการและวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย ควบคุมมลพิษ รวมถึงการมีต้นทุนเพิ่มที่ต้องติดตั้งสายสื่อสารใหม่ เพราะเมื่อมีการรื้อและเปลี่ยนรูปแบบของการพาดหรือวางสาย จะต้องมีการติดตั้งสายสื่อสารใหม่ ไม่สามารถใช้วิธีการย้ายสายเดิมได้ รวมถึงมีต้นทุนเพิ่มจากการเช่าใช้ท่อร้อยสายสื่อสารใต้ดินเพื่อให้บริการ ณ จุดที่ทำการรื้อถอนสายสื่อสารเดิมออก ตลอดจนเกิดต้นทุนทางบัญชีขึ้นเนื่องจากการตัดค่าเสื่อมของสายสื่อสารที่ได้ลงทุนไปแล้ว แต่ยังสามารถใช้งานได้ไม่ครบตามจำนวนปีที่ประมาณการไว้ตามมาตรฐานทางบัญชีในการบันทึกมูลค่าทรัพย์สินของผู้ประกอบการ และจำเป็นต้องตัดจำหน่ายทรัพย์สินนั้นทั้งจำนวนของมูลค่าที่เหลืออยู่รวมไปบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายลงในงบการเงิน ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบทางบัญชี มากน้อยแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปริมาณมูลค่าและงบการเงินของแต่ละผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของสายสื่อสาร

(๒) ปัญหาปริมาณงานและระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสม อันเนื่องมาจากสายสื่อสารได้เกิดการสะสมกันมาอย่างยาวนาน นับตั้งแต่อดีตมาถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี จากการให้สัญญาสัมปทานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๔ ที่รัฐบาลได้มุ่งสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาระบบโทรคมนาคมเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูง รวมถึงการเปิดเสรีในการแข่งขันการให้บริการโทรคมนาคมภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา ประกอบกับสภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้ลูกค้าของตนได้รับบริการเป็นที่พอใจ โดยที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีมาตรการสนับสนุนหรือนโยบายในการกำกับดูแลที่ชัดเจน เช่น มาตรฐานของการพาดสายสื่อสาร การสนับสนุนให้ใช้โครงข่ายร่วมกัน และการกำหนดอัตราค่าเช่าใช้สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงข่ายที่มีหลักเกณฑ์รองรับที่แน่นอน จนนำมาซึ่งปัญหาสะสมของสายสื่อสารที่มีสภาพกรุงรังเป็นจำนวนมาก กอปรกับในกระบวนการจัดระเบียบสายสื่อสารนั้นมีความเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงผู้เป็นเจ้าของสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดตั้งสายสื่อสาร เช่น เสาไฟฟ้า ท่อร้อยสายสื่อสาร และหน่วยงานบริหารสิทธิแห่งทาง อาทิ หน่วยงานราชการ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างมีวัตถุประสงค์ในการจัดระเบียบสายสื่อสารที่แตกต่างกันไป รวมถึงการมีปริมาณงานจำนวนมากและมีกรอบระยะเวลาดำเนินการที่จำกัด โดยไม่สอดคล้องกับความพร้อมและศักยภาพในการลงทุนใหม่ของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการด้านสื่อสารโทรคมนาคมขนาดกลางและขนาดเล็กที่จะต้องได้รับผลกระทบอย่างมาก

๓) ปัญหาในเรื่องการศึกษาถึงรูปแบบ วิธีการ ในการจัดระเบียบสายสื่อสารอย่างเป็นระบบ รวมถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา ซึ่งหากปราศจากการศึกษาในสิ่งเหล่านี้ อย่างชัดเจนและเพียงพอแล้ว ก็อาจจะเกิดความเสียหายต่อระบบโครงข่ายโทรคมนาคมในภาพรวมของประเทศ เกิดการลดและจำกัดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญต่ออุตสาหกรรมโทรคมนาคม รวมถึงเกิดความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมที่ดีได้ (Affordability) ตลอดจนเกิดการชะลอตัวต่อการพัฒนาและการขยายโครงข่ายโทรคมนาคม และอาจเป็นช่องทางการแสวงหาผลประโยชน์จากนโยบายการจัดระเบียบสายสื่อสารของรัฐ

แนวทางการแก้ไขปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย

รูปที่ ๒๒ แนวทางการแก้ไขปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย

ที่มา : สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

๓.๓ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

ไฟฟ้าส่องสว่าง เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นอย่างหนึ่ง เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับประชาชน ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และถือเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของรัฐที่ต้องจัดให้มี และบำรุงการไฟฟ้า ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ สำหรับสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันจะส่งผลดีต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งในมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้ “รัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

๓.๓.๑ วิธีการดำเนินงานและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างนั้น แบ่งออกเป็นสองส่วนด้วยกัน คือ งานให้บริการไฟฟ้าส่วนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง ได้แก่ ในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และ จังหวัดสมุทรปราการ กับงานให้บริการไฟฟ้าส่วนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งก็คือในเขตพื้นที่ภูมิภาคต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือเขตพื้นที่รับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง

๓.๓.๑.๑ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างของกรุงเทพมหานคร

ในการบริหารจัดการด้านไฟฟ้าส่องสว่างของกรุงเทพมหานคร จะแบ่งความรับผิดชอบออกเป็นในแต่ละส่วน ดังนี้

๑) สำนักการโยธา รับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งตามเส้นทางในถนนสายหลักและสายรอง สะพานลอยคนข้ามถนน สะพานรถยนต์ข้ามแยกถนน และสะพานข้ามคลอง

ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งมีจำนวนรวมกันกว่า ๔๐๐ เส้นทาง รวมเป็นระยะทางประมาณ ๑,๖๐๐ กิโลเมตร มีโคมไฟส่องสว่างสาธารณะ จำนวน ๕๘,๙๓๔ ดวง ที่ชำรุดใช้งานไม่ได้ ๖,๗๗๘ ดวง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔)

๒) สำนักการระบายน้ำ โดยในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครนั้น มีจำนวนคูคลองรวมทั้งสิ้น ๑,๙๐๖ คูคลอง แต่สำนักการระบายน้ำจะรับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างเฉพาะที่ติดตั้งตามเขื่อน (ค.ส.ล) ทางเดินริมคลองบริเวณบางส่วนของคลองแสนแสบ และคลองบางลำพูเท่านั้น ส่วนตามคูคลองสายอื่น ๆ ไฟฟ้าส่องสว่างไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของสำนักการระบายน้ำ โดยในบริเวณคลองแสนแสบมีด้วยกันสองช่วง คือ ช่วงที่ ๑ ตั้งแต่ซอยรามคำแหง ๒๙ ถึงวงแหวนถนนกาญจนาภิเษก (ตะวันออก) ช่วงที่ ๒ จากวงแหวนถนนกาญจนาภิเษก (ตะวันออก) ถึงประตูระบายน้ำมีนบุรี ช่วงดำเนินการก่อสร้างในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๗ ได้ทำการติดตั้งไฟส่องสว่างแล้ว แต่ยังไม่ได้ใช้งานก็ถูกขโมยสายไฟจนชำรุดเสียหายทั้งหมด ปัจจุบันอยู่ระหว่างประสานกับการไฟฟ้านครหลวงเพื่อดำเนินการติดตั้งใหม่ ตามนโยบายไฟฟ้าจุดเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓) สำนักสิ่งแวดลอม จะรับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งตามสวนสาธารณะต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันประกอบไปด้วย ๔๒ สวนสาธารณะขนาดใหญ่ ๗๘ สวนสาธารณะขนาดรองลงมา และสวนสาธารณะขนาดย่อยอีกเป็นจำนวนมากกว่า ๑๐๐ สวน โดยสำนักงานสวนสาธารณะจะเป็นผู้ดำเนินการจ่ายค่ากระแสไฟฟ้าให้กับการไฟฟ้านครหลวง แต่ยังมีบางสวนสาธารณะที่ไฟฟ้าส่องสว่างยังไม่ครอบคลุมทั้งหมด อาทิ สวนหลวง ร.๙ สวนนวมินทร์ภิรมย์ สวนบึงน้ำลาดพร้าว ๗๑ สวนสันติชัยปราการ

๔) สำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวน ๕๐ เขต แบ่งเป็น ๖ โซนเขตการบริหาร ประกอบด้วย ๑) กลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ ๒) กลุ่มเขตกรุงเทพกลาง ๓) กลุ่มเขตกรุงเทพใต้ ๔) กลุ่มเขตกรุงเทพตะวันออก ๕) กลุ่มเขตกรุงธนเหนือ และ ๖) กลุ่มเขตกรุงธนใต้ ซึ่งจะรับผิดชอบดูแลไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ของถนนตามตรอก ซอย ต่าง ๆ รวมกันมากกว่า ๕,๖๐๐ เส้นทาง คิดเป็นระยะทางกว่า ๓,๔๐๐ กิโลเมตร โดยมีจำนวนโคมไฟส่องสว่างรวมทั้งสิ้น ๒๗๓,๑๗๕ ดวง (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๔)

นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครยังมีหน่วยงานในระดับสำนัก ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน คือ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ซึ่งดูแลและบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างตามสนามกีฬาชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ ร่วมกับสำนักงานเขตที่เป็นเจ้าของพื้นที่นั้น ๆ ทั้งนี้ อุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่ถือเป็นทรัพย์สินโดยตรงของกรุงเทพมหานคร มีอยู่ด้วยกัน ๔ ประเภท คือ ๑) โคมไฟส่องสว่างที่ติดตั้งอยู่บนเสาปูนซีเมนต์ของการไฟฟ้านครหลวง ๒) เสาไฟฟ้าแบบเสาเหล็กที่ติดตั้งอยู่เกาะกลางถนนสายต่าง ๆ ๓) เสาไฟฟ้าแบบเสาสูง (High Mast) และ ๔) เสาโคมไฟฟ้าประดับที่ออกแบบให้มีรูปแบบและเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งติดตั้งอยู่ตามสถานที่สำคัญ ๆ

วิธีการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะของกรุงเทพมหานครนั้น มีทั้งดำเนินการด้วยตนเอง และร่วมกับการไฟฟ้านครหลวง โดยในส่วนที่ดำเนินการ

ด้วยกรุงเทพมหานครเองนั้น ส่วนมากจะเป็นงานติดตั้งและงานซ่อมบำรุงรักษาขนาดเล็ก เช่น การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างที่ไม่มีความซับซ้อน การเปลี่ยนหลอดไฟที่ชำรุด เป็นต้น ซึ่งมีทั้งดำเนินงานด้วยบุคลากรของกรุงเทพมหานครเอง และการจ้างเหมาบริการเอกชน (Outsource) ซึ่งในส่วนที่ดำเนินงานร่วมกับการไฟฟ้านครหลวง จะเป็นงานการติดตั้งหรือซ่อมแซมขนาดใหญ่ มีความซับซ้อนยุ่งยาก จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านไฟฟ้าโดยเฉพาะ อาทิ

๑) การติดตั้งเสาไฟฟ้าขนาดใหญ่และโคมไฟฟ้าส่องสว่างตามจุดที่มีการก่อสร้างหรือตามสะพานข้ามแยกต่าง ๆ ซึ่งสำนักการโยธากรุงเทพมหานครจะรับผิดชอบในการกำหนดจุดติดตั้ง โดยเมื่อได้รับการร้องขอ การไฟฟ้านครหลวงจะเข้าไปสนับสนุนดำเนินการวางระบบและติดตั้งให้ รวมถึงหากมีการขยายแนวเขตเสาไฟฟ้า หรือเพิ่มเติมจุดติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ต่าง ๆ การไฟฟ้านครหลวงก็จะเข้าไปช่วยดำเนินการในเรื่องการออกแบบ การคำนวณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเร่งด่วน เช่น การซ่อมแซมในจุดที่ไฟฟ้าส่องสว่างเกิดความเสียหาย เพื่อให้สามารถใช้งานได้ภายในเวลาที่รวดเร็วขึ้น

๒) การซ่อมแซมบำรุงรักษาไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งอยู่ตามเสาปูนของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งหากมีกรณีเร่งด่วนที่ได้รับการร้องเรียนมาจากประชาชนในพื้นที่ที่เกิดปัญหา สำนักงานเขตพื้นที่นั้นจะประสานงานกับการไฟฟ้านครหลวงเพื่อให้เข้าไปดูแลซ่อมแซมให้ไฟฟ้าส่องสว่างกลับมาใช้ได้เป็นปกติก่อน โดยได้เปิดศูนย์รับแจ้งเหตุผ่านเลขหมายโทรศัพท์ ๑๑๒๐ นอกจากนี้การไฟฟ้านครหลวงยังได้มีการฝึกอบรมทำความเข้าใจในวิธีซ่อมแซมและบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ถูกต้อง ให้กับผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการ (Outsource) ของกรุงเทพมหานครด้วย ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา เช่น การจัดซื้อจ้าง การซ่อมแซมบำรุงรักษาระหว่างกรุงเทพมหานครกับการไฟฟ้านครหลวงนั้น ปัจจุบันสามารถดำเนินการได้ตามกฎ ระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ทั้งนี้ งบประมาณในด้านการบำรุงรักษาและซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะของกรุงเทพมหานคร ย้อนหลังไปในช่วง ๓ ปี (๒๕๖๒ - ๒๕๖๔) แบ่งเป็นในส่วนของสำนักการโยธาและอีก ๕๐ เขตของกรุงเทพมหานคร รวมถึงงบประมาณส่วนกลางและอื่น ๆ ดังนี้

(๑) ปีงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ของสำนักการโยธาและสำนักงานเขตรวมทั้งสิ้น ๑๖๗,๗๓๖,๓๖๙ บาท ความสำเร็จในการเบิกจ่ายเป็นจำนวน ๑๑๗,๖๑๙,๘๙๑ บาท งบประมาณส่วนกลาง จำนวน ๘๙,๖๗๕,๖๑๘ บาท เบิกจ่าย ๘๔,๘๘๙,๙๐๓ บาท และเงินสำรองจ่ายทั่วไปเฉพาะที่เป็นค่าซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะอีก ๑๓,๔๒๙,๐๓๖ บาท เบิกจ่าย ๑๓,๔๒๘,๖๕๕ บาท

(๒) ปีงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของสำนักการโยธาและสำนักงานเขตรวมทั้งสิ้น ๑๕๑,๙๔๐,๒๗๔ บาท ความสำเร็จในการเบิกจ่ายเป็นจำนวน ๑๓๐,๔๓๑,๙๒๑ บาท งบประมาณส่วนกลาง จำนวน ๑๒๕,๔๕๓,๑๓๙ บาท เบิกจ่าย ๗๗,๐๘๘,๐๘๔ บาท และเงินสำรองจ่ายทั่วไป เฉพาะที่เป็นค่าซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะอีก ๒๘,๙๐๐,๘๔๐ บาท เบิกจ่าย ๒๘,๘๓๐,๘๓๙ บาท

(๓) ปีงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของสำนักการโยธาและสำนักงานเขตรวมทั้งสิ้น ๒๓๒,๙๙๙,๐๘๒ บาท ความสำเร็จในการเบิกจ่ายเป็นจำนวน ๒๑๘,๖๐๖,๕๗๖ บาท งบประมาณ

ส่วนกลาง จำนวน ๓๑,๙๐๔,๔๗๖ บาท เบิกจ่าย ๒๙,๘๐๔,๐๒๖ บาท และเงินสำรองจ่ายทั่วไป เฉพาะที่เป็น ค่าซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะอีก ๑๙,๓๖๙,๖๕๒ บาท เบิกจ่าย ๑๙,๓๖๙,๖๕๗ บาท

ส่วนประมาณการของงบประมาณ ในการบำรุงรักษาและซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ในปีงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักการโยธาและสำนักงานเขต ทั้ง ๕๐ เขต (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔) ตั้งไว้ที่ ๑๕๑.๕๘ ล้านบาท กับอีกงบประมาณส่วนกลาง และเงินสำรองจ่ายทั่วไป รวม ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักการโยธา มีภาระหนี้คงค้างกับการไฟฟ้านครหลวง จำนวน ๑๕๕ รายการ เป็นจำนวนเงินรวม ๒๘,๙๙๑,๒๕๑ บาท

๓.๓.๑.๒ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ของจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ

การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่อยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ประกอบมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นการให้อำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เช่น การสาธารณสุขโรคพื้นถิ่นต่าง ๆ การดูแลจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งรวมถึงการบำรุงไฟฟ้าแสงสว่างให้กับประชาชนด้วย

จังหวัดนนทบุรี แบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น ๖ อำเภอ ๓๘ ตำบล ๒๓๘ หมู่บ้าน ประกอบด้วย อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย และอำเภอปากเกร็ด มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น ๔๖ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๑ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๘ แห่ง มีจำนวนถนนสายหลัก ถนนสายรอง รวมถึงถนนที่ใช้สัญจรกันไปในท้องถนนหลากหลายเส้นทาง ประกอบด้วย

๑) ถนนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของกรมทางหลวง ที่เป็นถนนสายหลัก ไม่มีถนนสายรอง จำนวน ๑๓ สาย มีระยะทางรวมกันประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่างรวมทั้งสิ้น ๑๒,๒๕๓ ดวงโคม และเสาไฟฟ้าส่องสว่างขนาดใหญ่ ๘๘๘ เสา (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๔)

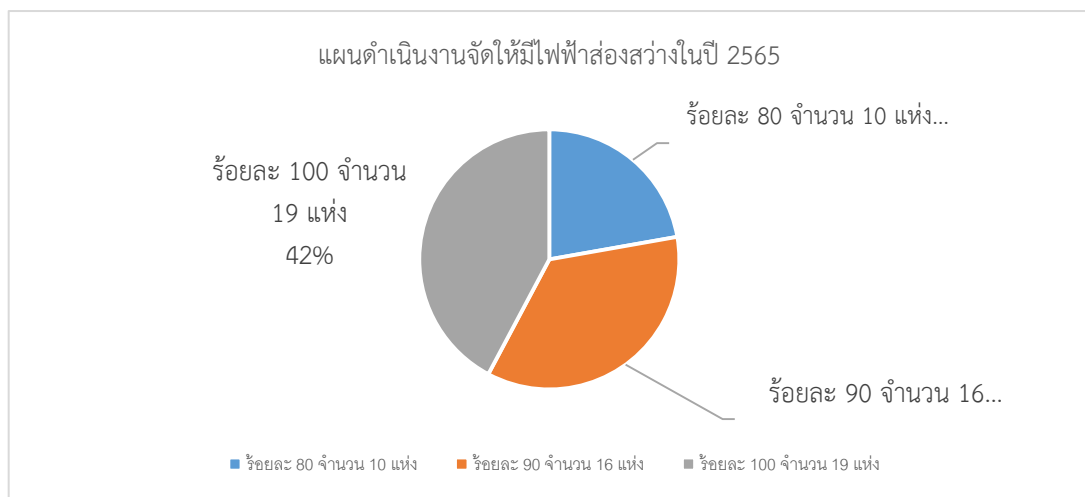
๒) ถนนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท เป็นถนนสายหลัก จำนวน ๔ สาย ระยะทาง ๔๖.๖๘๐ กิโลเมตร และถนนสายรอง ๓๐ สาย ระยะทาง ๒๕๗.๔๒๖ กิโลเมตร มีจำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่าง รวมทั้งสิ้น ๑๐,๒๗๓ ดวงโคม (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๔)

๓) ถนนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔๗๗ สาย มีระยะทางรวมกัน ๕๒๓.๔๓ กิโลเมตร มีจำนวนโคมไฟฟ้าส่องสว่าง รวมทั้งสิ้น ๕๐,๘๘๗

ดวงโคม เป็นดวงโคมที่ใช้งานได้ปกติ จำนวน ๔๙,๗๖๘ ดวงโคม และที่ใช้งานไม่ได้จำนวน ๑,๑๑๙ ดวงโคม (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๔)

ส่วนประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินงานจัดหา/ติดตั้ง โคมไฟฟ้าส่องสว่าง จากการสำรวจพบว่า แต่ละแห่งมีเป้าหมายในการกำหนดแผนงาน/นโยบาย ต่อการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่รับผิดชอบของตนให้ได้อย่างครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ในแผนการดำเนินงาน ภายในปี ๒๕๖๕ ดังนี้

- ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนดำเนินงานจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ มีจำนวน ๑๐ แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๒
- ๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนดำเนินงานจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ ๙๐ มีจำนวน ๑๖ แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๖
- ๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนดำเนินงานจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ ๑๐๐ มีจำนวน ๑๙ แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๒

รูปที่ ๒๓ แสดงแผนภูมิแสดงเป้าหมายการจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี ๒๕๖๕

จากแผนภูมิข้างต้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนดำเนินงานจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ

- ๑) ร้อยละ ๑๐๐ แบ่งเป็น เทศบาลนคร จำนวน ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๕ แห่ง เทศบาลตำบล ๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘ แห่ง
- ๒) ร้อยละ ๙๐ แบ่งเป็น เทศบาลเมือง จำนวน ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ แห่ง
- ๓) ร้อยละ ๘๐ แบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๐ แห่ง

ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ของเทศบาลนครนนทบุรี ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกรณีพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลจะพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการเองทั้งหมด เช่น กรณีหากจะมีการขยายเขตการปกเสาไฟฟ้าในพื้นที่อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการไฟฟ้านครหลวงดำเนินการเองไว้แล้ว เทศบาลจะให้การไฟฟ้านครหลวงทำการประเมินราคาให้ จากนั้นจึงจัดสรรงบประมาณดำเนินการเองทั้งหมด รวมถึงการติดตั้งไฟส่องสว่างด้วย และภายหลังที่มีการปกเสาและติดตั้งไฟส่องสว่างแล้ว หากมีเหตุขัดข้องหรือเกิดปัญหาใด ๆ ในตัวโคมไฟหรือไฟฟ้าดับในส่วนนี้จะใช้งบประมาณของเทศบาลนครนนทบุรีเข้าดำเนินการเองทั้งหมดเช่นกัน เพราะเทศบาลสามารถรับผิดชอบเองได้ ด้วยมีการเตรียมงบประมาณและบุคลากร รวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ ไม่ว่าจะในด้านวิศวกรไฟฟ้า วิศวกรโยธา และช่างฝีมือต่าง ๆ ที่เทศบาลสามารถเข้าดูแลแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบันมีรถกระเช้าเพื่องานซ่อมบำรุงจำนวน ๓๘ คัน ซึ่งสามารถรองรับการบำรุงรักษาได้อย่างเต็มที่

จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอบางพลี และอำเภอบางบ่อ มีจำนวน ๕๐ ตำบล ๓๙๔ หมู่บ้าน และมีองค์กรปกครองท้องถิ่น รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔๙ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๗ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๖ แห่ง มีจำนวนถนนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น ๒,๕๔๓ เส้นทาง มีเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวม ๔๒,๑๖๗ เสา จำนวนโคมไฟส่องสว่างรวมทั้งสิ้น ๔๙,๐๖๐ ดวงโคม มีจำนวนรถกระเช้าไฟฟ้าของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมเป็นจำนวน ๒๔ คัน

ในการบริหารจัดการเรื่องไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ที่อยู่ในเขตเทศบาลนครสมุทรปราการนั้น มีการดำเนินการใน ๒ ส่วน คือ การจัดการให้มีไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในเขตถนนที่อยู่ในความดูแลของกรมทางหลวงหรือของกรมทางหลวงชนบท กับเขตพื้นที่ในความดูแลของเทศบาลนครสมุทรปราการ โดยเทศบาลจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการติดตั้งตัวโคมไฟ ดวงไฟและอุปกรณ์ รวมทั้งการบำรุงรักษาเองทั้งหมด สำหรับในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการนั้น ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ได้ตั้งงบประมาณสำหรับการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างไว้ประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าดวง ในพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ จำนวน ๑๗ เส้นทาง โดยเป็นเส้นทางที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับมอบโอนมาจากกรมทางหลวงชนบท โดยในแต่ละเส้นทางจะเป็นระยะทางสั้น ๆ ประมาณ ๓ ถึง ๕ กิโลเมตร โดยในการดำเนินงานเกี่ยวกับการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้น หากเป็นกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลใดในพื้นที่ มีความต้องการจะติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ของตน องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจะออกค่าใช้จ่ายในการติดตั้งให้ และเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จะส่งมอบให้เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลนั้น ๆ เพื่อบำรุง รักษา หรือซ่อมแซมในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ซึ่งส่วนมากจะเป็นเฉพาะในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความพร้อมทั้งอุปกรณ์และบุคลากรเท่านั้นที่มีศักยภาพจะทำได้

๓.๓.๑.๓ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างของการไฟฟ้านครหลวง

การไฟฟ้านครหลวง จะเป็นฝ่ายสนับสนุนการดำเนินงานด้านไฟฟ้าส่องสว่าง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อาทิ การวางระบบไฟฟ้า การขยายพื้นที่ให้บริการไฟฟ้า การติดตั้งหรือซ่อมแซมระบบไฟฟ้าส่องสว่าง เป็นต้น เนื่องจากการไฟฟ้านครหลวง เป็นผู้ให้บริการด้านไฟฟ้าตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งในมาตรา ๓๕ ให้อำนาจแก่การไฟฟ้านครหลวงสามารถเดินสายส่งข้ามพื้นดินของบุคคลใด ๆ หรือปึก หรือตั่งเสา หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ลงในหรือบนพื้นดินของบุคคล ในเมื่อพื้นดินนั้นไม่ใช่พื้นดินอันเป็นที่ตั้งโรงเรือน โดยจ่ายค่าตอบแทนในการใช้ที่ดินนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองในจำนวนเงินอันเป็นธรรม เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้ได้รับประโยชน์คุ้มค่าในการกระทำนั้นอยู่ด้วย รวมถึงในมาตรา ๓๗ พนักงานของการไฟฟ้านครหลวง อาจเข้าไปในสถานที่ของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจ ซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบการส่งพลังงานไฟฟ้า ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันภัยอันตรายเป็นการด่วนในเวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้ เมื่อได้แจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบแล้ว และเนื่องจากการมีอำนาจหน้าที่เฉพาะดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลและอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค รวมถึงการบำรุงไฟฟ้าแสงสว่างให้กับประชาชน จึงได้มีข้อตกลงในความร่วมมือกับการไฟฟ้านครหลวง เพื่อให้บริการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แต่เนื่องด้วยการไฟฟ้านครหลวงเป็นรัฐวิสาหกิจที่แสวงหารายได้และผลกำไร จึงเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการลงทุนจัดหา ติดตั้ง รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่างโดยอาศัยโครงข่ายสายไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง ในการให้บริการ โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นคงเจ้าของและมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่เป็นอุปกรณ์ที่ได้จัดหาและติดตั้งบนเสาไฟฟ้านั้น แต่อย่างไรก็ตาม การไฟฟ้านครหลวงก็มีส่วนสนับสนุนด้วยการการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในค่ากระแสไฟฟ้าเพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมถึงส่วนราชการที่จำเป็นต้องใช้ไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อให้บริการกับประชาชนด้วย เช่น กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท เป็นต้น

๓.๓.๑.๔ การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างที่อยู่ภายในเขตพื้นที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท

(๑) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การดำเนินการเกี่ยวกับไฟฟ้าส่องสว่างของการไฟฟ้าส่วนภูมิกานั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่หน่วยงานในพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจะต้องทำหนังสือขออนุญาตติดตั้งโคมไฟฟ้าส่องสว่างบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รวมถึงยังมีข้อตกลงในเรื่องการรับโอนกิจการของเทศบาล ๖๖ แห่ง กับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และมาตรการอุดหนุนค่าไฟฟ้าสาธารณะให้กับหน่วยงานดังกล่าวด้วย ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมา ยังไม่มีปัญหาในการประสานงานและได้รับความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล การดำเนินงานในการติดตั้งหรือจัดหาไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อสาธารณะ

แบ่งออกเป็นได้ ๒ รูปแบบ คือ รูปแบบที่ ๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยจะตั้งงบประมาณไว้ และดำเนินการออกแบบเองหรือขอให้การไฟฟ้าช่วยออกแบบ ประเมินราคา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะดำเนินการจ้างเอกชนหรือจ้างการไฟฟ้ามาดำเนินการให้ต่อไป และรูปแบบที่ ๒ ในกรณีที่ส่วนท้องถิ่นไม่ได้ดำเนินการแต่มีปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ท้องถิ่นจะใช้รูปแบบของการอุดหนุน โดยตั้งงบประมาณไว้ในหมวดเงินอุดหนุน และจ่ายเงินอุดหนุนไปยังการไฟฟ้าเพื่อขยายเขตการให้บริการกับประชาชน

แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยความสามารถและศักยภาพในการดำเนินงานของแต่ละท้องถิ่นนั้น มีความแตกต่างกัน จึงเป็นข้อจำกัดในด้านการบริหารจัดการในเรื่องไฟฟ้าส่องสว่าง ซึ่งจะพบปัญหาใน ๒ ส่วนสำคัญ คือ ปัญหาส่วนที่ ๑ ปัญหาด้านงบประมาณในการดำเนินการโดยเฉพาะท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก (องค์การบริหารส่วนตำบล ๕,๓๐๐ แห่งทั่วประเทศ ส่วนใหญ่เป็นท้องถิ่นขนาดเล็ก) ข้อบัญญัติโดยเฉลี่ยมีเงินงบประมาณที่ได้รับ ๒๐ - ๓๐ ล้านบาท โดยจะแบ่งเป็นงบลงทุนประมาณ ๓ ล้านบาท ที่จะต้องไปดำเนินการบริหารจัดการในส่วนการให้บริการสาธารณะอื่น ๆ ที่หลากหลายจึงทำให้ในหลายพื้นที่มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณการก่อสร้างและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านไฟฟ้าส่องสว่าง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละท้องถิ่นที่จะต้องจัดลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และปัญหาส่วนที่ ๒ คือ ข้อจำกัดในด้านบุคลากร เนื่องจากบุคลากรในแต่ละท้องถิ่นจะไม่มีนายช่างไฟฟ้าที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการในเรื่องไฟฟ้า ซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวจะแก้ไขโดยท้องถิ่นที่มีงบประมาณเพียงพอ จะดำเนินการว่าจ้างเอกชนหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้ดำเนินงานแทน

สำหรับกรณีไฟฟ้าแสงสว่างที่ใช้งานได้และไม่ได้ในบางจุด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดแนวทางดำเนินการ ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ให้ท้องถิ่นมอบหมายเจ้าหน้าที่เป็นการเฉพาะเพื่อจัดทำแผนการตรวจสอบสภาพการใช้งานของระบบไฟฟ้าส่องสว่าง รอบระยะเวลาในการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการตั้งงบประมาณเพื่อแก้ไขซ่อมแซม หรือเปลี่ยนใหม่ให้มีสภาพกลับมาใช้งานได้ทันที

ประเด็นที่ ๓ ให้มีศูนย์ในการรับแจ้งเหตุได้ตลอดระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมงเพื่อรับแจ้งเหตุไฟฟ้าขัดข้องให้กับประชาชน และมีหลากหลายช่องทางในการรับแจ้งเหตุ อาทิ ทำเป็นหนังสือร้องเรียนทางโทรศัพท์ ทางเว็บไซต์ของท้องถิ่น เป็นต้น และให้ท้องถิ่นกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการว่าหลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุแล้วสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ใช้เวลาเท่าใด ในกรณีที่สามารถดำเนินการได้ทันที เช่น การเปลี่ยนหลอดไฟที่ชำรุด เป็นต้น

(๓) กรมทางหลวง มีการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการระบบไฟฟ้าส่องสว่างในเขตทางหลวง ซึ่งตามภารกิจของกรมทางหลวงได้ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตลอดเส้นทางทั่วประเทศที่มีระยะทางโดยประมาณ ๕๒,๐๐๐ กิโลเมตร โดยกรมทางหลวงจะมีหลักเกณฑ์การพิจารณาการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง และแบบมาตรฐานในการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง ซึ่งในปัจจุบันการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างมีทั้งเสาไฟฟ้าส่องสว่างแบบกิ่งคู่และกิ่งเดี่ยว รวมถึงเสาไฟถนนแบบสูงหรือเสาไฮแมส (High Mast) รวมทั้งสิ้นกว่า ๖๖๐,๐๐๐ ต้น แบ่งเป็น

๑) ภาคเหนือ ระยะทางประมาณ ๑๕,๘๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ต้น

๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ ๑๕,๕๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า ๑๘๐,๐๐๐ ต้น

๓) ภาคกลาง ระยะทางประมาณ ๓,๐๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า ๔๔,๐๐๐ ต้น

๔) ภาคใต้ ระยะทางประมาณ ๘,๐๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า ๑๐๗,๐๐๐ ต้น

๕) ภาคตะวันออก ระยะทางประมาณ ๔,๐๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า จำนวน ๖๖,๐๐๐ ต้น

๖) ภาคตะวันตก ระยะทางประมาณ ๓,๖๐๐ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า จำนวน ๕๖,๐๐๐ ต้น

๗) เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลระยะทาง ประมาณ ๑๐,๖๗๖ กิโลเมตร มีจำนวนเสาไฟฟ้าส่องสว่างรวมกันกว่า ๕๑,๐๐๐ ต้น

ในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างกรมทางหลวงได้ปฏิบัติตามมาตรฐาน Standard Drawings ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยกำหนดเหตุอันควรหรือหลักเกณฑ์ที่จะติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ได้แก่ ๑) การพิจารณาจุดเพื่อติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง นอกจากจะพิจารณาจุดหรือบริเวณที่เป็นแหล่งชุมชนแล้ว จะพิจารณาถึงทางแยก หรือทางร่วมด้วยว่าเป็นบริเวณที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ต่อเวลากลางวันเป็นสองเท่าหรือไม่ ๒) มีปริมาณคนเดินข้ามทางและข้างทางในเวลากลางคืนสูง ๓) มีการจราจรสับสนในการเข้าช่องจราจรหรือเลี้ยวที่บริเวณทางแยก ๔) เป็นทางแยกที่ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรอยู่แล้ว ๕) บริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางทันทีทันใด และระยะการมองเห็นไม่เพียงพอ ๖) มีปริมาณการจราจรมากกว่า ๒๕,๐๐๐ คันต่อวัน (เฉพาะการติดตั้งต่อเนื่องตลอดทาง) และ ๗) กรณีเสา High Mast ให้ติดตั้งเฉพาะถนนที่มีความกว้าง ๘ ช่องจราจรขึ้นไป

(๔) กรมทางหลวงชนบท การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ของกรมทางหลวงชนบท เป็นการดำเนินการตามมาตรฐานเดียวกันกับกรมทางหลวง โดยส่วนใหญ่จะเป็นถนนสองช่องจราจร โดยถนนของกรมทางหลวงชนบทที่เป็นสองช่องจราจรมีระยะทางอยู่ประมาณ ๔๘,๐๐๐ กิโลเมตร ส่วนถนนที่มากกว่าสองช่องจราจรขึ้นไป จะมีระยะทางประมาณ ๑,๑๑๓ กิโลเมตร ซึ่งมีการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างทั้งหมดทุกประเภทประมาณ ๓๖๐,๗๓๒ ดวง สำหรับการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างของกรมทางหลวงชนบท หลัก ๆ จะเป็นการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่ของชุมชนเป็นหลัก ส่วนพื้นที่อื่น ๆ เช่น พื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ จะมีการจัดสรรงบประมาณตามความจำเป็น ตามจำนวนมากน้อยที่เกิดขึ้น รวมถึงปริมาณของจราจรในพื้นที่ดังกล่าวด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นดำเนินการในเส้นทางถนนสายหลักที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดและภูมิภาค

๓.๓.๒ ปัญหาและอุปสรรคในการการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

ปัญหาและอุปสรรคในการการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

(๑) ปัญหาในเชิงนโยบาย

๑) ปัญหาในด้านงบประมาณดำเนินการที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ เช่น การจัดซื้อ/จัดจ้าง ที่ให้การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดำเนินการติดตั้งหรือซ่อมแซมให้ แต่เนื่องจากการไฟฟ้าทั้งสองถือเป็นรัฐวิสาหกิจที่แสวงหารายได้และผลกำไร จึงต้องมีต้นทุนดำเนินการ ซึ่งบางครั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดจ้างให้การไฟฟ้าเข้าซ่อมแซมในงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่ค่อยจะคุ้มค่า ที่การไฟฟ้าจะเข้าไปดำเนินการให้เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง ส่วนการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการดูแลซ่อมแซมเอง ก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์ที่มีไม่เพียงพอ รวมถึงขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่มีทักษะความรู้ด้านไฟฟ้า หรือในส่วนของกรมทางหลวง เช่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีคำร้องขอจัดสรรงบประมาณในเรื่องไฟฟ้าแสงสว่างไปจำนวน ๖,๐๒๙ ล้านบาท แต่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียง ๘๘๔ ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ ๑๓.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีคำขอในเรื่องของไฟฟ้าแสงสว่างไป ๖,๖๓๘ ล้านบาท แต่ได้รับงบประมาณ ๑,๘๐๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๗ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีคำร้องขอในเรื่องของไฟฟ้าแสงสว่างไป จำนวน ๖,๑๓๗ ล้านบาท ได้รับการจัดสรรงบประมาณมา ๑,๙๒๗ ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ ๒๗ เป็นต้น

๒) ปัญหาในเรื่องหน้าที่ในการการดูแล ซ่อมแซม และบำรุงรักษาไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะที่เกิดขัดข้องหรือชำรุดบกพร่อง ซึ่งคาบเกี่ยวความรับผิดชอบระหว่างกรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล ที่เป็นเจ้าของโคมไฟและอุปกรณ์ กับการไฟฟ้านครหลวง เจ้าของโครงข่ายสายไฟฟ้า รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงทำให้การเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหากเกิดความล่าช้าเพราะต้องรอการประสานงานในเรื่องต่าง ๆ ก่อน เช่น ความเสียหายและเขตพื้นที่ที่เป็นสาธารณะหรือส่วนบุคคล เป็นต้น

๓) การขยายเขตให้บริการไฟฟ้าเพื่อนำไปสู่การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างให้กับประชาชน บางครั้งจะติดขัดปัญหาเนื่องจากเส้นทางนั้นยังไม่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยมากพอที่จะกลายเป็นชุมชน การขยายเขตให้บริการไฟฟ้าจึงยังเข้าไม่ถึง ส่วนในบริเวณพื้นที่ห่างไกลที่อยู่ในเขตให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค นอกจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว บางแห่งถึงแม้จะเป็นชุมชนขนาดใหญ่แต่เนื่องจากอยู่ในเขตเป็นพื้นที่หวงห้าม เช่น เขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าอนุรักษ์หรือเขตป่าสงวน รวมถึงพื้นที่หวงห้ามอื่น ๆ ที่ห้ามเข้าไปดำเนินการใด ๆ โดยที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น ซึ่งการขยายเขตพื้นที่ให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือเอกชนใด ๆ รวมถึงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้บริการแก่ชุมชนในพื้นที่ดังกล่าวนี้ ไม่สามารถจะดำเนินการได้ เพราะติดขัดด้วยเงื่อนไข และระเบียบหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย ซึ่งบางพื้นที่เหล่านั้นมีทั้งโรงเรียน

และสถานพยาบาลของชุมชน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยกระแสไฟฟ้าที่มีความเสถียรและปริมาณที่มากพอ ในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่จะเกิดประโยชน์ต่อชุมชน

๔) การเข้าไปดำเนินการเพื่อซ่อมแซม แก้ไข ของการไฟฟ้านครหลวง ตามที่ สำนักงานเขตได้แจ้งไปนั้นต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร เนื่องจากต้องดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ นอกจากนี้ยังมี ปัญหาเรื่องพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเขตของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งจะมีจำนวนพื้นที่รับผิดชอบ ในหลาย ๆ พื้นที่ของสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมถึงการที่ไม่สามารถดำเนินการ ซ่อมบำรุงได้ทันที หากมีกรณีการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ตามระเบียบ ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยสำนักงานเขต จะต้องขออนุมัติการจัดซ่อมไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะจากสำนักงบประมาณกรุงเทพมหานครเสียก่อน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างล่าช้า

(๒) ปัญหาในเชิงปฏิบัติ

๑) กรณีเร่งด่วนหากสำนักงานเขตจะรีบเข้าไปดำเนินการซ่อมไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะที่อยู่บนเสาไฟฟ้า (เสาปูน ของการไฟฟ้านครหลวง) จะมีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนเครื่องมือ และอุปกรณ์ รวมทั้งบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ซึ่งอาจจะทำให้ระบบไฟฟ้าโดยรวมเสียหาย และ อาจจะต้องชดเชยค่าเสียหายนั้นได้ (กรณีนี้สำนักงานเขตเคยโดนการไฟฟ้านครหลวงสั่งห้ามกระทำมาแล้ว เพราะขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่ได้มาตรฐาน)

๒) ในการจะเข้าไปติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างให้กับประชาชน บางกรณีไม่สามารถดำเนินการ ได้ เพราะติดปัญหาที่ดิน ถนน ตรอก ซอย อยู่ในกรรมสิทธิ์ของเอกชน ที่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของ กรรมสิทธิ์ก่อน หรือในกรณีที่มีความจำเป็นต้องติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะกับตัวผนังของอาคารเอกชน ซึ่งนอกจากเจ้าของอาคารจะต้องให้ความยินยอมโดยทำเป็นหนังสือแล้ว เมื่อเข้าดำเนินการกลับพบว่า ผนังของอาคารหลุดร่อนจนไม่สามารถติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะได้ เนื่องจากเกรงจะเกิดอันตราย และเกิดความเสียหายแก่ผนังและตัวอาคารนั้น รวมถึงในพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ส่งมอบให้อยู่ ในความดูแลของกรุงเทพมหานครหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ไม่สามารถเข้าไปดูแล และให้บริการไฟฟ้าส่องสว่างได้ ซึ่งกรณีนี้ทำให้แตกต่างกับพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับบริการ จนอาจสร้างความเข้าใจผิดให้กับประชาชนว่ามีความเหลื่อมล้ำหรือเลือกปฏิบัติได้

๓) ปัญหาการจราจร เช่น ในช่วงเวลากลางวันมีการจราจรหนาแน่น ทำให้ไม่สามารถ จอดรถบนผิวจราจรเพื่อปฏิบัติงานได้ ส่วนเวลากลางคืนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการเกิด อุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน จึงทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า รวมถึงในบางพื้นที่ประชาชนจะตั้ง ร้านค้าริมถนนรुक้าพื้นที่สาธารณะ ทำให้ยากต่อการเข้าไปดูแลและบำรุงรักษาไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งอยู่ บริเวณนั้น เป็นต้น

(๓) ปัญหาในเรื่อง อื่น ๆ อาทิ

๑) ปัญหาเกี่ยวกับการโจรกรรม การลักขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่าง ทั้งในเขตพื้นที่ของการไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดไฟฟ้าดับ

รวมถึงปัญหาการเกิดอุบัติเหตุที่มีการเฉี่ยวชนทำให้เสาไฟฟ้าหักล้ม บางกรณีมีราคาค่อนข้างสูงและจะต้องรอคูกรณีมาดำเนินการชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุดังกล่าว แต่ถ้าในกรณีที่มีความเสียหายน้อยหน่วยที่เกี่ยวข้องก็สามารถดำเนินการโดยใช้งบประมาณปกติไปก่อนได้

๒) สำหรับในส่วนของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท ปัญหาอีกอย่างที่พบได้แก่ความวิตกกังวลของเกษตรกรในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากไฟฟ้าส่องสว่างตามริมถนน ซึ่งเชื่อว่ามีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นข้าวที่อยู่ใกล้เคียง และได้รับอิทธิพลจากแสงของโคมไฟฟ้าส่องสว่างทำให้ได้ผลผลิตที่ลดลง

๓) ผลกระทบจากการนำสายสายไฟฟ้าและสื่อสารลงดินตามนโยบายของรัฐ บางพื้นที่ได้สร้างผลกระทบต่อระบบไฟฟ้า และระบบรักษาความปลอดภัยในการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ในเขตเส้นทางนั้น กล่าวคือ หากไม่มีการทำระบบรองรับที่มีประสิทธิภาพไว้ก่อน เมื่อมีการนำสายสื่อสารและสายไฟฟ้างลงดิน จะต้องมีการนำเสาไฟฟ้าออกและทำให้เส้นทางในจุดที่กำลังทำการก่อสร้างอยู่นั้นไม่มีไฟฟ้าส่องสว่างในเขตทาง รวมถึงระบบไฟฟ้าที่ใช้สำหรับกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อให้แสงสว่างและรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะทำให้สุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้

บทที่ ๔

การวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข

๔.๑ สภาพปัญหา อุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร

การจัดระเบียบสายไฟฟ้ามีความเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกับการจัดระเบียบสายสื่อสารอย่างยากที่จะแยกออกจากกันได้ เพราะจะต้องมีการดำเนินงานไปพร้อม ๆ กัน อันเนื่องมาจากโครงข่ายสายสื่อสารที่ต้องอาศัยการพาดสาย หรือติดตั้งอุปกรณ์ให้บริการโทรคมนาคมของผู้ประกอบการให้ไปตามแนวเดียวกันกับเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ โดยอาศัยประกาศของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งสภาพปัญหาและอุปสรรคของการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารในภาพรวม พอที่จะจำแนกออกได้ ดังนี้

๔.๑.๑ ปัญหา อุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า

(๑) ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การจัดระเบียบสายไฟฟ้าด้วยการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งเริ่มดำเนินโครงการตามแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน (Underground Cable System) ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๖๗ โดยกำหนดเส้นทางนำสายไฟฟ้าลงดินตามแผนงานดังกล่าวไว้ที่ ๒๑๕.๖ กิโลเมตร ต่อมาได้มีการทบทวนแผนแม่บทโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ปรับเปลี่ยนมาเป็นแผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน ระยะทาง ๒๖๑.๖ กิโลเมตร ภายในวงเงินลงทุน ๑๔๓,๑๙๒ ล้านบาท ซึ่งต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้กระทรวงมหาดไทยโดยการไฟฟ้านครหลวง ดำเนินการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียนในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม จำนวน ๓๙ เส้นทาง ทั้งในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลตามแนวเส้นทางรถไฟฟ้า รวมเป็นระยะทางทั้งสิ้น ๑๒๗.๓ กิโลเมตร ภายในกรอบวงเงินลงทุน ๔๘,๗๑๗.๒ ล้านบาท และมีแผนดำเนินงานในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕ โดยใช้งบประมาณจากวงเงินกู้และจากรายได้ของการไฟฟ้านครหลวงตามความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงการคลัง ซึ่งรวมเป็นแผนงานดำเนินการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินทั้งหมด ๘ แผนงาน และการดำเนินงานมีความล่าช้ากว่ากำหนดในทุกแผนงาน ปัจจุบันผ่านมาแล้ว ๓๘ ปี นับแต่เริ่มโครงการ สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นได้เพียง ๔๘.๖ กิโลเมตร อยู่ระหว่างดำเนินการอีก ๑๘๗.๕ กิโลเมตร โดยโครงการที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างนั้น คิดเป็นระยะทางรวม ๙๕.๙ กิโลเมตร ส่วนโครงการที่อยู่ระหว่างการขออนุญาตก่อสร้าง ระยะทางรวม ๗๑.๑ กิโลเมตร และอยู่ระหว่างการจัดหาผู้รับจ้าง ระยะทางรวม ๒๐.๕ กิโลเมตร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๔)

รูปที่ ๒๔ แสดงภาพรวมโครงการสายใต้ดินของการไฟฟ้านครหลวง

โครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน			
โครงการ	ระยะทาง (กม.)	ปีดำเนินการ (พ.ศ.)	วงเงินลงทุน (ล้านบาท)
ดำเนินการเสร็จแล้ว			
1. สีลม	2.7	2527-2531	132.0
2. ปทุมวัน	6.7	2535-2550	310.0
3. จิตรลดา	6.8	2539-2550	345.0
4. พหลโยธิน	8.0	2547-2557	623.0
5. พญาไท	3.8	2547-2557	315.0
6. สุขุมวิท	12.6	2547-2558	802.0
7. ปทุมวัน จิตรลดาและพญาไท (เพิ่มเติม)	6.0	2551-2559	553.7
8. นนทบุรี (อ.สาธิตประดิษฐ์และสว่างอารมณ์)	2.0	2551-2562	698.7
รวมดำเนินการเสร็จแล้ว	48.6		3,779.4
กำลังดำเนินการ			
1. นนทบุรี (ส่วนที่เหลือ)	6.3	2551-2564	2,201.1
2. พระราม 3	10.9	2551-2565	5,635.3
3. รัชดาภิเษก-อโศก	8.2	2556-2565	4,554.91
4. รัชดาภิเษก-พระราม 9	14.3	2556-2565	4,344.67
5. แผนฯ มหานครอาเซียน	127.3	2559-2568	48,717.2
6. แผนฯ ฉบับปฏิบัติการเร่งรัด (Quick Win)	20.5	2563-2566	3,673.4
รวมกำลังดำเนินการ	187.5		69,126.6

รูปที่ ๒๕ แสดงโครงการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน

(๒) การดำเนินงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน เช่น โครงการ ๑ จังหวัด ๑ ถนน เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ที่ได้ดำเนินการปรับปรุงย้ายแนวระบบไฟฟ้าโดยการนำสายไฟฟ้าลงดินในพื้นที่ ๗๔ จังหวัดทั่วประเทศ จังหวัดละ ๑ เส้นทาง เริ่มดำเนินโครงการในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖ โดยใช้งบประมาณรวม ๔,๓๐๐ ล้านบาท โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ระยะที่ ๑ (เชียงใหม่ นครราชสีมา พัทยา และหาดใหญ่) เป็นต้น ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานจะพิจารณา ศึกษาความเหมาะสมและความคุ้มค่าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะลงทุนทั้งหมดหรือไม่ โดยจะต้องผ่านมติ คณะรัฐมนตรีอนุมัติงบประมาณให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดำเนินการกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการปรับปรุงพัฒนาระบบไฟฟ้าเหนือดินเป็นระบบไฟฟ้าใต้ดิน (Underground Cable System) และมีการศึกษาในเชิงเทคนิคที่ต้องคำนึงถึงความมั่นคง ปลอดภัย และความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ กรณีที่เป็นการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตพื้นที่สำคัญ ๆ จะใช้งบประมาณของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเองทั้งหมด และหากเป็นการดำเนินโครงการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จะสนับสนุนงบประมาณลงทุนกึ่งหนึ่งด้านงานโยธา และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะลงทุนงบประมาณกึ่งหนึ่งในงานด้านระบบไฟฟ้า

ทั้งนี้ ในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า ที่หากมีการจัดระเบียบในพื้นที่ใดก็ด้วยวิธีการนำลงใต้ดิน ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องดังกล่าว จะเป็นหน่วยงานของรัฐหรืออยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งในการดำเนินงานของทั้งสององค์กรจะต้องเป็นไปตามแนวทางและนโยบายของรัฐบาล หรือตามมติคณะรัฐมนตรี จึงมักไม่ค่อยจะมีปัญหาอุปสรรคในด้านการดำเนินงาน โดยปัจจุบันทั้งการไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ต่างมีโครงการนำสายไฟฟ้าลงสู่ใต้ดินตามเส้นทางต่าง ๆ ที่เป็นไปตามนโยบายปรับปรุงภูมิทัศน์ในสถานที่สำคัญ ๆ เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด โดยได้ร่วมดำเนินการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ แต่ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ คือ การที่ไม่สามารถจะดำเนินโครงการได้ในทุก ๆ ท้องที่ หรือดำเนินการต่อเนื่องไปพร้อม ๆ กันได้ อันเนื่องด้วยข้อจำกัดในด้านงบประมาณการลงทุนที่มีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญในการเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน (Underground Cable System)

๔.๑.๒ ปัญหา อุปสรรคในการจัดระเบียบสายสื่อสาร

สภาพปัญหาในการจัดระเบียบสายสื่อสาร จะพบว่ามีปัญหาอุปสรรคในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน เช่น ปัญหาการดำเนินงานในส่วนของภาครัฐ อาทิ ๑) การขาดหน่วยงานหลักที่จะเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการกำหนดนโยบาย และขับเคลื่อนแผนการดำเนินงานในภาคปฏิบัติ ๒) ปัญหาการขาดแผนบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่มีความชัดเจน และ ๓) ปัญหาด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ ของแต่ละหน่วยงานที่ขาดความเป็นเอกภาพหรือไปในทางเดียวกัน และนอกจากปัญหาของภาครัฐแล้ว ยังมีอีกปัญหาหนึ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คือ ปัญหาในการดำเนินงานของภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการ และเจ้าของโครงข่ายสายสื่อสารโทรคมนาคม (OPERATOR) ที่การดำเนินงานดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการทำงานธุรกิจได้ ซึ่งในปัญหาอุปสรรคของภาคเอกชนที่มีต่อการจัดระเบียบสายสื่อสารนั้น สามารถแยกแยะออกได้ ดังนี้

๑) ปัญหาในเรื่องต้นทุนการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้นจากการจัดระเบียบสายสื่อสารที่ผู้ประกอบการด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมจะต้องแบกรับ ซึ่งภาระต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น นั้นประกอบด้วย

(๑) ต้นทุนในการรื้อถอนสายสื่อสารเดิมที่มีอยู่บนเสาไฟฟ้าออกไป ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งสายสื่อสารเข้าไปใหม่ และค่ากำจัดซากสายสื่อสารที่รื้อถอนออกไปแล้ว ที่อยู่ในส่วนของค่าแรงงาน ค่าเช่าพื้นที่เก็บซากสายสื่อสาร (ชั่วคราว) และค่าทำลายซากสายสื่อสาร ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าว สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ทำการศึกษาและประเมินออกมาได้ ดังนี้

๑) การรื้อถอนสายสื่อสารเดิมที่อยู่บนเสาไฟฟ้าออก และการยกสายสื่อสารใหม่ขึ้นติดตั้งบนคอนของเสาไฟฟ้า ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในค่าแรงและค่าขนส่ง จะมีต้นทุนประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อกิโลเมตร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความยากง่ายและปริมาณสายสื่อสารต่อการดำเนินงานในแต่ละเส้นทาง

๒) การกำจัดซากสายสื่อสารที่รื้อถอนออก ซึ่งเป็นค่าใช้จ่าย เช่น ค่าเช่าพื้นที่เก็บซากสายสื่อสาร (ชั่วคราว) และค่าทำลายซากสายสื่อสาร โดยต้องว่าจ้างผู้ที่ได้รับอนุญาตกำจัดกากอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ให้นำซากสายสื่อสารที่รื้อถอนออกไปทำลายตามกระบวนการและวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายควบคุมมลพิษ ซึ่งจะมีต้นทุนประมาณ ๑๗,๐๐๐ - ๒๘,๐๐๐ บาท ต่อปริมาณน้ำหนัก ๑๐ ตัน หรือประมาณ ๘,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อกิโลเมตร (จากข้อมูลประมาณการซากสายสื่อสารที่ได้ดำเนินการรื้อถอนออก ในระยะทาง ๗๕๐ กิโลเมตรของการไฟฟ้านครหลวง)

๓) การลงทุนติดตั้งสายสื่อสารใหม่ของผู้ประกอบการแต่ละราย เมื่อมีการรื้อและเปลี่ยนรูปแบบของการพาดหรือวางสาย ที่จะต้องมีการติดตั้งสายสื่อสารเข้าไปใหม่ ซึ่งจะไม่สามารถใช้สายเดิมได้ ต้นทุนดังกล่าวจะมีมูลค่าการลงทุนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท ต่อกิโลเมตร ต่อผู้ประกอบการ ๑ ราย (กรณีการจัดระเบียบด้วยวิธีแบบสายแขวนอากาศ) และประมาณ ๑ - ๒ ล้านบาท ต่อกิโลเมตร ต่อผู้ประกอบการ ๑ ราย (กรณีการจัดระเบียบด้วยวิธีนำสายสื่อสารลงดิน)

ตารางเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดระเบียบสายสื่อสารด้วยวิธีการต่างๆ

วิธีการจัดระเบียบสายสื่อสาร	ข้อดี	ข้อเสีย
 <p>แบบปรับระแนงสายสื่อสาร</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นทุนในการดำเนินการต่ำประมาณ 60,000 - 100,000 บาท/กิโลเมตร 2. ไร้พละงานเร็ว 3. ผลกระทบต่อผู้ใช้บริการที่รบกวนคนละเล็กน้อย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกรงของสายได้ ทำแล้วจะต้องมาดำเนินการใหม่ในระยะยาวขึ้น 2. อาจก่อให้เกิดเหตุไฟไหม้ได้
 <p>แบบปรับปรุงการพาดสายสื่อสารใหม่</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถแก้ไขปัญหาคารกรงของสายได้จริง 2. ไม่ต้องสัมมนาดำเนินการใหม่ นอกจากมีผู้เข้าทำให้เกิดความเสียหาย 3. ไม่ก่อให้เกิดเหตุไฟไหม้ 4. ภูมิทัศน์สวยงาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การดำเนินการสูงประมาณ 200,000 - 400,000 บาท/กิโลเมตร 2. ไร้พละงาน 3. อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้บริการที่รบกวนคน (กรณีจัดสายสื่อสารผิดพลาด)
 <p>แบบนำสายสื่อสารลงดิน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถแก้ไขปัญหาคารกรงของสายได้จริง 2. ไม่ต้องสัมมนาดำเนินการใหม่ 3. ไม่ก่อให้เกิดเหตุไฟไหม้ 4. ภูมิทัศน์สวยงาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การดำเนินการสูงประมาณ 1 - 2 ล้านบาท/กิโลเมตร 2. ไร้พละงานซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมของท่อร้อยสายสื่อสาร 3. อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้บริการที่รบกวนคน (กรณีทำท่อ Service ไม่มีหรือใช้งาน) 4. ก่อเกิดต้นทุนเพิ่มสำหรับการให้บริการที่รบกวนคน (เนื่องจากต้นทุนจากการเช่าท่อประมาณ 9,650 - 20,000 บาท/กิโลเมตร/เดือน/ท่อ หรือสายสื่อสารขนาด 25 มิลลิเมตรจำนวน 1 ท่อ หรือประมาณ 7,000 บาท/กิโลเมตร/เดือน/ท่อหรือสายสื่อสารขนาด 10 มิลลิเมตรจำนวน 1 ท่อ)

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดระเบียบสายสื่อสารด้วยวิธีการต่าง ๆ
ที่มา: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ประมาณการต้นทุนการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า

หน่วย : บาท

ประมาณการต้นทุนการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้ากิโลเมตร	วิธีการที่ 1	วิธีการที่ 2
	ร้อยสายสื่อสารตามแล้วมีครบ	ปรับแก้ไขการพาดสายสื่อสาร
	60,000 - 100,000	200,000 - 400,000
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล		
1. โครงการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเขตการไฟฟ้านครหลวง ระยะทาง 2,367.65 กิโลเมตร	142,059,000 - 236,765,000	473,530,000 - 947,060,000
2. โครงการจัดระเบียบสายสื่อสาร 50 เขต กรุงเทพมหานคร(เขตละ 1 กิโลเมตร)	3,000,000 - 5,000,000	10,000,000 - 20,000,000
ภูมิภาค		
3. โครงการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในเขตการไฟฟ้าภูมิภาค ระยะทาง 5,000 เส้นทาง (เส้นทางละประมาณ 2 กิโลเมตร) เฟส 2	600,000,000 - 1,000,000,000	2,000,000,000 - 4,000,000,000
รวมประมาณการต้นทุนการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้ากิโลเมตร	745,059,000 - 1,241,765,000	2,483,530,000 - 4,967,060,000

ตารางที่ ๔ แสดงประมาณการต้นทุนการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า
ที่มา : สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

(๒) ต้นทุนจากการเช่าใช้ท่อร้อยสายสื่อสารเพื่อให้บริการ ณ จุดที่ทำการร้อยสายสื่อสารเดิมออก โดยผู้ประกอบการจะต้องชำระให้แก่ผู้เป็นเจ้าของท่อร้อยสายสื่อสารโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งต้นทุนดังกล่าวจะมีมูลค่าประมาณ ๙,๖๕๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อกิโลเมตร ต่อเดือน ต่อท่อร้อยสายสื่อสารขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๑ ท่อ หรือคิดเป็นจำนวนเงิน ๑๑๕,๘๐๐ - ๒๔๐,๐๐๐ บาท ต่อกิโลเมตร ต่อปี ต่อท่อร้อยสายสื่อสารขนาด ๒๕ มิลลิเมตร ๑ ท่อ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าต้นทุนที่สูงกว่า การพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในปัจจุบันอยู่ที่ประมาณ ๕๐ - ๑๐๗ เท่า และค่าเช่าท่อร้อยสายประมาณ ๔,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ บาท ต่อกิโลเมตร ต่อเดือน ต่อท่อร้อยสายสื่อสารขนาด ๑๐ มิลลิเมตร จำนวน ๑ ท่อ หรือคิดเป็น ๔๘,๐๐๐ - ๘๔,๐๐๐ บาท ต่อกิโลเมตร ต่อปี และต่อท่อร้อยสายสื่อสารขนาด ๑๐ มิลลิเมตร

๑ ท่อ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าต้นทุนที่สูงกว่าการพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าในปัจจุบัน อยู่ที่ประมาณ ๒๑ - ๓๗ เท่า

การเปลี่ยนเทคโนโลยี จากเคเบิลทองแดง เป็น OPTIC FIBER ทำให้มีท่อร้อยสายเหลือเพียงพอสำหรับผู้ประกอบการทุกราย ในการนำสายลงใต้ดินตามโครงการต่อไปนี้

- โครงการ Smart City
- โครงการมหานครแห่งอาเซียน
- โครงการตามเส้นทางวิถีดิจิทัล
- โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้า 4 เมืองใหญ่

และเพื่อช่วยผลักดันให้โครงการสำเร็จ ทีโอที ได้ปรับลดอัตราจาก 20,000 บาท เป็น 9,650 บาท/เส้น/กม./เดือน

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

รูปที่ ๒๖ แสดงภายในท่อร้อยสายใต้ดิน
ที่มา: บริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

ประมาณการต้นทุนเพิ่มจากการเข้าท่อร้อยสายตามโครงการนำสายสื่อสารลงดินของรัฐ

หน่วย : บาท

ประเภทการดำเนินงานโครงการนำสายสื่อสาร	ระยะทาง สายเคเบิล กิโลเมตร	ต้นทุนการก่อสร้างท่อร้อยสาย Sub Duct (บาทต่อเมตรขึ้นต่อท่อร้อยสายขนาด 25 มิลลิเมตรจำนวน 1 ท่อ)			ต้นทุนการก่อสร้างท่อร้อยสาย Micro Duct (บาทต่อเมตรขึ้นต่อท่อร้อยสายขนาด 18 มิลลิเมตรจำนวน 1 ท่อ)					
		20,000	9,650	5,000	7,000	3,500	2,000	1,000	500	
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล										
1. โครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 127.5 กิโลเมตร	254.6	5,092,000	2,456,800	1,273,000	1,782,200	891,100	509,200	254,600	127,300	
2. โครงการนำสายสื่อสารลงดินตามโครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 2,045 กิโลเมตร	4,090	81,800,000	39,468,500	20,450,000	28,630,000	14,315,000	8,180,000	4,090,000	2,045,000	
3. โครงการนำสายสื่อสารลงดินตามโครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 26.5 กิโลเมตร	41	820,000	395,650	205,000	287,000	143,500	82,000	41,000	20,500	
ภูมิภาค										
4. โครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการ Smart City ระยะทาง 88.3 กิโลเมตร	176.6	3,532,000	1,704,190	883,000	1,236,200	618,100	353,200	176,600	88,300	
5. โครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้วในเขตเมืองใหญ่ 4 เมืองใหญ่ ระยะทาง 68.54 กิโลเมตร	137.08	2,741,600	1,322,822	685,400	959,560	479,780	274,160	137,080	68,540	
6. โครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 1 กิโลเมตร 1 ตอนละหนึ่งระยะทาง 1 กิโลเมตร 166.67 กิโลเมตร	333.34	6,666,800	3,216,731	1,666,700	2,333,380	1,166,690	666,680	333,340	166,670	
7. โครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 10 กิโลเมตร 30 กิโลเมตร	60	1,200,000	579,000	300,000	420,000	210,000	120,000	60,000	30,000	
การนำสาย Micro Duct ระยะทาง 2 กิโลเมตรรวมโครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว					71,296,680	35,648,340	20,379,480	10,189,240	5,092,620	
รวมประมาณการต้นทุนการก่อสร้างท่อร้อยสายโครงการทั้งหมด	1,002.62	101,852,400	49,143,783	25,463,100	35,648,340	17,824,170	10,189,240	5,092,620	2,546,310	
รวมประมาณการต้นทุนการก่อสร้างท่อร้อยสายทั้งหมดปี	1,002.62	1,222,228,800	589,725,396	305,597,200	855,566,140	427,780,080	244,445,760	122,222,880	61,111,440	

หมายเหตุ : 1. มีไม่รวมโครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 1 กิโลเมตร 1 ตอนละหนึ่งระยะทาง 1 กิโลเมตร 166.67 กิโลเมตร
2. มีไม่รวมโครงการนำสายสื่อสารลงดินภายใต้โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 10 กิโลเมตร 30 กิโลเมตร
3. * ค่าโครงการระยะสั้น 2 กิโลเมตรรวมโครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว ระยะทาง 10 กิโลเมตร 30 กิโลเมตร
4. ** การนำสาย Micro Duct ระยะทาง 2 กิโลเมตรรวมโครงการพัฒนาระบบโครงข่ายใยแก้ว

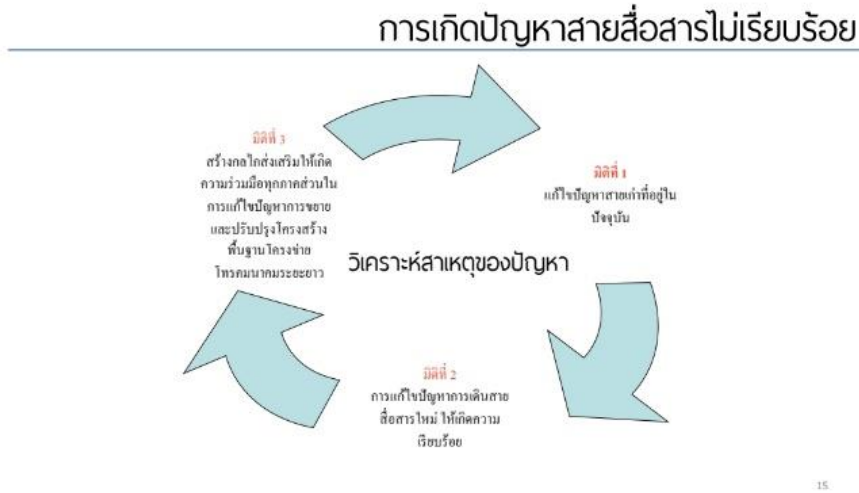
ตารางที่ ๕ แสดงประมาณการต้นทุนเพิ่มจากการเข้าท่อร้อยสายตามโครงการ
นำสายสื่อสารลงดินของรัฐ
ที่มา: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

(๓) ต้นทุนทางบัญชี อันเกิดจากค่าเสื่อมมูลค่าทางบัญชีของสายสื่อสารที่ต้อง รื้อถอนออก เนื่องจากในการจัดระเบียบสายสื่อสารจำเป็นต้องปรับลดปริมาณสายสื่อสารลงให้เหลือน้อย ที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้เพื่อแก้ไขปัญหาความรุงรัง ดังนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องยุบรวมจำนวน สายสื่อสารที่มีอยู่ ด้วยการยกเลิก รื้อถอน และทำลายซากสายสื่อสารออกบางส่วนหรือทั้งหมดแล้วแต่กรณี ซึ่งหากสายสื่อสารที่รื้อถอนออกไปนั้น ยังมีอายุการใช้งานไม่ครบตามจำนวนปี ที่ประมาณการไว้ ตามมาตรฐานทางบัญชีในการบันทึกมูลค่าทรัพย์สิน แต่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องตัดจำหน่ายทรัพย์สินนั้น ทั้งจำนวนของมูลค่าที่เหลืออยู่ และบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายลงในงบการเงิน ซึ่งการเสื่อมมูลค่าดังกล่าวจะทำให้ เกิดผลกระทบทางบัญชี ส่วนจะมากน้อยเท่าใด ย่อมแตกต่างกันไปตามปริมาณมูลค่าและงบการเงิน ของแต่ละบริษัท โดยทั่วไปผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายให้บริการทางสายสื่อสารเป็นหลัก จะได้รับผลกระทบ ที่รุนแรงมากกว่า

๒) ปัญหาอันเกิดจากปริมาณงานและการกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสม เนื่องจากปัญหาการสะสมของสายสื่อสารได้เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน นับแต่ที่รัฐบาลได้มุ่งสนับสนุนส่งเสริม การพัฒนาระบบโทรคมนาคมเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูง และมีการให้สัญญาสัมปทานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๓๐ – ๒๕๓๔ รวมถึงการเปิดเสรีในการแข่งขันการให้บริการโทรคมนาคมภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา ประกอบกับสภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้ลูกค้า ของตนได้รับบริการอย่างเป็นที่พอใจ จนนำมาซึ่งปัญหาสะสมของสายสื่อสารเป็นจำนวนมาก ซึ่งการมี สภาพของปริมาณงานจำนวนมาก และภายใต้กรอบระยะเวลาดำเนินการที่จำกัด ย่อมไม่สอดคล้อง กับความพร้อมและศักยภาพในการลงทุนของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบต่อ ประชาชนทั่วไปและกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการปิดกิจการ การชะลอการดำเนิน ธุรกิจ และปัญหาการชำระหนี้ เนื่องจากการขาดสภาพคล่องทางการเงิน เช่น กลุ่มธุรกิจโรงแรม กลุ่มธุรกิจ การท่องเที่ยว กลุ่มธุรกิจการธนาคาร ห้างสรรพสินค้า กลุ่มธุรกิจค้าปลีก กลุ่มธุรกิจการบิน ตลอดจน บริษัท ห้างร้าน และโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นต้น จากผลกระทบดังกล่าวนี้ ส่งผลกระทบต่อสภาพ คล่องทางการเงินในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้ประกอบการโทรคมนาคมอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการโทรคมนาคมขนาดกลางและขนาดเล็กที่ให้บริการวงจรรหัสสัญญาณ และบริการอินเทอร์เน็ตเฉพาะกลุ่มองค์กร ที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว จึงทำให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคม ไม่สามารถจะสนองต่อการดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารตามความต้องการของภาครัฐได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการด้านสื่อสารโทรคมนาคมขนาดกลางและขนาดเล็กที่กำลังได้รับผลกระทบ อย่างมาก

๓) ปัญหาเรื่องการศึกษาถึงการกำหนดรูปแบบ วิธีการ ในการจัดระเบียบสายสื่อสาร อย่างเป็นระบบ รวมถึงการศึกษาถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา ซึ่งหากปราศจากการศึกษา ในสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจังและชัดเจนเพียงพอแล้ว อาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบโครงสร้าง ทางโทรคมนาคมในภาพรวมของประเทศได้ เช่น ทำให้เกิดการลดและจำกัดการแข่งขันในอุตสาหกรรม

โทรคมนาคมอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมที่ดีได้ (Affordability) ตลอดจนเกิดการชะลอตัวต่อการพัฒนาและการขยายโครงข่ายโทรคมนาคม และยังอาจเป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์จากนโยบายการจัดระเบียบสื่อสารสื่อสารนั้นได้

รูปที่ ๒๗ แสดงการวิเคราะห์การเกิดปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย

รูปที่ ๒๘ แสดงแนวทางการแก้ไขปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย

๔.๑.๓ สรุปสภาพปัญหา อุปสรรคการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และแนวทางแก้ไข

ในการดำเนินงานเพื่อจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาสรุปถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และแนวทางในการแก้ไขได้ ดังนี้

๑) ปัญหาในส่วนการดำเนินงานของภาครัฐ

(๑) ปัญหาในด้านกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพได้เท่าที่ควร อาทิ

- ปัญหาเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการนำสายไฟฟ้าและสายสื่อสารลงใต้ดินนั้น หากไม่ได้เป็นภารกิจการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการดูแลหรือไม่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ อาจจะมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานได้ ดังเช่นกรณีการนำสายไฟฟ้าและสายสื่อสารลงใต้ดินของเทศบาลนครลำปาง ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ได้มีข้อทักท้วงว่าไม่ใช่อำนาจของท้องถิ่น และคณะกรรมการวินิจฉัยกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ ได้ตอบข้อหารือว่า เรื่องนี้ไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ แต่อาจเป็นอำนาจของเทศบาลที่จะดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และได้มีข้อสังเกตเพิ่มเติมของคณะกรรมการฯ ว่า การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ลงทุนร่วมกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนั้น ควรจะมีการทำสัญญาทางปกครองไว้ เนื่องจากมีผลประโยชน์เกิดขึ้นระหว่างท้องถิ่นกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและเพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยหากจะพิจารณาในส่วนอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ อาจจะมีงบประมาณที่จะสามารถดำเนินการได้เอง แต่ในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กจะต้องพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนให้ ซึ่งมี ๒ ประเภท คือ เงินอุดหนุนทั่วไปตามอำนาจหน้าที่ และเงินอุดหนุนทั่วไปที่กำหนดไว้เป็นภารกิจถ่ายโอน ซึ่งในกรณีนี้เมื่อไม่ได้เป็นภารกิจถ่ายโอนตามแผนกระจายอำนาจก็ไม่อาจจัดเป็นรายการที่จะจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้ ซึ่งในเรื่องการดำเนินการนำสายไฟฟ้าและสายสื่อสารลงใต้ดินนั้น คณะกรรมการกระจายอำนาจฯ ยังไม่ได้วินิจฉัยโดยตรงว่าเป็นอำนาจของท้องถิ่นตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ และการดำเนินงานดังกล่าวไม่ได้จัดเป็นภารกิจถ่ายโอนด้วย ฉะนั้นการจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจให้ยังอาจเป็นไปได้ในตอนนี้ แต่อย่างไรก็ตามหากรัฐบาลให้ความสำคัญและกำหนดให้เรื่องดังกล่าวเป็นนโยบายเร่งด่วน ก็อาจสามารถจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจดังกล่าวให้กับแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้

- ในการเข้าไปดำเนินงานเพื่อจัดระเบียบสายไฟฟ้าสายสื่อสารในพื้นที่ใด ๆ นั้น จะต้องมี การขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่ตามกฎหมายและกฎระเบียบของหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่นั้น ๆ อาทิ กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่รับผิดชอบดูแลงานด้านการใช้พื้นที่ในการก่อสร้างหรือการวางระบบต่าง ๆ กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ที่ต้องดูแลงานด้านการก่อสร้างและการวางระบบความปลอดภัยในบริเวณถนนทางหลวง รวมถึงส่วนราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระบวนการดำเนินงานดังกล่าวมักมีความล่าช้า เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ต้องใช้เวลาในการพิจารณา

ถึงผลกระทบอย่างรอบคอบและรอบด้าน อันเนื่องจากแต่ละหน่วยงานต่างก็มีมีกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับของตนเอง ที่ต้องยึดถืออย่างเคร่งครัด

แนวทางแก้ไข ควรพิจารณาทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ให้อำนาจหน่วยงานในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ซึ่งในการเข้าไปใช้พื้นที่เพื่อดำเนินงานจัดระเบียบสายไฟฟ้าสายสื่อสาร มีความจำเป็นที่จะต้องใช้สิทธิแห่งทางในการก่อสร้าง ปักตั้งเสา หรือวางท่อเดินสายในพื้นที่ เช่น ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้สิทธิแห่งทางในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสายวางท่อร้อยสายสื่อสาร รวมถึงการซ่อมแซม หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบเพื่อให้บริการโทรคมนาคมในพื้นที่ใด ๆ โดยหน่วยงานหรือบุคคลมีอาจปฏิเสธได้ ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กสทช. ได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดในการให้บริการโทรคมนาคม โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้สิทธิแห่งทางในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสายวางท่อร้อยสายสื่อสาร รวมถึงการซ่อมแซม หรือติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใด ๆ เพื่อให้บริการโทรคมนาคมในพื้นที่ต่าง ๆ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติยังมีหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทางที่อยู่ในบริเวณพื้นที่รับผิดชอบของตน ดังนั้นจึงมักเกิดปัญหาการตีความและการพิจารณาอนุญาตให้ใช้สิทธิแห่งทางเช่นกัน โดยถือว่ากฎหมายที่ให้อำนาจหน่วยงานของตนเองนั้นมีลำดับศักดิ์ทางกฎหมายที่เท่าเทียมกัน ทำให้ในบางกรณีจึงมีอาจเกิดผลในทางปฏิบัติได้ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของสิทธิแห่งทางไม่อนุญาต โดยอ้างฐานกฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติของหน่วยงานมาใช้ประกอบการพิจารณา ดังนั้นจึงควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ให้อำนาจหน่วยงานในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ดังกล่าวให้สอดคล้องกับความจำเป็นและมีผลในทางปฏิบัติ โดยจำกัดการใช้ดุลพินิจเพื่อไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

(๒) ปัญหาการขาดหน่วยงานหลัก ที่จะทำหน้าที่ขับเคลื่อนและรับผิดชอบในด้านการกำหนดนโยบายเพื่อนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากโครงการนำสายไฟฟ้าลงดิน และการจัดระเบียบสายสื่อสารด้วยวิธีต่าง ๆ นั้น จะเกี่ยวเนื่องกับหลาย ๆ ภาคส่วน ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ที่มีหน้าที่และภารกิจที่เกี่ยวข้องกัน ในอันที่จะต้องวางแผนการดำเนินงานไปพร้อม ๆ กัน แต่เนื่องจากปัญหาความไม่พร้อมของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐที่จะเข้าร่วมดำเนินการตามภารกิจให้เสร็จสิ้นไปในคราวเดียวกัน เช่น หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำระบบสาธารณสุขปโภคและจัดการสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการสื่อสารโทรคมนาคมที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบโครงข่ายสื่อสารของตน รวมถึงหน่วยงานที่ต้องดูแลรับผิดชอบในพื้นที่ที่จะเข้าไปดำเนินการ เป็นต้น ซึ่งทำให้หน่วยงานเหล่านั้นมีอุปสรรคในการจะเข้าร่วมทำให้การดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นไปได้ยาก เห็นได้จากบางพื้นที่ที่มีการนำสายไฟฟ้าลงดินนำร่องไปแล้ว แต่ยังมีร่องเสาไฟฟ้าออกจากพื้นที่ไม่ได้ในทันที เนื่องจากยังมีสายสื่อสารที่รอกการนำลงดิน รวมถึงโคมไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งอยู่กับเสาไฟฟ้านั้นยังมีการใช้งานอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งกว่าจะดำเนินการได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยทั้งหมด จำเป็นจะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร

แนวทางแก้ไข ควรกำหนดให้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เข้ามาทำหน้าที่ดูแล การจัดระเบียบสายไฟฟ้าในภาพรวมอย่างเป็นระบบ โดยหน่วยงานดังกล่าวต้องทำหน้าที่ทั้งในด้าน การกำหนดนโยบาย การวางแผนปฏิบัติ การวางแผนบริหารด้านงบประมาณ รวมถึงทำหน้าที่บูรณาการ กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานตามโครงการหรือนโยบายที่จำเป็นต้องดำเนินการร่วมกันนั้น เกิดผลสำเร็จไปในขั้นตอนเดียว รวมถึงการติดตามประเมินผล และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา โดยต้อง กำหนดและจัดทำแผนดำเนินงานออกเป็นช่วงระยะเวลาต่าง ๆ กัน ตามความจำเป็นและเร่งด่วน ซึ่งต้อง สัมพันธ์และสอดคล้องกันไปกับนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นด้วย เช่น หากการไฟฟ้านครหลวง จะดำเนินการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในเส้นทางใด จะต้องร่วมวางแผนเพื่อกำหนดขั้นตอนปฏิบัติกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการนโยบายเข้าด้วยกัน อาทิ กรุงเทพมหานครที่มีหน้าที่ดูแลและให้บริการ ด้านสาธารณูปโภคและด้านสิ่งแวดล้อม การประปานครหลวงที่มีหน้าที่จ่ายน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ดูแล ด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมของประเทศ ผู้ประกอบการด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ที่เป็นเจ้าของโครงข่ายสายสื่อสารที่พาดสายหรือติดตั้งบนเสาไฟฟ้า และหน่วยงานที่ดูแลและวางระบบ โครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันกำหนดแผนดำเนินงานที่จะสอดคล้องนโยบาย ตามภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ ให้สามารถดำเนินไปได้พร้อม ๆ กัน และสำเร็จเสร็จสิ้นได้ในขั้นตอน เดียวกัน ซึ่งอาจกำหนดแผนปฏิบัติออกเป็นช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ตามความจำเป็น เช่น กำหนดแผน ดำเนินงานระยะสั้นเพื่อแก้ไขปัญหาแบบเร่งด่วน แผนดำเนินงานระยะกลางเพื่อให้การแก้ไขปัญหา เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และแผนดำเนินงานระยะยาวเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ และยั่งยืน เป็นต้น ดังนั้น การมีหน่วยงานหลักเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบโดยตรง เพื่อให้เกิดบูรณาการ ในแผนปฏิบัติให้สอดคล้องต้องกันจึงถือเป็นสิ่งสำคัญ

๒) ปัญหาทางด้านเทคนิคและอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคในทางปฏิบัติ อาทิ

(๑) ปัญหาข้อจำกัดในด้านสถานที่ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดระเบียบสายไฟฟ้า และสายสื่อสาร เช่น ถนนพุดบาทตามถนนสายรอง หรือตามถนนใน ตรอก ซอย ต่าง ๆ มีพื้นที่ ค่อนข้างแคบ ส่งผลให้การดำเนินการจัดระเบียบเป็นไปด้วยความยากลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำ สายสื่อสารลงใต้ดินที่ต้องทำการขุดดินเปิดพื้นผิวถนนที่จะเป็นอุปสรรคต่อการออกแบบ การก่อสร้าง และสภาพการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหามลภาวะจากฝุ่นละออง หรือทำให้การซ่อมแซมบำรุงรักษาในภายหลังทำได้ยาก เป็นต้น

(๒) การก่อสร้างระบบไฟฟ้าใต้ดินขนานไปกับแนวเขตทางหลวง ที่ไม่ได้เป็นแนวเดียวกัน ตลอดทั้งสาย อีกทั้งการดันท่อร้อยสายไฟฟ้าจากบ่อหลัก (MAIN) ไปยังพื้นที่ตรอกซอยต่าง ๆ จะทำ ในลักษณะทแยงไปยังพื้นที่นั้น ๆ โดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบงานใต้ดินอื่น ๆ เช่น งานท่อ ประปา หรือท่อระบายน้ำ เป็นต้น

(๓) การนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินในบริเวณอันเป็นเขตอุทยานประวัติศาสตร์หรือเมืองเก่า เมืองโบราณนั้น จะมีปัญหาในการขุดลงดินเพื่อลงท่อ เนื่องจากจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อโบราณวัตถุ

โดยรอบ และหากมีการพบวัตถุโบราณก็ต้องให้กรมศิลปากรเข้ามาตรวจสอบเสียก่อน จึงทำให้การขุดดินเป็นไปด้วยความล่าช้าจนต้องมีการขยายระยะเวลาดำเนินการออกไป

แนวทางแก้ไข ควรกำหนดรูปแบบและวิธีการจัดระเบียบสายไฟฟ้าหรือสายสื่อสารให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่ ที่สามารถจะดำเนินการได้ในทางปฏิบัติ เช่น พื้นที่ใดควรจะจัดระเบียบในรูปแบบสายแขวนอากาศ หรือวิธีนำสายลงใต้ดิน หรือด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสมตามเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้น และกรณีจะเข้าดำเนินการในพื้นที่สำคัญ ๆ ที่ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างสูง ควรอยู่ในการกำกับและควบคุมดูแลของผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ อย่างใกล้ชิด

๓) ปัญหาในส่วนการดำเนินงานของภาคเอกชน

ปัญหาการดำเนินงานของภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ประกอบการด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม (OPERATOR) และในฐานะที่เป็นเจ้าของโครงข่ายสายสื่อสาร ที่จะต้องรับภาระในการจัดระเบียบนั้น จะประกอบไปด้วย

(๑) ปัญหาในเรื่องต้นทุนดำเนินงานที่ต้องรับภาระเพิ่มขึ้นจากการจัดระเบียบสายสื่อสาร

(๒) ปัญหาอันเกิดจากปริมาณงานและระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสม และ

(๓) ปัญหาเรื่องการศึกษาถึงรูปแบบ วิธีการที่เหมาะสมในการจัดระเบียบในแต่ละสภาพพื้นที่ รวมถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ ในการจัดระเบียบสายสื่อสารในภาพรวม

แนวทางแก้ไข การจัดระเบียบสายสื่อสารทั้งในรูปแบบของสายแขวนอากาศและการนำลงใต้ดินนั้น ล้วนมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก ดังนั้น จึงต้องพิจารณาไปพร้อม ๆ กันในหลาย ๆ มิติ ซึ่งในส่วนของผู้ประกอบการ ปัญหาหลักจะอยู่ที่ต้นทุนค่าใช้จ่ายและการดำเนินงานภายในเวลาที่จำกัด ทั้งนี้จากข้อมูลการศึกษาของสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

(๑) เพื่อให้การจัดระเบียบสายสื่อสารเกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ภาครัฐควรให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายแก่ผู้ประกอบการไม่ให้แบกรับภาระต้นทุนที่มากเกินไป ด้วยการสนับสนุนจากกองทุนต่าง ๆ ของรัฐ อาทิ กองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ (กองทุน กทปส.) ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ซึ่งตามมาตรา ๕๐ ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้นำรายได้จากกองทุน กทปส. มาใช้สนับสนุนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม หรือ USO (Universal Service Obligation) ซึ่งเงินรายได้จากกองทุนดังกล่าว มีที่มาจากค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่แล้ว ดังนั้น จึงน่าจะนำมาสนับสนุนการจัดระเบียบสายสื่อสารในส่วนของการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนสายสื่อสาร และค่าทำลายซากสายสื่อสารที่รื้อถอนออกมา เนื่องจากถือว่าเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะในกิจการโทรคมนาคม

(๒) การกำหนดมาตรการเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้กับผู้ประกอบการ โดยให้สามารถนำต้นทุนของการลงทุนติดตั้งสายสื่อสารใหม่มาหักลดหย่อนทางภาษีได้ ซึ่งเทียบเคียงกับมาตรการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ ดังกรณีในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ที่รัฐกำหนดให้บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถนำค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง การขยาย หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกิจการได้สองเท่าในปี ๒๕๕๙ และ ๑.๕ เท่าในปี ๒๕๖๐ หรือการลงทุนในระบบการจัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ระบบการนำส่งภาษี เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ค่าบริการใช้พื้นที่เก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ค่าบริการใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ และค่าบริการที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ให้บริการนำส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่สามารถหักส่วนลดได้ในอัตราร้อยละ ๑๐๐ ของรายจ่ายเท่าที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุน เป็นต้น

(๓) กำหนดให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคม สามารถนำต้นทุนทางบัญชี อันเกิดจากการตัดค่าเสื่อมมูลค่าของสายสื่อสารที่ได้ลงทุนไปแล้วมาขอหักลดค่าธรรมนิยมใบอนุญาต ประกอบกิจการโทรคมนาคม หรือเงินค่าธรรมนิยมที่ส่งเข้ากองทุน กทปส. (USO) ในแต่ละปีได้ เนื่องจากเป็นกรณีจำเป็นต้องลงทุนใหม่ตามนโยบายของรัฐ ที่อาจถือเป็นการลงทุนซ้ำซ้อน ในขณะที่สายสื่อสารเดิมที่ผู้ประกอบการลงทุนไว้แล้วยังไม่หมดอายุการใช้งาน ซึ่งตามปกติจะคิดค่าเสื่อมมูลค่าไว้ตามจำนวนปีที่ประมาณการตามมาตรฐานทางบัญชีในการบันทึกมูลค่าของทรัพย์สินนั้น

(๔) รัฐควรมีมาตรการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการสร้างโครงข่ายท่อร้อยสายสื่อสาร ให้กับหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจให้บริการโทรคมนาคมและมีท่อร้อยสายสื่อสารอยู่แล้ว พร้อมกับ กำหนดค่าเช่าท่อร้อยสายสื่อสารในอัตราที่เหมาะสมและเป็นธรรม ซึ่งจะเป็นอัตราเพดานที่สะท้อนต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาว (Long - run Incremental Cost) เนื่องจากเป็นหลักการของวิธีคิดต้นทุนที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามหลักสากล ทั้งนี้ เพื่อให้ต้นทุนในการเช่าท่อร้อยสายสื่อสารมีอัตราที่ต่ำลง ทำให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายกลางและรายเล็กสามารถเข้าถึงการใช้ท่อร้อยสายสื่อสารได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อค่าบริการ ซึ่งจะสามารถรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมในอนาคต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ควรปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ประกอบกิจการโทรคมนาคม ส่วนลดค่าธรรมเนียมที่จะนำส่งเข้ากองทุน กทปส. เพื่อจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม หรือ USO รวมถึงค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิแห่งทาง และการใช้ Facility ของหน่วยงานต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสาร เพื่อให้เหมาะสมกับภาระต้นทุนที่ผู้ประกอบการโทรคมนาคมต้องรับภาระ และไม่เกิดการคิดค่าธรรมนิยมที่ซ้ำซ้อน ทั้งนี้ เพื่อลดภาระทางการเงินให้แก่ผู้ประกอบการโทรคมนาคม

รูปที่ ๒๙ แสดงภาพรวมการดำเนินการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคม
ที่มา: สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

๔.๑.๔ แนวทางในการขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดระเบียบสายสื่อสารจากภาครัฐ

การขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากกองทุนต่าง ๆ ของรัฐนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาแนวทางเกี่ยวกับการขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้กับผู้ประกอบการจากสองกองทุน คือ กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ (กองทุน USO) ของ กสทช. และจากกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีแนวทาง ดังนี้

(๑) กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ (กองทุน USO) หรือ กทปส. ซึ่งเป็นกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตั้งขึ้นและมีวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕๒ ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่เรียกว่า กองทุน USO นั้น เพราะกองทุนได้มีการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (USO : Universal Service Obligation) ซึ่งถือเป็นวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งของกองทุน และเงินสมทบกองทุนเพื่อการดังกล่าว ก็ถือเป็นเงินรายได้ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ของรายได้ทั้งหมดของกองทุนด้วย และจากการที่มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๖๒ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาความต่อเนื่องของกรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ รวมทั้งการขยายบริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์ด้านความมั่นคงและประโยชน์สาธารณะของประเทศ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ซึ่งในข้อ ๔ ของประกาศดังกล่าว ให้เพิ่มข้อความเป็น (๕) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ คือ “(๕) จัดให้มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์ด้านความมั่นคง หรือประโยชน์สาธารณะ” จึงถือว่าคณะกรรมการ กสทช. มีหน้าที่ต้องดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น การสนับสนุนกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ อย่างเช่น การจัดระเบียบสายสื่อสารจึงอาจจะเข้าข่าย

ขอรับการสนับสนุนจากกองทุน กทปส. ได้ ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงาน กสทช. ได้สนับสนุนเฉพาะในเรื่อง การทำวิจัยการจัดระเบียบสายสื่อสารลงดิน กล่าวคือ การวิจัยเพื่อสร้างระบบ Radio Frequency Identification หรือ RFID เพื่อจับสัญญาณสายสื่อสารว่าสายใดเป็นสายโทรคมนาคม ซึ่งเป็นการนำร่อง ในการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบสายสื่อสารลงดิน โดยใช้งบประมาณในการทำรายวิจัยเป็นเงิน ๑๒ ล้านบาท ซึ่งเป็นรายงานวิจัยครั้งเดียวเท่านั้น หลังจากนั้นยังไม่มี การสนับสนุนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพิ่มเติมอีกเลย แต่อย่างไรก็ตามทางสำนักงาน กสทช. จะมีการทบทวนและปรับปรุงแผนการดำเนินงาน ของกองทุนในระยะที่ ๓ ซึ่งจะทบทวนปรับปรุงในทุก ๆ รอบระยะเวลา ๕ ปี เพื่อให้เข้ากับสภาพการณ์ ปัจจุบัน ดังนั้น จึงสามารถจะกำหนดแผนการดำเนินงานโดยอาจนำเรื่องการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการ จัดระเบียบสายสื่อสารดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาได้ ทั้งนี้ ปัจจุบัน กสทช. ได้มีมาตรการให้ผู้ประกอบการ สามารถนำค่าใช้จ่าย ซึ่งประกอบด้วยค่าแรงงาน ค่าอุปกรณ์ในการจัดระเบียบสายสื่อสาร นำมาหัก ลดหย่อนอัตราค่าธรรมเนียมที่ต้องนำเงินส่งเข้ากองทุน USO ได้ แต่ผู้ประกอบการยังเห็นไม่เพียงพอสำหรับ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายดังกล่าว

(๒) กองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งตามพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๖ มาตรา ๒๖ ได้กำหนดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อกิจการ ดังนี้

๑) ส่งเสริม สนับสนุน หรือให้ความช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐและเอกชนหรือบุคคล ทั่วไปในการดำเนินการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ การส่งเสริม สนับสนุน หรือให้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการสาธารณะและไม่เป็นการแสวงหา กำไร โดยไม่เป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของกิจการภาคเอกชน

๒) ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยและพัฒนาแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนหรือบุคคลทั่วไป ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๓) จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนแก่สำนักงานในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่นอกเหนือ จากที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน

๔) จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเห็นสมควร

๕) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

๖) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

วิธีการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ตามมาตรา 26 (1) และ 26 (6)

มาตรา 26 (1)	มาตรา 26 (6)
<p>ระเบียบคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุนฯ พ.ศ. 2561 ข้อ 30</p> <ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ มีประกาศเปิดรับทุน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือบุคคลทั่วไปยื่นคำขอและเอกสาร ตาม ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ กำหนด เข้าสู่กระบวนการพิจารณาอีกนครั้งโครงการ 	<p>คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกาศ "หลักเกณฑ์การอนุมัติค่าใช้จ่ายตามมาตรา 26 (6) เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564" ดังนี้</p> <p>ค่าใช้จ่ายตามมาตรา 26 (6) ใช้จ่ายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน หรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรม นโยบายรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรี แผนการปฏิรูปประเทศ หรือยุทธศาสตร์ชาติ โดยต้องมีลักษณะในข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการเห็นชอบให้ดำเนินการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน ภัยพิบัติ หรือภัยพิบัติ คณะกรรมการเห็นชอบในภาวะ น้ำท่วม โคลนดินถล่ม หรือวินาศกรรม ภัยพิบัติอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการลงทุนและพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นส่วนใหญ่ และเป็นไปตามมาตรา 6 ของ พ.ร.บ. สอี เรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> มีหน่วยงานผู้ช้อนุมัติกรอบวงเงิน (หน่วยงานเจ้าภาพ) มีอำนาจหน้าที่ การกิจที่เกี่ยวข้องและจัดทำแบบคำขอค่าใช้จ่ายและหลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการ เสนอมายัง สคช. สคช. รวบรวมคำขอและเสนอคณะกรรมการดิจิทัลฯ พิจารณาเห็นชอบกรอบวงเงิน คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ มีประกาศเปิดรับทุน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือบุคคลทั่วไปยื่นคำขอและเอกสาร ตามที่หน่วยงานเจ้าภาพกำหนด เข้าสู่กระบวนการพิจารณาอีกนครั้งโครงการ หมายเหตุ <ul style="list-style-type: none"> กรอบวงเงินการอนุมัติค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งไม่เกินวงเงินร้อยละ 10 ของวงเงินงบประมาณคงเหลือของกองทุนฯ สิ้นไตรมาสล่าสุด หน่วยงานเจ้าภาพที่หน้าที่ติดตามและบันทึกโครงการ

ตารางที่ ๖ แสดงวิธีการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ตามมาตรา ๒๖ (๑) และ ๒๖ (๖)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ซึ่งในการจะขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดระเบียบสายสื่อสารนั้น อาจขอได้โดยอาศัย มาตรา ๒๖ (๑) และ (๖) หากขอตามมาตรา ๒๖ (๖) จะต้องเป็นการใช้จ่ายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน หรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ตามมติคณะรัฐมนตรี ตามแผนการปฏิรูปประเทศ หรือตามแผนงานที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป็นต้น รวมทั้งต้องยึดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด และภายใต้กรอบวงเงินที่อนุมัติจะไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินงบประมาณคงเหลือของกองทุน ๓ สิ้นไตรมาสล่าสุด หากจะขออนุมัติวงเงินเกินกว่า ๑๐ ล้านบาท ก็ต้องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ที่มีรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) เป็นประธาน เพื่อพิจารณากลับนครั้งโครงการ ซึ่งจากในปีที่ผ่านมา ๆ มา กองทุนจะมีวงเงินงบประมาณคงเหลือ ๓ สิ้นไตรมาสล่าสุดอยู่ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท

รูปที่ ๓๐ แสดงวิธีการดำเนินการขออนุมัติกรอบวงเงินค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๖ (๖)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนการขอรับการสนับสนุนตาม มาตรา ๒๖ (๑) และ (๒) สามารถยื่นขอรับการสนับสนุนได้ไม่จำกัดจำนวนวงเงินเหมือนใน (๖) ซึ่งจะอยู่ที่การพิจารณาของคณะกรรมการเป็นสำคัญ กองทุนฯ จะเปิดให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ยื่นคำขอรับการสนับสนุนเข้ามาได้ โดยจะเปิดให้ยื่นคำขอปีละ ๑ - ๒ ครั้ง ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่จะมีการเปิดให้ขอรับทุนสนับสนุนเป็นครั้งแรกของปี คณะกรรมการได้กำหนดกรอบนโยบายในการให้ทุนไว้ใน ๔ ด้าน ด้วยกัน คือ

๑. ด้าน Digital Agriculture ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการเกษตรแบบเชิงรุกในรูปแบบห่วงโซ่คุณค่า ที่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการการทำงานร่วมกันกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรและกิจกรรมในภาคการเกษตรเข้มแข็งด้วยนวัตกรรมดิจิทัลที่ช่วยเพิ่มมูลค่าและต่อยอดภาคเกษตรไปสู่มิติการพัฒนาอื่น ๆ

๒. ด้าน Digital Government Infrastructure ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีในการออกแบบบริการภาครัฐเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการทุกภาคส่วน การบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ในการดำเนินงานภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

๓. ด้าน Digital Manpower ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนจัดการศึกษาตลอดช่วงอายุ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการกำหนดนโยบายการพัฒนาบุคลากรของประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๔. ด้าน Digital Technology ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เช่น การพัฒนานวัตกรรมดิจิทัลทางด้านสาธารณสุขหรือบริการสุขภาพมาประยุกต์

กรอบนโยบายการให้ทุนประจำปีงบประมาณ 2565

4 Policy frameworks to promote The DIGITAL THAILAND

1. Digital Agriculture
ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการเกษตรแบบเชิงรุกในรูปแบบห่วงโซ่คุณค่า ที่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการการทำงานร่วมกันกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรและกิจกรรมในภาคการเกษตรเข้มแข็งด้วยนวัตกรรมดิจิทัลที่ช่วยเพิ่มมูลค่าและต่อยอดภาคเกษตรไปสู่มิติการพัฒนาอื่น ๆ

2. Digital Government & Infrastructure
ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการออกแบบบริการภาครัฐเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการทุกภาคส่วน การบูรณาการและการทำงานร่วมกันเพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ในการดำเนินงานภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

3. Digital Manpower
ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษาตลอดช่วงอายุ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการกำหนดนโยบายพัฒนาบุคลากรของประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

4. Digital Technology
ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เช่น การพัฒนานวัตกรรมดิจิทัลทางด้านสาธารณสุขหรือบริการสุขภาพ มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น เพื่อการปรับเปลี่ยนสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ที่มีการบริหารจัดการที่ดี ในการร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรมดิจิทัล

รูปที่ ๓๑ แสดงกรอบนโยบายการให้ทุนประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔.๒ สภาพปัญหาในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง และแนวทางการแก้ไข

ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่อยู่ในพื้นที่ให้บริการของการไฟฟ้านครหลวง และในเขตพื้นที่ต่างจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สามารถจำแนกออกได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ ปัญหาในเชิงนโยบาย ปัญหาในเชิงปฏิบัติ และปัญหาในด้านอื่น ๆ (รายละเอียดของสภาพปัญหาปรากฏในบทที่ ๓)

๔.๒.๑ แนวทางการแก้ไขปัญหาในเชิงนโยบาย อันประกอบไปด้วย ปัญหาข้อจำกัดด้านงบประมาณ และบุคลากร ปัญหาความทับซ้อนและคาบเกี่ยวกันในหน้าที่ของการดูแลรักษาและการซ่อมบำรุง ปัญหาการไม่อาจขยายเขตให้บริการไฟฟ้าไปยังพื้นที่หวงห้ามต่าง ๆ และปัญหาในทางกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ เป็นต้น ซึ่งจากรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในคณะกรรมการวิสามัญฯ ซึ่งได้มีการศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น นอกจากการปรับปรุงในด้านความร่วมมือเพื่อนำไปสู่การบูรณาการ ในแนวทางที่จะให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อความร่วมมือระหว่าง กรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล กับการไฟฟ้านครหลวงแล้ว ยังมีอีกแนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาในระยะยาวได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนยิ่งขึ้น คือ การโอนหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล และอาจรวมถึงไฟฟ้าส่องสว่างในส่วนของกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบทด้วย ให้มาอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวงแบบเบ็ดเสร็จ แต่เพียงหน่วยงานเดียว ทั้งนี้เพื่อจะลดภาระความซ้ำซ้อนและลดขั้นตอนในการบริหารจัดการ รวมถึงเพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาและการซ่อมแซมอุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่างที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนในอันที่จะได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาของคณะอนุกรรมการดังกล่าว ที่ได้ดำเนินการศึกษา และสำรวจจากหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการดูแลไฟฟ้าส่องสว่างของกรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนราชการ คือ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท โดยสอบถามในประเด็นว่า หากจะมีการถ่ายโอนภารกิจ และหน้าที่ ในการจัดหา การติดตั้ง รวมถึงการซ่อมแซมและบำรุงรักษาไฟฟ้าส่องสว่างทั้งระบบไปให้กับการไฟฟ้านครหลวงเป็นผู้ดูแลแบบเบ็ดเสร็จเพียงหน่วยงานเดียว จะทำให้การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างเกิดประสิทธิภาพและตอบสนองต่อประโยชน์ของประชาชนได้ดีกว่าเดิม หรือไม่ โดยได้คำถามไว้สามประเด็นหลัก ๆ คือ

- ๑) เห็นด้วย ให้ถ่ายโอนภาระหน้าที่ไปให้กับการไฟฟ้านครหลวง
- ๒) ไม่เห็นด้วย เพราะหน้าที่นี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำเองได้ดีกว่า
- ๓) ควรร่วมกันบริหารจัดการตามความเหมาะสม

ซึ่งผลจากการศึกษาและการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าวพบว่า ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร มีจำนวนสำนักงานเขตที่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ ๘๖ ไม่เห็นด้วย ไม่มี และเห็นว่าควรร่วมกันบริหารจัดการ คิดเป็นร้อยละ ๑๔ โดยจำนวนที่เห็นด้วยว่าควรร่วมกันบริหารจัดการนั้น เห็นว่าควรร่วมกันบริหารจัดการ

ไฟฟ้าส่องสว่างเฉพาะในงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น เช่น การเปลี่ยนหลอดไฟฟ้าที่ชำรุดเสียหาย การซ่อมแซมอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับระบบไฟฟ้า เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ปัญหาให้กับประชาชนสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ส่วนถ้าเป็นการเสียหายมากหรือมีผลต่อระบบไฟฟ้าทั้งระบบ ก็ควรให้การไฟฟ้านครหลวงเป็นผู้ดูแล

ในจังหวัดนนทบุรี มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ความเห็น ดังนี้

๑) เห็นด้วย จำนวน ๑๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๘ แบ่งออกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๒ แห่ง

๒) ไม่เห็นด้วย จำนวน ๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๕ แบ่งออกเป็น เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓ แห่ง

๓) เห็นด้วยควรร่วมกันบริหารจัดการ จำนวน ๒๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๗ แบ่งออกเป็น เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๘ แห่ง เทศบาลตำบล ๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘ แห่ง

ทั้งนี้ เหตุผลที่เห็นด้วยให้โอนภารกิจหน้าที่ไปให้การไฟฟ้านครหลวงดูแลนั้น เนื่องจากการขาดงบประมาณในการบริหารจัดการ รวมถึงขาดบุคลากรที่จะมาดูแลโดยตรง สำหรับส่วนที่ไม่เห็นด้วยส่วนมากจะเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ อาทิ เทศบาล เนื่องจากไม่ค่อยมีปัญหาในด้านงบประมาณและสิ่งสำคัญคือสามารถบริหารจัดการได้ตรงตามเป้าหมายและความต้องการของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบได้มากกว่า ส่วนในความเห็นควรร่วมกันบริหารจัดการนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่หมายถึงการร่วมบริหารจัดการตามความสามารถและศักยภาพเท่าที่จะทำได้ เช่น การทำข้อตกลงให้การไฟฟ้านครหลวงสนับสนุนด้านการติดตั้งซ่อมแซม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้กำหนดจุดติดตั้งหรือออกค่าใช้จ่ายในด้านอุปกรณ์ รวมถึงสามารถเข้าไปดำเนินการซ่อมแซมบำรุงรักษา ในกรณีเป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เช่น ไฟฟ้าดับในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง เป็นต้น

เช่นเดียวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการที่มีอยู่ ๔๙ แห่ง จากการสำรวจพบว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เห็นด้วยให้โอนหน้าที่ไปให้การไฟฟ้านครหลวงดูแลทั้งหมด คิดเป็นจำนวน ร้อยละ ๕๒ เนื่องจากเห็นว่าขาดงบประมาณ บุคลากร และเครื่องมืออุปกรณ์ในการดูแล และส่วนที่เห็นด้วยที่จะให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลเอง คิดเป็นจำนวน ร้อยละ ๔๘ โดยเหตุผล เพื่อประสิทธิภาพในการดูแล และการบำรุงรักษาที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ มีศักยภาพและความสามารถที่จะบริหารจัดการได้ดีกว่า

ในส่วนของกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ได้ให้ความเห็นว่าปัจจุบันยังมีความสามารถที่จะบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างได้ ที่ผ่านมาก็ได้อาศัยการอบรมเพิ่มเติมเสริมทักษะความรู้ในด้านงานบำรุงรักษาไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อให้บุคลากรสามารถที่จะดำเนินการได้เอง เพราะบางครั้งไม่มีการจัดสรรงบประมาณไว้โดยตรง ที่จะไปทำการจัดซื้อ/จัดจ้าง เพื่อให้การไฟฟ้านครหลวงเข้ามาดูแลให้ แต่ในอนาคตก็มีความประสงค์อยากให้การไฟฟ้านครหลวงเข้ามาดูแลงานด้านไฟฟ้าส่องสว่างเฉพาะในส่วนในพื้นที่ที่อยู่เขตตัวเมืองหรือในเขตชุมชนด้วยเช่นกัน ซึ่งในส่วน

ของกรมทางหลวงนั้น งบประมาณด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในช่วง ๓ ปีย้อนหลัง จะไม่ได้รับตามจำนวนที่ตั้งค่าขอรับการจัดสรรไป เช่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับ คิดเป็น ร้อยละ ๑๓.๓ ปี ๒๕๖๔ ได้รับ ร้อยละ ๒๗ และในปี ๒๕๖๕ ได้รับ คิดเป็น ร้อยละ ๒๗ จากจำนวนที่ตั้งค่าขอรับการจัดสรรไปทั้งหมด

ในส่วนปัญหาการไม่อาจขยายเขตให้บริการไฟฟ้าไปยังพื้นที่หวงห้ามต่าง ๆ เนื่องจากข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคในด้านกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่จะต้องปฏิบัติตาม เช่น บริเวณพื้นที่เขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ และเขตอนุรักษ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยจนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีทั้งโรงเรียน และสถานพยาบาล แต่ยังคงขาดแคลนสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้า ซึ่งเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นนั้น ควรจะพิจารณาแก้ไขการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอาจพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือโดยมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้มีแนวทางและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า โดยให้สามารถจัดทำระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้เฉพาะในพื้นที่ที่จำเป็น เหมาะสม และภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่กำหนดต่อไป

๔.๒.๒ แนวทางการแก้ไขปัญหาในเชิงปฏิบัติ อันประกอบไปด้วย การขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานในด้านการบำรุงรักษาขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่น การเข้าไปดำเนินงานในพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์และการใช้สิทธิแห่งทาง เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าว รัฐควรให้การสนับสนุนในด้านค่าใช้จ่ายอย่างเต็มที่ ด้วยวิธีการทางด้านงบประมาณ หรือการแก้ไขกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินงานในการจัดทำบริการสาธารณูปโภคด้านบริการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ให้กับองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพที่จะดำเนินการได้เอง รวมถึงการบูรณาการกับหน่วยงานหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าใช้พื้นที่ในการจัดทำบริการสาธารณูปโภคนี้ให้กับประชาชน

๔.๒.๓ แนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการโจรกรรม การลักขโมยสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าส่องสว่าง ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายครองหรือตำรวจ ควรหามาตรการเพื่อป้องกันหรือป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว และมีการติดตามผลการดำเนินการต่อการโจรกรรมทรัพย์สินของทางราชการอย่างรวดเร็วและเร่งด่วน รวมถึงการบูรณาการร่วมกันทั้งตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอย่างใกล้ชิดจัดให้มีอาสาสมัครภาคประชาชนเพื่อช่วยกันดูแลทรัพย์สินทางราชการ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เซนเซอร์ (Sensor) ตรวจจับความผิดปกติและการกล้องวงจรปิดในบริเวณจุดเสี่ยงต่อการโจรกรรมส่วนผลกระทบที่เกิดกับเกษตรกรที่ปลูกข้าวตามแนวเสาไฟฟ้าส่องสว่างควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลกระทบในทางวิชาการอย่างจริงจังเพื่อหาทางแก้ไขต่อไป ตลอดจนผลกระทบจากการก่อสร้างเพื่อนำสายสายไฟฟ้าและสื่อสารลงดินที่ทำให้มีผลต่อเสาไฟฟ้าส่องสว่างที่มีอยู่เดิม รวมถึงกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งไว้แล้วที่จะต้องถูกถอนออกไปนั้น การดำเนินงานควรมีแผนปฏิบัติล่วงหน้าและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน ซึ่งจะเป็นการลดผลกระทบจากความเสียหายที่เกิดขึ้นได้

ทั้งนี้ ปัจจุบันการไฟฟ้านครหลวง รวมถึงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายอันเป็นค่ากระแสไฟฟ้าสาธารณะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการ โดยในส่วน

กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ได้รับการอุดหนุนค่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้กับไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ในจำนวนอัตรา ร้อยละ ๑๐๐ ส่วนกรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ การไฟฟ้า นครหลวงจะอุดหนุนโดยไม่เก็บค่ากระแสไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หากหน่วยการใช้ไฟฟ้าสาธารณะนั้น ไม่เกินปริมาณร้อยละ ๑๐ ของหน่วยการใช้ไฟฟ้าต่อเดือนประเภทที่อยู่อาศัย ร่วมกับหน่วยการใช้ไฟฟ้า ประเภทกิจการขนาดเล็กทุกราย รายละ ๒๕๐ หน่วย และเฉพาะในส่วนของประเทศบาล ๖๖ แห่งที่มีข้อตกลง ในการรับโอนกิจการกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้ปรับค่านิยามการใช้ไฟฟ้า สาธารณะที่มีข้อตกลงในการรับโอนกิจการ โดยปรับค่านิยามที่ใช้ในปี ๒๕๕๒ เป็นต้นไป คือ กระแสไฟฟ้า สาธารณะ หมายถึง กระแสไฟฟ้าที่ได้จ่ายให้ภายในอาคารของประเทศบาลเพื่อใช้ในกิจการของประเทศบาล หรือที่ใช้เพื่อการสาธารณะ ตลอดจนภายในบริเวณที่เกี่ยวข้อง (ยกเว้นบ้านพัก) สถานีอนามัย โรงพยาบาล สถานีดับเพลิง โรงเรียนของประเทศบาล รวมทั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในสวนสาธารณะและสวนสาธารณะเท่านั้น และในส่วนที่นอกเหนือจากประเทศบาลที่รับโอนกิจการดังกล่าว หมายถึง การใช้ไฟฟ้าเฉพาะไฟถนน ซึ่งติดตั้ง ตามมาตรฐานของการไฟฟ้าและไฟฟ้าแสงสว่างตามสวนสาธารณะต่าง ๆ สวนเฉลิมพระเกียรติ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ สนามเด็กเล่น สนามกีฬา หรือแหล่งพักผ่อนหย่อนใจอื่นใด ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปโดยไม่เก็บค่าบริการใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งไม่รวมถึงกระแสไฟฟ้าที่ใช้ กับสถานที่ที่ดำเนินการโดยเทศพาณิชย์ การประกอบธุรกิจ หรือที่มีการดำเนินงานเพื่อแสวงหาประโยชน์ ไต ๆ ทั้งนี้ ตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่องการกำหนดขอบเขตไฟฟ้าสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เรื่อง การปรับสิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ โดยให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป อนึ่ง ในส่วนของลานกีฬาชุมชนของกรุงเทพมหานครนั้น ได้รับการสนับสนุนการใช้ไฟฟ้าสาธารณะจากการไฟฟ้านครหลวง จำนวนไม่เกิน ๔๘๐ ยูนิิต ต่อเดือน ซึ่งการปรับสิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะดังกล่าว ควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื่องจากได้ใช้ มาเป็นระยะเวลาอนานจึงควรปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

บทที่ ๕

สรุปผลการพิจารณาศึกษา

ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตของคณะกรรมการ

จากการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการในเรื่องการจัดระเบียบสายไฟฟ้าสายสื่อสารและการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎร โดยได้ศึกษาเพื่อหา มาตรการ และแนวทางดำเนินงาน รวมถึงรูปแบบวิธีที่สอดคล้อง เหมาะสมต่อการจัดระเบียบสายไฟฟ้า และสายสื่อสาร รวมทั้งแนวทาง นโยบาย ในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนศึกษาถึงเหตุและปัจจัยที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการแก้ไขปัญหาได้ อย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งจากผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าว สามารถที่จะนำมาสรุปเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหา ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตของคณะกรรมการได้ ดังนี้

๕.๑ สรุปแนวทางการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร

ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้การจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารประสบผลสำเร็จได้นั้น ย่อมประกอบไปด้วยมูลเหตุที่เกี่ยวข้องกันในหลาย ๆ ประการ แต่ที่ถือเป็นเหตุและปัจจัยสำคัญ ๆ นั้น ประกอบด้วย

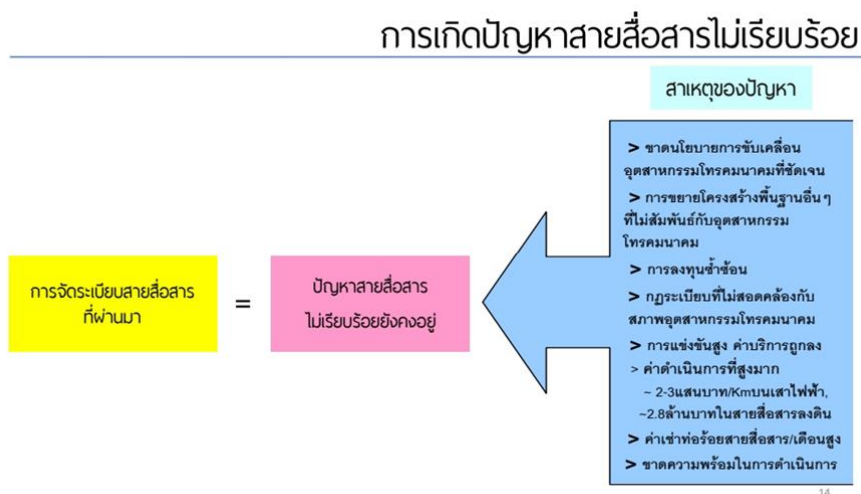
๑. การมีแผนงานและเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยต้องกำหนดให้มีหน่วยงาน หรือผู้ทำหน้าที่ในการควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานในภาพรวม (เจ้าภาพ) ซึ่งจะทำหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงต่อการขับเคลื่อนและผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จในจุดมุ่งหมายเดียวกัน อาทิ ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้แทน หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นผู้กำกับดูแลการจัดระเบียบสายไฟฟ้าสายสื่อสารในภาพรวม โดยมีหน้าที่ ในการวางแผนนโยบาย กำหนดแผนปฏิบัติ และกำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึง การติดตามประเมินผล และสั่งการใด ๆ เพื่อให้การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ดำเนินไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การให้ความร่วมมือของผู้ประกอบการ (OPERATOR) ที่เป็นเจ้าของและผู้วางระบบโครงข่าย สายไฟฟ้าหรือสายสื่อสาร ซึ่งในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการมีหลัก ธรรมาภิบาล โดยจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างความปลอดภัยให้กับ สาธารณชน รวมทั้งต้องตระหนักและเล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ ซึ่งในที่นี้ อาจจำแนกได้เป็นสองกรณี คือ

๑) กรณีการจัดระเบียบสายไฟฟ้า ที่ส่วนใหญ่หากมีการจัดระเบียบก็ด้วยวิธีนำลงใต้ดิน ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องดังกล่าวจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรืออยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งการดำเนินงานขององค์กรจะต้องเป็นไปตามแนวทาง และนโยบายของรัฐบาล หรือตามมติคณะรัฐมนตรี จึงไม่ค่อยจะมีปัญหาในด้านการดำเนินงาน โดยปัจจุบัน ทั้งการไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ต่างมีโครงการนำสายไฟฟ้าลงสู่ใต้ดินตามเส้นทางต่าง ๆ

ที่เป็นไปตามนโยบายปรับปรุงภูมิทัศน์ในสถานที่สำคัญ ๆ การส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด โดยร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ แต่ก็มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญ เช่นกัน คือ การที่ไม่สามารถจะดำเนินโครงการได้ในทุก ๆ ท้องที่ หรือดำเนินการต่อเนื่องไปพร้อม ๆ กันได้อันเนื่องด้วยข้อจำกัดในด้านงบประมาณการลงทุน ที่ต้องมีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก

๒) กรณีการจัดระเบียบสายสื่อสารที่ส่วนใหญ่จะพาดสายไปกับเสาไฟฟ้า ซึ่งส่วนมากจะเป็นการดำเนินงานโดยภาคเอกชนที่เป็นเจ้าของสายสื่อสาร (Operator) ที่ประกอบกิจการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม สื่อสารสนเทศ และสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งในการจัดระเบียบสายสื่อสารนั้นเป็นการดำเนินงานตามคำสั่งและนโยบายของหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลรับผิดชอบ ซึ่งบางครั้งการกำหนดเป็นนโยบายยังขาดแนวทางและแผนงานรองรับที่ชัดเจน รวมถึงข้อจำกัดในการลงทุนของภาคเอกชน และต้นทุนเพิ่มที่กระทบต่อประชาชน ในส่วนของภาครัฐเองก็มีหน่วยงานระดับปฏิบัติที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบที่ทับซ้อนหรือคาบเกี่ยวกัน รวมทั้งปัจจัยด้านความพร้อมของแต่ละหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นทั้งในด้านการกำหนดแผนปฏิบัติ หรือในด้านงบประมาณที่จะนำมาใช้ดำเนินงาน และที่สำคัญการที่จะต้องดำเนินโครงการให้สอดคล้องไปพร้อม ๆ กันนั้น ถือเป็นเรื่องยากในทางปฏิบัติพอสมควร ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคเหล่านั้น ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดแผนรองรับการดำเนินงานในแต่ละโครงการที่จะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้ปัจจุบันยังไม่มีระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบสายสื่อสารโดยเฉพาะที่จะนำมาใช้บังคับกับผู้ประกอบการได้โดยตรง

รูปที่ ๓๒ แสดงการเกิดปัญหาสายสื่อสารไม่เรียบร้อย

๓. การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดระเบียบสายสื่อสารจากภาครัฐอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้นโยบายการจัดระเบียบดังกล่าวเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อาทิ

๑) การจัดทำแผนปฏิบัติในการจัดระเบียบสายสื่อสารโดยกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ มีการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติจากหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบในด้านนโยบายระดับชาติ เช่น การกำหนด

เป็นนโยบายของรัฐบาลโดยมติคณะรัฐมนตรี หรือกำหนดโดยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือกำหนดในแผนยุทธศาสตร์ชาติ เป็นต้น โดยให้มีแผนปฏิบัติเป็นระยะเวลาต่าง ๆ กัน อาทิ

- แผนระยะสั้น เพื่อแก้ปัญหาการสะสมของสายสื่อสารที่มีมานานนับแต่อดีต จนทำให้บางเส้นทางอยู่ในขั้นภาวะวิกฤติที่จำเป็นต้องรีบดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้หมดไป ด้วยวิธีการจัดระเบียบสายสื่อสารที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพทางภูมิทัศน์ รวมถึงข้อจำกัดทางด้านภูมิสถาปัตย์ของแต่ละสถานที่ เช่น การรวบ มัด ผูก การปรับปรุงสายสื่อสารด้วยแบบสายแขวนอากาศ หรือนำลงใต้ดิน หรือในลักษณะวิธีอื่นใดที่เหมาะสมกับสถานที่นั้น ๆ เช่น พื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ แหล่งท่องเที่ยว พื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม รวมถึงชุมชนหนาแน่นที่มีความเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยจากสายไฟฟ้าและสายสื่อสารที่สะสมจนอยู่ในภาวะวิกฤติ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ ควรดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๓ ปี

- แผนระยะกลาง ควรเริ่มดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๕ ปี เพื่อการจัดระเบียบสายสื่อสารในภาพรวม โดยกำหนดแผนดำเนินงานจัดระเบียบให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน พร้อมกับวางมาตรการเพื่อป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาแบบเดิมอีก

- แผนระยะยาว ที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๐ ปี เพื่อวางแนวทางไปสู่การป้องกันแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการถอดบทเรียนที่ผ่านมา และนำไปกำหนดเป็นมาตรการ โดยการออกกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางวิธีบัญญัติและสารบัญญัติ อาทิ กำหนดเป้าหมายให้การดำเนินโครงการก่อสร้างใด ๆ ทั้งจากภาครัฐและเอกชน เช่น ถนน อาคาร หมู่บ้าน ที่พักอาศัย หรือสถานที่ประกอบกิจการใดๆ เป็นต้น จะต้องมีการออกแบบโครงสร้างทางภูมิสถาปัตย์ให้รองรับการจัดวางระบบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร หรือโครงข่ายสาธารณูปโภคอื่น ๆ ด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันและการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจำต้องอาศัยความร่วมมือและบูรณาการจากทุกภาคส่วน

และประการสำคัญ ในทุกขั้นตอนของแผนการดำเนินงานจะต้องมีการติดตามและประเมินผลสำเร็จเป็นระยะ ๆ จากหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลการดำเนินงานในภาพรวมนั้นด้วย

๒) การสร้างแรงจูงใจ หรือลดภาระต้นทุนการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการ ในทางที่เอื้อต่อการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้การจัดระเบียบสายสื่อสารประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย เช่น การใช้มาตรการทางภาษี โดยปรับลดหย่อนอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิ ลดอัตราการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมที่ผู้ประกอบการต้องส่งเข้ากองทุนของรัฐในกิจการสนับสนุนและจัดทำบริการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สาธารณะ (USO) หรือค่าดำเนินงานที่ได้ใช้ไปในการจัดระเบียบสายสื่อสารให้สามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายในทางภาษีได้ รวมถึงการปรับปรุงกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่จะเอื้อให้เกิดความร่วมมือในการจัดระเบียบสายสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จได้โดยเร็ว ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความพร้อม ศักยภาพ และภาระต้นทุนการดำเนินงานที่ผู้ประกอบการต้องแบกรับ โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคในกิจการนั้น ๆ รวมถึงผลกระทบต่อภาระในการจัดทำงบประมาณของภาครัฐ

๓) การสนับสนุนและส่งเสริมค่าใช้จ่ายในการจัดระเบียบสายสื่อสารจากภาครัฐโดยตรง เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการแบกรับภาระต้นทุนค่าใช้จ่ายจนเกินควร อาทิ การสนับสนุนค่าใช้จ่าย

จากเงินกองทุนของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนการจัดทำบริการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สาธารณะ (USO) เช่น จากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส.) และกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการนำมาสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในบางกรณี เช่น ด้านพื้นที่ในการจัดเก็บ ค่ากำจัดหรือทำลายซากสายสื่อสารที่โดนรื้อถอนออกในขั้นตอนของการจัดระเบียบ เป็นต้น รวมถึงส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใช้โครงข่ายร่วมกันเพื่อลดต้นทุน เช่น การจัดทำระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) โดยรัฐอาจสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุนบางส่วนแก่ผู้ที่จัดสร้างโครงข่าย SLM ดังกล่าว ซึ่งควรจะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของภาครัฐ หรือภาครัฐร่วมกับเอกชนดำเนินการ เนื่องจากสามารถจะดำเนินโครงการได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ถูกจำกัดสิทธิในบางประการเหมือนหน่วยงานของเอกชน ประกอบกับหากเป็นการดำเนินงานโดยหน่วยงานของภาครัฐเองแล้ว รัฐย่อมสามารถจะเข้ามากำกับและควบคุมดูแลการดำเนินงานให้สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายในภาพรวมของประเทศได้ ทั้งนี้ เพื่อผลในด้านการให้บริการที่จะต้องคำนึงถึงราคาและต้นทุนที่จะให้ผู้ประกอบการเข้ามาเข้าใช้โครงข่ายในราคาที่เป็นธรรม โดยไม่สร้างภาระให้เกินควร รวมทั้งการเข้าใช้จะต้องไม่เกิดการเอื้อประโยชน์หรือกีดกันการเข้าใช้ รวมถึงทำให้เกิดข้อได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้ใช้บริการด้วยกัน

๕.๒ สรุปแนวทางการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

จากการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการมาธิการ โดยมองถึงเป้าหมายด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ในประการที่ตอบสนองต่อการใช้ประโยชน์ของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง โดยมีองค์กรของรัฐเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งปัจจัยที่จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จหรือไม่ นั้นจะต้องมองถึงโครงสร้างในภาพรวมของการบริหารจัดการเป็นสำคัญ โดยมีแนวทางและข้อสรุปที่ได้จากการพิจารณาศึกษา ดังนี้

๕.๒.๑ การปรับปรุงโครงสร้างในการดูแลรับผิดชอบ

การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ อาทิ เมืองพัทยา เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งต่างก็มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จัดตั้งองค์กรนั้น ๆ เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามกฎหมายดังกล่าว กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในด้านการสาธารณสุขปโภค และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะถือเป็นสาธารณสุขปโภคอย่างหนึ่ง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องเข้ามาดูแลและจัดให้มีบริการแก่ประชาชนในพื้นที่ของตน และเช่นเดียวกันกับในอีกหลาย ๆ พื้นที่ทั่วประเทศ ที่มีการโอนกิจการไฟฟ้าสาธารณะจากส่วนงานอื่น ๆ ให้มาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เนื่องจากองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นเองก็มีข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการขาดงบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และขาดเครื่องมืออุปกรณ์ในงานการบำรุงรักษาที่ได้มาตรฐาน เป็นต้น ซึ่งจากปัญหาเหล่านี้ทำให้การดูแลและบริหารจัดการด้านไฟฟ้าสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง ซึ่งถือเป็นส่วนใหญ่ไม่สามารถดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อประโยชน์ของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพเท่าที่ควร อันเนื่องมาข้อจำกัดด้านศักยภาพที่มีไม่เพียงพอ ดังนั้น หากกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในงานด้านไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ให้ไปอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของหน่วยงานที่มีความพร้อมและศักยภาพที่มากกว่า น่าจะส่งผลต่อคุณภาพในงานบริการสาธารณูปโภคที่ประชาชนจะได้รับ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดระบบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างนั้น ต้องมาจากปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเมื่อโครงการดังกล่าว ได้บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำโครงการนั้นมาพิจารณาจัดทำเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อดำเนินการให้แล้วเสร็จตามแผนงานที่กำหนด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งหากงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีไม่เพียงพอ และเห็นว่าโครงการดังกล่าวอยู่ภายใต้เงื่อนไขในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ที่เป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด กรณีเหล่านี้สามารถจ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑

๕.๒.๒ การปรับปรุงโครงสร้างด้านงบประมาณและการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากภาครัฐ

กรณี que เห็นว่าการจัดการด้านสาธารณูปโภคเป็นภาระหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องจัดให้มีบริการแก่ประชาชนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ แล้ว ก็ควรมองถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับบริการอย่างมีคุณภาพ ซึ่งการบริหารจัดการด้านงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอ เพื่อประสิทธิภาพในการจัดทำบริการไฟฟ้าส่องสว่างให้กับประชาชน จึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยหากในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีข้อจำกัด รัฐก็ควรให้การสนับสนุนในด้านค่าใช้จ่ายอย่างเต็มที่ ด้วยวิธีการทางด้านงบประมาณ หรือการแก้ไขกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินงานในการจัดทำบริการสาธารณูปโภคด้านบริการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ โดยให้อำนาจอย่างเต็มที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจใหแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำสาธารณูปโภคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพในด้านการให้บริการ รวมถึงในด้านของคุณประโยชน์

ที่ประชาชนจะได้รับจากบริการนั้น ๆ อย่างมีคุณภาพด้วย ตลอดจนการพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์และมาตรการให้ความช่วยเหลือหรือการอุดหนุนในด้านการลดภาระค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์สาธารณะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การปรับสิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะที่ควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื่องจากอัตราเดิมได้ใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว จึงควรปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีเงินงบประมาณที่มาจากรายได้ใน ๓ ส่วน ประกอบด้วย ๑) เงินรายได้ที่จัดเก็บเอง ๒) เงินรายได้ที่รัฐจัดสรรให้หรือแบ่งให้ และ ๓) เงินอุดหนุนทั่วไปหรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องทำเป็นข้อบัญญัติผ่านการพิจารณาของสภาท้องถิ่น ยกเว้นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจไม่ต้องผ่านการพิจารณาของสภาท้องถิ่น เนื่องจากมีวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณเป็นการเฉพาะแล้ว

๕.๓ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะด้านการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร

๑) ให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล (เจ้าภาพหลัก) เพื่อรับผิดชอบโดยตรงต่อการขับเคลื่อนและผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารในภาพรวม มีหน้าที่ในการวางนโยบาย การกำหนดแผนและขั้นตอนไปสู่การปฏิบัติ กำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการติดตามประเมินผล และสั่งการใด ๆ เพื่อให้การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒) ยกระดับแผนการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารให้เป็นวาระแห่งชาติ ให้มีการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการดำเนินงานโดยสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือทบวงกำหนดในแผนยุทธศาสตร์ชาติ ด้วยการวางแผนดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลในทางปฏิบัติที่ชัดเจน มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้เพียงพอจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ตามระเบียบและวิธีการทางงบประมาณ ตลอดจนมีกลไกในการกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดและสั่งการ รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลและขับเคลื่อนการปฏิบัติในทุกขั้นตอนที่สำคัญ

๓) กำหนดแผนการดำเนินงานและขั้นตอนในทางปฏิบัติให้เป็นไปตามความจำเป็นและเร่งด่วน โดยกำหนดเป็นระยะต่าง ๆ คือ (๑) แผนระยะสั้น ที่ต้องรีบดำเนินการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาในเส้นทางที่อยู่ในชั้นภาวะวิกฤติ ด้วยวิธีและรูปแบบที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิทัศน์และลักษณะทางภูมิสถาปัตยกรรมของแต่ละพื้นที่ เช่น การรวบ มัด ผูก การปรับปรุงสายแบบแขวนอากาศ หรือการนำสายลงใต้ดิน โดยกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ ปี (๒) แผนระยะกลาง เพื่อการจัดระเบียบสายไฟฟ้าหรือสายสื่อสารในภาพรวม พร้อมกับวางมาตรการเพื่อป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาแบบเดิมซ้ำอีก โดยต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๕ ปี และ (๓) แผนระยะยาว เพื่อวางแนวทางพร้อมกับกำหนดมาตรการและกลไกกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพการป้องกัน

แก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยแผนดังกล่าวต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๐ ปี

๔) ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ เพื่อกำหนดให้การก่อสร้างหรือปรับปรุง ถนน อาคาร หมู่บ้าน หรือสิ่งก่อสร้างเพื่ออาศัยหรือใช้ประโยชน์ จะต้องมีการออกแบบโครงสร้างทางภูมิสถาปัตย์ ให้รองรับการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร หรือโครงข่ายสาธารณูปโภคอื่น ๆ ด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อวางระบบให้สายไฟฟ้าและสายสื่อสารให้เป็นระบบใต้ดินไปคราวเดียวกัน โดยให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานท้องถิ่น กรมโยธาธิการและผังเมือง รวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างหรือปรับปรุงดังกล่าว เป็นผู้กำหนด ควบคุม และออกแบบ โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการอนุมัติหรือการอนุญาต

๕) สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการเจ้าของโครงข่ายสายสื่อสารเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่จะทำการจัดระเบียบสายสื่อสารประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย โดยใช้มาตรการเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษี ด้วยการนำค่าดำเนินงานที่ได้ใช้ไปในการจัดระเบียบสายสื่อสารให้สามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายในทางภาษี รวมทั้งลดหย่อนอัตราค่าธรรมเนียมที่ผู้ประกอบการต้องส่งเข้ากองทุนของรัฐสำหรับสนับสนุนการจัดทำบริการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สาธารณะ (USO) ทั้งนี้ ภายในขอบเขตที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความพร้อม ศักยภาพ และภาระต้นทุนการดำเนินงานที่ผู้ประกอบการต้องแบกรับ โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคในกิจการนั้น ๆ รวมถึงผลกระทบจนเกินควรต่อภาระในการจัดทำงบประมาณของรัฐด้วย

๖) การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดระเบียบสายสื่อสารเฉพาะที่จำเป็นให้กับผู้ประกอบการ เพื่อไม่ให้แบกรับภาระต้นทุนค่าใช้จ่ายจนเกินควร ด้วยการจัดสรรเงินจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส.) และกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (กองทุนดีอี) เพื่อนำมาสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน เช่น ค่าเช่าสถานที่จัดเก็บสายสื่อสาร และค่ากำจัดหรือทำลายสายสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๗) การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใช้โครงข่ายร่วมกันเพื่อลดต้นทุน โดยการกำหนดอัตราค่าเช่าใช้โครงข่าย และค่าเช่าท่อร้อยสายสื่อสารให้เหมาะสมและเป็นธรรม รวมถึงการจัดทำระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) ซึ่งแนวทางดำเนินการ คือ

(๑) ให้ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้าง เนื่องจากมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ รัฐย่อมสามารถจะเข้ามากำกับและควบคุมดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายและประโยชน์ของชาติได้ และในฐานะหน่วยงานของรัฐ รัฐอาจให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วนในการสร้างโครงข่าย SLM เพื่อไม่ให้มีภาระต้นทุนค่าก่อสร้างที่สูงจนเกินไป ซึ่งจะส่งผลในด้านการกำหนดราคาเช่าโครงข่ายให้บริการ ที่ย่อมจะสะท้อนถึงราคาและต้นทุนที่ใช้ในการก่อสร้าง หรือ

(๒) ให้บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และภาคเอกชนร่วมกันดำเนินการ ในรูปแบบ Clearing House อันเป็นการร่วมทุนโดยสร้างบริษัทกลางขึ้นมาเพื่อให้เป็นผู้จัดทำระบบ

Single Last Mile โดยให้หน่วยงานของรัฐถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ และให้ผู้ให้บริการสื่อสารโทรคมนาคม หรือผู้ร่วมลงทุนเป็นผู้ถือหุ้น ไม่เกินร้อยละ ๔๙

อย่างไรก็ตามการให้ผู้ประกอบการเข้ามาเช่าใช้โครงข่าย SLM ควรมีการกำหนดราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม โดยมีคณะกรรมการทั้งจากภาครัฐและเอกชนร่วมกันในการกำหนดมาตรฐานการใช้งาน (Service Level Agreement) และการเข้าใช้โครงข่าย ทั้งนี้ เพื่อให้การเข้าใช้บริการดังกล่าวไม่เกิดการเอื้อประโยชน์ หรือหรือกีดกันการเข้าใช้ รวมถึงเกิดข้อโต้แย้งเสียเปรียบในระหว่างผู้ใช้บริการโครงข่าย SLM ด้วยกัน

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง

๑) ให้พิจารณาถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะทั้งหมด ของกรุงเทพมหานครและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล และอาจรวมถึงไฟฟ้าส่องสว่างในส่วนของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทด้วย เพื่อให้มาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของการไฟฟ้านครหลวงแบบเบ็ดเสร็จแต่เพียงหน่วยงานเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดภาระความซ้ำซ้อนในการดูแลและลดขั้นตอนในการบริหารจัดการ รวมถึง เพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาและการซ่อมแซมอุปกรณ์จากหน่วยงานที่มีความพร้อมและเชี่ยวชาญงานด้านไฟฟ้าโดยตรง ซึ่งจะส่งผลดีต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในภาพรวม และประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับบริการสาธารณูปโภคอย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นต้นแบบหรือแนวทางในการให้บริการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค นำไปเป็นแนวทางบริหารจัดการต่อไปในอนาคต

๒) ให้ดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการโอนทรัพย์สินในกิจการเกี่ยวกับไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่เป็นกรรมสิทธิ์ของกรุงเทพมหานครและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ต่าง ๆ ให้มาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของการไฟฟ้านครหลวง หรืออาจมีในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วย เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการต่อไป

๓) ให้กระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้การไฟฟ้านครหลวงดำเนินการจัดทำแผนงานรองรับการการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ รวมถึงทรัพย์สินที่จะต้องรับการถ่ายโอนดังกล่าว จากกรุงเทพมหานครและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น แผนงานด้านการบริหารจัดการที่จำเป็นอื่น ๆ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร เป็นต้น

๔) ให้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ เกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ จากกรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของการไฟฟ้านครหลวง รวมถึงในส่วนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ให้เป็นไปอย่างสมบูรณ์และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

๕) ให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์สิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมในกิจการต่าง ๆ ที่กระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงปรับปรุงอัตราการใช้

ไฟฟ้าสาธารณะที่เกินฐานสิทธิ ซึ่งควรจะได้รับบริการปรับอัตราการใช้ให้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ (จากเดิมที่กำหนดให้เพียงร้อยละ ๑๐ ของหน่วยการใช้ไฟฟ้าประเภทบ้านอยู่อาศัย รวมกับหน่วยการใช้ไฟฟ้าประเภทกิจการขนาดเล็กทุกราย รายละเอียด ๒๕๐ หน่วย ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น) ซึ่งเหตุผลในการปรับสิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะดังกล่าว เนื่องจากได้ใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้วจึงควรปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ประกอบกับองค์ประกอบโครงสร้างส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ได้มีการปรับใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดกระแสไฟมากขึ้น เช่น หลอดไฟฟ้าแบบแอลอีดี (LED : Light-Emitting Diode) รวมถึงมีการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนอื่น ๆ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ (solar cell) เป็นต้น

๖) ให้ขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าไปยังพื้นที่ที่ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงได้ อาทิ พื้นที่บริเวณแนวรอยต่อเขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตหวงห้ามอื่น ๆ ซึ่งมีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยจนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีทั้งโรงเรียน และสถานพยาบาล แต่ยังคงขาดแคลนสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้า ซึ่งถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ เนื่องจากข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรคในด้านกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ แม้พื้นที่ดังกล่าวจะไม่มีสภาพเป็นป่าโดยธรรมชาติแล้ว แต่ยังติดเงื่อนไขที่ยังถือว่าอยู่ในแนวเขตของพื้นที่หวงห้าม ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรจะพิจารณาแก้ไขหรือผ่อนปรนระเบียบหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือเสนอต่อรัฐบาลเพื่อให้คณะรัฐมนตรี มีมติกำหนดให้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแนวทางและนโยบายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปจัดทำระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เฉพาะในพื้นที่ที่จำเป็น เหมาะสม และภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่จะต้องกำหนดต่อไป

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

๑) หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และผู้ประกอบการโทรคมนาคม เป็นต้น ในการดำเนินงานเพื่อจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารนั้น ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมตามสภาพของแต่ละพื้นที่ ว่าควรจะได้รับบริการจัดระเบียบในรูปแบบใด เช่น การนำสายไฟฟ้าสายสื่อสารลงใต้ดิน การปรับปรุงแบบสายแขวนอากาศ หรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากลักษณะของพื้นที่ สภาพทางภูมิสถาปัตย์ หรือระบบนิเวศแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบกับความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการในพื้นที่ใดก่อนหรือหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเส้นทางวิกฤติที่ควรรีบเร่งแก้ไข รวมถึงพื้นที่ที่มีความสำคัญในทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้

การจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร สามารถดำเนินไปได้อย่างเหมาะสมต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณจนเกินควร

๒) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จะต้องสร้างกลไกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าใช้โครงข่ายและระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน และการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) อย่างเหมาะสม และเป็นธรรม

๓) การจัดระเบียบสายสื่อสาร ด้วยการสนับสนุนให้ใช้โครงข่ายท่อร้อยสายใต้ดิน หรือการจัดทำระบบโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันและการให้มีระบบบริการสายสื่อสารปลายทางรายเดียว (Single Last Mile : SLM) นั้น จะต้องคำนึงถึงการลงทุนที่เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด โดยพิจารณาจากจำนวนครัวเรือนหรือจำนวนผู้บริโภคในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ หากถือว่าการดำเนินการดังกล่าว เป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคตามมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แล้ว รัฐก็ควรจะต้องมีมาตรการดูแลให้มีการเรียกเก็บค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม จนกลายเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ซึ่งค่าบริการดังกล่าว ส่วนหนึ่งย่อมมาจากการสะท้อนต้นทุนในการเข้าใช้โครงข่ายบริการนั้นด้วย

๔) หน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลการบริหารสิทธิแห่งทางที่อยู่ในบริเวณพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงานในสังกัด อาทิ กระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท การรถไฟ ฯลฯ) กระทรวงมหาดไทย (ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมชลประทาน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สปก.) กระทรวงวัฒนธรรม (กรมศิลปากร) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นต้น) ควรพิจารณาทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ซึ่งที่ผ่านมา มักเกิดปัญหาต่อการที่หน่วยงานอื่นจะขอเข้าใช้พื้นที่เพื่อดำเนินการใด ๆ ที่อยู่ในภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งบางกรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าไปดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของสังคม แต่หน่วยงานที่เป็นเจ้าของสิทธิแห่งทางนั้นได้ขอใช้สิทธิในการพิจารณาก่อน ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้า สูญเสียโอกาสและประโยชน์ที่สังคมที่จะได้รับ ดังนั้นจึงควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ต้องใช้ในการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต ต่อการใช้อำนาจบริหารสิทธิแห่งทาง (Right Of Way : ROW) ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โดยต้องมองถึงประโยชน์ที่สังคมส่วนรวมจะได้รับเป็นสำคัญ

๕) ปัจจุบันมีนโยบายในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ด้วยวิธีการนำลงใต้ดิน ในหลาย ๆ โครงการทั่วประเทศ อาทิ โครงการ ๑ จังหวัด ๑ ถนนเพื่อเฉลิมพระเกียรติ โครงการมหานครแห่งอาเซียน โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ตามสถานที่สำคัญ ๆ โครงการ Smart City และโครงการนำร่องในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งหากนำแต่ละโครงการเหล่านั้นมาบูรณาการในแนวทางและวิธีปฏิบัติเข้าด้วยกัน จะทำให้การจัดระเบียบไฟฟ้าและสายสื่อสารสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการ

ที่ริเริ่มและดำเนินการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแต่ยังมีแล้วเสร็จและครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง เช่น โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในเมืองใหญ่ ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและให้เสร็จสิ้นตามเป้าหมายโดยเร็วและควรขยายไปยังเมืองขนาดใหญ่อื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาด้วยเช่นกัน ซึ่งรัฐต้องกำหนดนโยบายและให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ ทั้งการจัดสรรจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวิธีการงบประมาณและการอุดหนุนจากกองทุนต่าง ๆ ของรัฐ ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวควรกำหนดเวลาในการดำเนินงานให้ชัดเจน ทั้งเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด

๖) การบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง ประเด็นสำคัญ คือ การมองถึงศักยภาพในการให้บริการไฟฟ้าส่องสว่างอันถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐาน ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีบริการแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียม ครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งนี้ โดยมองถึงศักยภาพและเงื่อนไขในการดำเนินงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้าส่องสว่าง ที่หากภาระหน้าที่ดังกล่าวมีความซ้ำซ้อนกันในหลายหน่วยงาน ก็ควรจะโอนภารกิจนั้นมาให้หน่วยงานที่มีศักยภาพและความพร้อม รวมถึงความเชี่ยวชาญที่มีมากกว่าเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบทั้งหมด ซึ่งน่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนที่ควรจะได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น

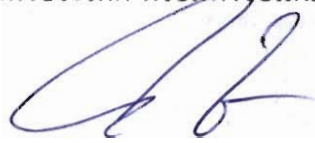
๗) หากกรณีมีข้อจำกัดในด้านนโยบายแห่งรัฐ หรือติดขัดในปัญหาอุปสรรคใด ๆ ที่ทำให้หน้าที่ในการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวไปยังหน่วยงานอื่นได้ รัฐก็ควรมีมาตรการในการดูแลให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ทั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะในเขตเมือง อาทิ ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะตามทางเดินริมคู คลอง และพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ ด้วยการสนับสนุนด้านงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถดำเนินการในงานดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณที่มีอยู่ รวมถึงการแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะความรู้ในด้านไฟฟ้า การจัดหาอุปกรณ์ในการดำเนินงานที่มีมาตรฐานให้เพียงพอและเหมาะสมกับภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตลอดจนช่วยจัดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เช่น เพิ่มอำนาจหน้าที่ในการจัดทำระบบสาธารณูปโภคเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๘) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรจะพิจารณาแก้ไขหรือผ่อนปรนระเบียบหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอาจพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือเสนอต่อรัฐบาล เพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแนวทางและนโยบายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า เพื่อให้สามารถขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าหรือสาธารณูปโภคที่จำเป็น ไปยังบริเวณพื้นที่ในแนวรอยต่อเขตป่าสงวนหรือเขตอุทยานแห่งชาติได้ เนื่องจากมีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยมานานจนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ที่มีทั้งโรงเรียนและสถานพยาบาล และพื้นที่ดังกล่าวไม่มีสภาพเป็นป่าโดยธรรมชาติแล้ว แต่ยังคงถือว่าอยู่ในแนวเขตของพื้นที่หวงห้ามตามกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถเข้าถึงการใช้พลังงานไฟฟ้าหลัก หรือไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ ซึ่งไฟฟ้า

ถือเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ โดยการขยายเขตให้บริการไฟฟ้างดงกล่าว ไม่ใช่การส่งเสริมให้บุกรุกพื้นที่ป่า แต่เป็นการผ่อนปรนเฉพาะในพื้นที่ที่มีความจำเป็น เหมาะสม และภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุมกลุ่มประชากรในทุกภาคส่วนของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวดที่ ๕ ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ ในมาตรา ๕๓ ที่กำหนดให้รัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อหาวิธีการและรูปแบบที่สอดคล้องเหมาะสมในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการในด้านการดูแลไฟฟ้าส่องสว่างให้กับประชาชนในแต่ละพื้นที่อย่างทั่วถึง โดยมุ่งพิจารณาถึงความจำเป็น เร่งด่วน และเหมาะสม รวมถึงแนวทางที่จะนำไปสู่การผลักดันนโยบายของการจัดระเบียบดังกล่าว ให้เกิดผลสำเร็จในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

ดังนั้น อาศัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๔ วรรคหนึ่ง คณะกรรมาธิการ จึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ให้กับสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณา ต่อไป

(นางสาวกุลวดี นพอมรบดี)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร

บรรณานุกรม

ฐานข้อมูลออนไลน์

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕). สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร, สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2565, จากฐานข้อมูล <http://www.bangkok.go.th/sed/>

ข้อกำหนดและมาตรฐานทั่วไปงานติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างบนทางหลวง. สำนักอำนวยความปลอดภัย กรมทางหลวง, (มีนาคม 2020). สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2565, จากฐานข้อมูล <http://www.bhs.doh.go.th>
ระบบสายไฟฟ้าใต้ดิน (Underground Cable System) – Electricity. สมาคมไฟฟ้าและพลังงานไอทริปเปิลอี (ประเทศไทย), สืบค้นเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2565, จากฐานข้อมูล <https://www.electricityandindustry.com> >

3 สิ่งที่เปลี่ยนไป หลังจากนำสายไฟลงดิน. การไฟฟ้านครหลวง, สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2565, จากฐานข้อมูล <https://www.mea.or.th> > content > detail

ข่าวสารและกิจกรรม. บริษัทกรุงเทพธนาคม, สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2565, จากฐานข้อมูล <https://www.thanakom.co.th>

แผนปฏิบัติการและงบประมาณประจำปี 2565. การไฟฟ้านครหลวง, สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2565, จากฐานข้อมูล <https://www.mea.or.th> > e-magazine > detail

เอกสารประกอบการประชุม

คณะกรรมการวิสามัญจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร. (2564). *บันทึกการประชุม (ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ : สภาผู้แทนราษฎร.

คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (2564). *รายงานการศึกษาศึกษาเรื่อง จัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างฯ*. กรุงเทพฯ: สภาผู้แทนราษฎร.

คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสตูล จันทบุรี. (2564). *รายงานการศึกษาศึกษาเรื่อง จัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างฯ*. กรุงเทพฯ: สภาผู้แทนราษฎร.

คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (2564). *รายงานการศึกษาศึกษาเรื่อง จัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างฯ*. กรุงเทพฯ: สภาผู้แทนราษฎร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2564) *เอกสารประกอบการประชุมของคณะกรรมการ*

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน). (2564). *นโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสายสื่อสาร*. กรุงเทพฯ:

การไฟฟ้านครหลวง. *เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ*. (2564). กรุงเทพฯ:
การไฟฟ้านครหลวง. *แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินเพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน เอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ* (2564) กรุงเทพฯ:

ราชกิจจานุเบกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ ก, ราชกิจจานุเบกษา, ๖ เมษายน ๒๕๖๐,
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓. เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๘ ก, ราชกิจจานุเบกษา, ๑๙
ธันวาคม ๒๕๕๓

ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. เล่ม ๑๓๔
ตอนพิเศษ ๔๘ ง, *ราชกิจจานุเบกษา*, ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐,
ประกาศการไฟฟ้านครหลวง. เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๑๑๘ ง, *ราชกิจจานุเบกษา*, ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ระเบียบการไฟฟ้านครหลวง. เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๑๑๘ ง, *ราชกิจจานุเบกษา*, ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗,
ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๒๗ ง, *ราชกิจจานุเบกษา*, ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘,
ระเบียบการไฟฟ้านครหลวง. เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๑๘๓ ง, *ราชกิจจานุเบกษา*, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/ว๑๓๖๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ญัตติที่เกี่ยวข้อง รวม ๔ ฉบับ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระบบสายไฟฟ้าลงดิน และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช และนางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าลงดินทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการย้ายสายไฟฟ้า-สายสื่อสาร ลงใต้ดินทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี-ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล เป็นผู้เสนอ) และมีมติ ตั้งกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๔ ประกอบด้วย

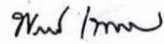
๑. นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา	๒. นายชิต์เดช ชูติมันต์
๓. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	๔. นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม
๕. นายจิตเทพ สะสมทรัพย์	๖. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์
๗. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	๘. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
๙. นายธนู งามเนียม	๑๐. นายธิตีพัทธ์ นรวิทย์โชติกุล
๑๑. นายประทวน สุทธิอำนาจเดชะ	๑๒. นางมิ่งศรี แซ่จิ่ง
๑๓. นายพนิต วิกิตเศรษฐ์	๑๔. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ
๑๕. นายภราดร ปริศนานันทกุล	๑๖. นายภาสกร เงินเจริญกุล
๑๗. นายภิญญู นิโรจน์	๑๘. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช
๑๙. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	๒๐. นายรณเทพ อนุวัฒน์
๒๑. นางสาววรรณวี ตะล่อมสิน	๒๒. นายวิรัตน์ มินชัยนันท์
๒๓. นายสยาม หัตถสงเคราะห์	๒๔. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ
๒๕. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์	

- ๒ -

ที่ประชุมได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน และจะได้มีการประชุมคณะกรรมการธิการ
ในวันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ (สผ.) ชั้น ๔
อาคารรัฐสภา

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อทราบ และขอเชิญท่านไปประชุมตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่
ดังกล่าวข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรพิศ เพชรเจริญ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๑/ ๘๙๐

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั่วประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ยินยอมติและนัดประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ

เรียน กรรมการธิการ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ เป็นครั้งแรก เมื่อวันอังคารที่ ๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มีมติ ดังนี้

๑. เลือกตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๓ ดังนี้

๑. นายภิญโญ นิโรจน์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายอัศวเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นางสาววรรณวีระ ตะล่อมสิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายจิตเทพ สะสมทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่เจ็ด
๙. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	เป็นกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายสยาม หัตถสงเคราะห์	เป็นกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายพนิต วิภิตเศรษฐ์	เป็นกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑๓. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นายวิรัตน์ มั่นชยันน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๕. นายกษิต์เดช ชุตินันต์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. แต่งตั้งให้ นายสมจินต์ จินทร์สม วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานคณะกรรมการ
การสื่อสาร โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักกรรมการ ๑ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๓ วรรคสี่

/๓. ให้มีการประชุมคณะกรรมการ....

๓. ให้มีการประชุมคณะกรรมการทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา
ทั้งนี้ กำหนดให้นัดประชุมครั้งต่อไป (ครั้งที่ ๒) ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ (สผ.) ๓๐๓ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา โดยมีระเบียบ
วาระการประชุม ดังนี้

๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ถ้ามี)
๒. รับรองบันทึกการประชุม
๓. พิจารณาเรื่อง กรอบและแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการ
๔. เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามกำหนดวัน เวลา
และสถานที่ดังกล่าวข้างต้น โดยพร้อมเพรียงกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวกุลวลี นพอมรบดี)
เลขาธิการคณะกรรมการ

สำนักกรรมการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม

และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๒๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : telecom@parliament.go.th

ภาคผนวก ข
ภาพกิจกรรม

ภาพการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารและการ
บริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร

ภาพการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารและการ
บริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร

ภาพการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารและการ
บริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร

ภาพการศึกษาดูงาน

เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ในเส้นทางวิกฤติและการจัดระเบียบสายสื่อสาร
บนเสาไฟฟ้าในเขตชุมชนเมือง รวมถึงการบริหารจัดการด้านไฟฟ้าส่องสว่าง
ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ณ เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
ในวันจันทร์ที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

ภาพการศึกษาดูงาน

เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ในเส้นทางวิกฤติและการจัดระเบียบสายสื่อสาร
บนเสาไฟฟ้าในเขตชุมชนเมือง รวมถึงการบริหารจัดการด้านไฟฟ้าส่องสว่าง
ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ณ เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
ในวันจันทร์ที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

ภาพการศึกษาดูงาน

เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ในเส้นทางวิฤทธิและการจัดระเบียบสายสื่อสาร
บนเสาไฟฟ้าในเขตชุมชนเมือง รวมถึงการบริหารจัดการด้านไฟฟ้าส่องสว่าง
ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ณ เทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
ในวันจันทร์ที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

ภาคผนวก ค
หนังสือขอขยายระยะเวลาการพิจารณา

ด่วนที่สุด

ที่ สฉ. ๐๐๓๗.๑๑/ ๒๕๖๔

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั่วประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอยกยระยะเวลาการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระบบสายไฟฟ้าลงดิน และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช และนางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าลงดินทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการย้ายสายไฟฟ้า - สายสื่อสาร ลงใต้ดินทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี - ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล เป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๑ โดยได้กำหนดระยะเวลาการศึกษาไว้ ๙๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาในวันพฤหัสบดีที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ นั้น

เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ระลอกใหม่ก่ทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และพื้นที่หลายจังหวัดทั่วประเทศ พร้อมทั้งได้มีการกำหนดมาตรการควบคุมป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อลดโอกาสการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคติดต่อดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการฯ ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถดำเนินการพิจารณาศึกษาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการฯ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนรอบด้าน ตรงตามเจตนารมณ์ของการตั้งคณะกรรมการฯ ขึ้นมาเพื่อพิจารณาศึกษาอนุมัติดังกล่าว กระผม นายภิญโญ นิโรจน์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร

/และการบริหาร...

และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ จึงขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ออกไปอีก ๙๐ วัน ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อที่ ๑๐๖

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายภิญโญ นิโรจน์)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ

สำนักกรรมการธิการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม

และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๒๓๓

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : de.committee1@gmail.com

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๑/ ๓๔๔๐

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระบบสายไฟฟ้าลงดิน และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช และนางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าลงดินทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการย้ายสายไฟฟ้า - สายสื่อสาร ลงใต้ดินทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี - ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล เป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๑ โดยได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน ซึ่งต่อมาประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ ออกไปอีก ๙๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันพุธที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ นั้น

เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และพื้นที่หลายจังหวัดทั่วประเทศ พร้อมทั้งได้มีการกำหนดมาตรการควบคุมป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อลดโอกาสการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคติดต่อดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถดำเนินการพิจารณาศึกษาได้ทันตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้

ธนาพร

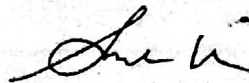
๒๙ ก.ค. ๖๔

/กอปกับ...

กอบปรกบในการพิจารณาศึกษายังมีข้อเท็จจริงและประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องอีกจำนวนมากที่ยังมิได้พิจารณาไปถึงอันเนื่องจากมีข้อจำกัดด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อดังกล่าว ทำให้คณะกรรมการธิการต้องงดการประชุมอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน รอบด้าน ตรงตามเจตนารมณ์ของการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาศึกษา ญัตติดังกล่าว กระผม นายภิญโญ นิโรจน์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบ สายไฟฟ้า สายสื่อสารและการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ จึงขอขยายระยะเวลา การพิจารณาศึกษาครั้งที่สองออกไปอีก ๙๐ วัน ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายภิญโญ นิโรจน์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม

และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๒๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : de.committee1@gmail.com

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๑/ ๕๕๑๘

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระบบสายไฟฟ้าลงดิน และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช และนางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าลงดินทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการย้ายสายไฟฟ้า - สายสื่อสาร ลงใต้ดินทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี - ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล เป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ และข้อ ๙๑ โดยได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการได้ขอย้ายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษามาแล้ว ๒ ครั้ง กล่าวคือ ขยายระยะเวลาครั้งที่ ๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ถึง ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ และขยายเวลาครั้งที่ ๒ เป็นเวลา ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ครบกำหนดในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ และได้แจ้งต่อสภาผู้แทนราษฎรให้รับทราบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ และข้อ ๙ (๒) แล้วนั้น

เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และพื้นที่หลายจังหวัดทั่วประเทศ พร้อมทั้งได้มีการกำหนดมาตรการควบคุมป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อลดโอกาสการติดเชื้อ

/และการ...

และการแพร่ระบาดของโรคติดต่อดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถดำเนินการพิจารณาศึกษาได้ทันตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ กอปรกับในการพิจารณาศึกษายังมีข้อเท็จจริงและประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกจำนวนมากที่ยังมิได้พิจารณาไปถึงอันเนื่องจากมีข้อจำกัดด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อดังกล่าว ทำให้คณะกรรมการธิการต้องงดการประชุมอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน รอบด้าน ตรงตามเจตนารมณ์ของการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าว กระผม นายภิญโญ นิโรจน์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสารและการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ จึงขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาครั้งที่สองออกไปอีก ๙๐ วัน ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายภิญโญ นิโรจน์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม

และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๒๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : de.committee1@gmail.com

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๑/๘๗๓

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอย้ายเวลาการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบ สายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าลงดิน และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมลลิกา จิระพันธุ์วาณิช) และนางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา การจัดระเบียบสายไฟฟ้าทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการย้ายสายไฟฟ้า - สายสื่อสารลงใต้ดิน ทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี - ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล เป็นผู้เสนอ) และที่ประชุม ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ และข้อ ๙๑ โดยได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาไว้ ๙๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการได้ขอย้ายเวลา ในการพิจารณาแล้ว ๓ ครั้ง กล่าวคือ ขยายเวลาครั้งที่ ๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ขยายเวลาครั้งที่ ๒ เป็นเวลา ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และขยายเวลาครั้งที่ ๓ เป็นเวลา ๙๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และจะครบกำหนดในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษา ได้ตามที่ร้องขอ และได้แจ้งต่อสภาผู้แทนราษฎรให้รับทราบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ และข้อ ๙ (๒) แล้วนั้น

เนื่องจากได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และพื้นที่ หลายจังหวัดทั่วประเทศ พร้อมทั้งได้มีการกำหนดมาตรการควบคุมป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อลดโอกาส

/การติดเชื่อ...

การติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคติดต่อดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถดำเนินการพิจารณาศึกษาได้ทันตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ กอปรกับในการพิจารณาศึกษายังมีข้อเท็จจริงและประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกจำนวนมากที่ยังมิได้พิจารณาไปถึงอันเนื่องจากมีข้อจำกัดด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชืื่อดังกล่าว ทำให้คณะกรรมการต้องงดประชุมอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน รอบด้าน ตรงตามเจตนารมณ์ของการตั้งคณะกรรมการธิการขึ้นมาเพื่อพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าว กระผม นายภิญโญ นิโรจน์ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ จึงขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาครั้งที่ ๔ ออกไปอีก ๙๐ วัน ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายภิญโญ นิโรจน์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการธิการ ๑

กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม

และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๒๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : telecom.parliament.go.th

ภาคผนวก ง

QR code รายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการ ๓ คณะ

(๑) คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้า
ส่องสว่างอย่างทั่วถึงในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

(๒) คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้า
ส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

(๓) คณะอนุกรรมการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้า
ส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการ
จัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

รายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการ
จัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
ในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

รายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการ
จัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
ในเขตพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคผนวก จ
รายนามเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมาธิการ

รายนามฝ่ายเลขานุการ
ประจำคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ สภาผู้แทนราษฎร

นายพิศณุ พลพิชน์
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ

นายสมจินต์ จันทร์สม
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นางสาวภาณีชา อภิชาติกุลธร
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นางสาวรัชชีย์ ต้นทอง
นิติกรชำนาญการพิเศษ

นายบรรจง ชาทุม
นิติกรชำนาญการ

ว่าที่ร้อยตรี เอกศักดิ์ โชติมัย
วิทยากรชำนาญการ

นายฤช ฤทธา
นิติกรชำนาญการ

นางสาวโพลีตา พิษผักหวาน
นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวนิภาพันท์ ศิริวัน
เจ้าพนักงานธุรการ
ชำนาญงาน

นางสาวนัยนา แสนวิชา
เจ้าพนักงานธุรการ
ชำนาญงาน

นางสาวอรุณศรี โพธิ์ทองคำ
เจ้าพนักงานธุรการ
ปฏิบัติงาน

นางสาวทิพย์วิมล แก่นจันทร์
เจ้าพนักงานธุรการ
ปฏิบัติงาน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๑/๓๖๕๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ..... ๒๕๖๔/๒๕๕๕
วันที่..... ๓๑ พ.ค. ๖๕
เวลา..... ๑๕.๑๐๕

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง
อย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า
สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหาร
จัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่
สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า (นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบ
สายไฟฟ้าลงดินและการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึง (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช)
และนางสาวเพชรดาว โต้ะมีนา เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
เป็นผู้เสนอ) อนุมัติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการย้าย
สายไฟฟ้า - สายสื่อสารลงใต้ดินทั่วประเทศ พร้อมศึกษาผลกระทบ ข้อดี - ข้อเสีย (นายภาสกร เงินเจริญกุล
เป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบ
สายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ นั้น ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายภิญโญ นิโรจน์	๒. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
๓. นายชววิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	๔. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช
๕. นายจรัญ ท่วงทรัพย์	๖. นางสาววรรณวีระ ตะล่อมสิน
๗. นายจิตเทพ สะสมทรัพย์	๘. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสายขวัญ
๙. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	๑๐. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
๑๑. นายวิรัตน์ มินชัยนันท์	๑๒. นายเกษิณีเดช ชูติมันต์
๑๓. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	๑๔. นายสยาม หัตถสงเคราะห์
๑๕. นายพนิต วิภิตเศรษฐ์	๑๖. นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา
๑๗. นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม	๑๘. นายธนู งามเนียม
๑๙. นายธิตินันท์ นรวิทย์โชติกุล	๒๐. นายประทวน สุทธิอำนาจเดชะ
๒๑. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	๒๒. นายภราดร ปริศนานันทกุล
๒๓. นายภาสกร เงินเจริญกุล	๒๔. นายรณเทพ อนุวัฒน์
๒๕. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	

โดยกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญได้ขอขยายเวลาการศึกษา จำนวน ๕ ครั้ง ประกอบด้วย ครั้งที่ ๑ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ครั้งที่ ๓ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๔ จำนวน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๕ จำนวน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ รวมเป็นระยะเวลาการศึกษา ๔๘๐ วัน ต่อมานายวิรัตน์ มินชัยนันท์ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ และสภาผู้แทนราษฎรยังมีได้แต่งตั้งบุคคลใดเป็นกรรมการแทน เนื่องจากอยู่ระหว่างปิดสมัยการประชุม

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าวเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณารายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายภิญโญ นิโรจน์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร
และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ
สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑
สำนักการประชุม
รับที่ ๑๓๖ / ๒๕๖๕
วันที่ ๓๑ / พ.ค. / ๒๕๖๕ เวลา ๑๖.๕๐

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
รับที่ ๖๕๑๐ / ๒๕๖๕
วันที่ ๓๑ / พ.ค. / ๒๕๖๕ เวลา ๑๖.๕๐ น.
ส่งกลุ่มงาน พ.ร.บ. ๑ ตำแหน่ง

สำนักกรรมการ ๑
กลุ่มงานคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม
และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๕๐๐ ต่อ ๖๒๑๑
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : telecom.cct@gmail.com

กลุ่มงานระเบียบวาระ
รับที่ ๒๕๓ / ๒๕๖๕
วันที่ ๒๓ / มี.ค. / ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น.